

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETESI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ES KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4 sz.

A természettudomány a nyomozás szolgálatában.

Irta: Székely Vladimír m. kir. Államrendőrségi fogalmazó.

Egészen más világ tárul ma a nyomozó elé, mint csak évtizedekkel ennek előtte.

A természettudományok szédületes haladása, a forgalom, az érintkezés mint tökéletesedő eszközei egész más alapokra fektették azt a harczt, melyet ma a bűnös világ garázdálkodásaival megvívunk. A bűnüldözés, a bűnfelderítés ma már egy bivatásbeli tudomány, melynek meg vannak az eszközei s a titkai is, úgy hogy a fegyverbéli túlsúly mindjobban a nyomozó javára billen.

A bűnös világ mind jobban vesztesé válik s leleplezve vagy elárulva lesz már ott is, a mikor hajdanta a felderítés s nyomozás nehézkes nekikészülődései csak lassan, bizonytalanul, czammogva indultak meg.

Képzelnék magunkat csak abba a világba, a mikor villamos áram még nem továbbította a gondolatot, a mikor a rohanó gözmasina helyett ügető postafogatok poroszkáltak végig a göröngyös országuton. Telefon, távirás lehetetlen istenkisértésnek látszott.

Milyen lehetett akkor egy-egy nyomozás, minő utakon baladt akkor a felderítés s bűnüldözés tudománya, a mikor a ma nélkülözhetetlen s gyors szárnyu hirtívót: az újságot is legjobb esetben a löcsei kalendariom pótolta.

Ha történt egy-egy nagyobb bűneset, kerestek, kutattak akkor is.

Akadnak adatok is, tán corpus delictik is... de mire a baktató staféták pecsétés levelekben megírva a szörnyű tettet, elszéledtek a környékben s a falubeli dobos is elkántálta az esetet, a tettes már hetedhét országon túl járt.

Bizony, az igazságszolgáltatás karja csak nagyon rövidre tudott nyulni.

Nagyon kezdetlegesen ment minden. Nem volt az igazi harczt, a mit a nyomozás produkált, csak amolyan portyázás, mely messze mögötte maradt a mai idők csataterv, rendszer s az emberi tudás összes ismereteivel és fegyvereivel nyomozó badjáraának.

Igaz, hogy erre talán nem is volt annyira szükség. A régi világ bűnös elemei sem lehettek mozgékonyak.

De másképp van most! A létért való küzdelem először megnövelte táborukat, másrészt kiélesítette fufangjaikat.

A nyomozás tudományának is tebát lépést kell tartania ezzel a gyarapodással.

És nincs az a tudományág, melynek tapasztalatait a nyomozás fel nem használná, bele nem illesztené tudományának fegyverraktárába.

Kapjunk ki egyet a sok közül!

Elégé ismert, hogy a mult században és napjainkban tán első sorban a természettudomány az, mely óriásit haladt. Ezt a haladást a nyomozás is kezdi értékesíteni.

Akárhány nyomozásban immár döntő tényezővé válik. Nem egy gyilkossági perben vagy okmányhamisítási ügyben hatalmasabb vádló ellenfélnek bizonyulnak a tudomány adatai akár az ügyésznél.

Az ügyész vádsvava ellen egy ügyes védő valahogy megoltalmazhat, a természettudósnak matematikai bizonyossággal felállított érvei ellen azonban bajos hadakozni.

Vegyünk csak egy esetet, a mikor annak a megállapításáról van szó, hogy bizonyos vérvomok embertől származnak-e vagy sem? Nem is oly rég, a nyomozás sokszor sötétben tapogatózott, mikor erre felelni kellett, most azonban a vegyész, a fényképészeti nagyítás segítségével a vérszálak után egész biztonsággal tudja megkülönböztetni a vér nemét és származását.

Hisz még olyan kis térbeli hely is, mint 0.0001 milliméter, készülékeinek mostani tökéletességével világosan észleltethető és megvizsgáltatható.

A tudomány megállapította, hogy az összes élőlények között az embernek véreben vannak a legnagyobb átmérőjű vérszálak (0.0078 milliméter átmérővel). E megállapítás alapján egy ismert külföldi törvényszéki kémikus egy gyilkosság tettesére bizonyított, úgy, hogy bűnössége kétségkívülé vált.

Németországban történt. Egy 76 éves földműves visszavonult a gazdaságtól és azt fiára bizta.

A birtok után vágyakozó fiu azonban nem tudta már bevárni az aggastyán balálát. Egy reggel halva találták az öreget. Baltacsapásokkal ölték meg.

A gyanu a fiára terelődött. Mikor a bizonyítékok

Villamos és gőzerőre berendezett gyár távolról nem képes olcsón finom és jó hangszert szállítani, mint **REMENYI MIHÁLY**, a Ludovika Akadémia házi hangszerkesztője. Azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedű, gardonka, czimbalom, harmonium, harmonika, fa-, rézfúvó-hangszer, húr, stb., míg **Remenyi** legújabb képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik **Budapestről, Király-u. 58.** Külön költségvetés díjlatlanul. Kivétel a világ minden részébe nagyban és kicsinyben. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és olcsón. — Minden hangszerről külön külön árjegyzék kerendő.

ntán kutattak, megtalálták a baltáját, melyen csakugyan véryomok látszottak.

A fiu azonban ennek látszólag elfogadható magyarázatát tudta adni.

— Kecskét öltem vele! — mondotta.

Es be is bizonyította, hogy az nap egy kecskét ölt le.

Most előlépett a vegyész.

Megállapította, hogy a baltán talált vérszálak átmérője 0.0078 milliméter, tehát nem eredhetnek a kecske véreből, melynek vérszáljai csak 0.0045 milliméter átmérővel bírnak.

Az esküdtek ez alapon egyhangulag kimondták a „vétkest”. Hogy az ítélet nem tévedt, igazolta a bűnösnek későbbi beismerő vallomása.

De nemcsak a véryomok bírhatnak a természet-tudományra külön jelentőséggel.

Egy kicsi jelentéktelen hajszál is elegendő arra, hogy a tudomány utmutatása alapján a nyomozat irányt vegyen fel, esetleg döntő bizonyítékot szerezzen be a gyanúsított bűnösségére vagy ártatlanságára.

Tudvalevőleg hajszál és bajszál között mindig van különbség. Az aggastyán haja lényegesen más, mint egy fiatal emberé, az éles vagy tompa szerszámmal levágott baj más-más, sőt az idő is, mikor vágva lett, megállapítható. A női haj formája nagytámasban szintén más, mint a férfié, a hajgyökér után pedig egész pontosan konstatació, hogy erőszakosan lett-e eltávolítva a hajszál, vagy magától hullott-e ki?

Hogy e körülmények mennyire fontosak lehetnek nyomozati szempontokból, szolgáljon erre egy példa.

Fiatal leánykát gyilkoltak meg. A tettest egy a meggyilkoltal összeköttetésben volt férfi személyében tartóztatták le, a ki ellen többek között az is szólt, hogy a halott vállán egy vastagságra s színre a gyanúsított szakállával teljesen megegyező szőrszálát találtak. Mikor azonban a corpus delictit hatszázszoros nagytámasban vették vizsgálat alá, kitűnt, hogy az egy sárgászörű kutya szőréből való. A gyanu s a nyomozás most már egy egész más irányba terelődött s a gyilkost nemsokára a sárgászörű kutya gazdájában kinyomozták.

Valamivel egyszerűbben nyomoztak a budapesti detektívek is, a hol szintén egy hajszál vezetett nyomra.

Néhány hónappal ezelőtt történt, mikor igen fanyar képpel állított be a főkapitányságra egy bécsi gyáros.

— Uram — kezdte — a legnagyobb zavarban vagyok. Úgy látszik, hogy tolvajok közé jutottam. Tegnap este jöttem Budapestre s a B... szállóban szálltam meg. A szálló neve már magában is garancia s mégis ma reggel, mikor felébredtem, tárczám az éjjeli szekrényről hiányzott. Négy-ötezer korona volt benne. Azt caakis a szálloda személyzetéből lophatta el valaki, mert határozottan emlékszem arra, hogy tegnap este lefekvés előtt a tárczát az éjjeli szekrényre tettem.

A detektívek rögtön kisérték a helyszínrre s alapos szemlélet alá vették mindenekelőtt a szobát. Besurranhatott-e valaki oda észrevétlenül?

Nem volt kizárva. A szálló személyzete azonban égre-földre esküdözött, hogy még tájékára sem mentek a szobának.

A detektívek közül egyik egyszerre csak felvett valamit az asztalról.

Egy hajszál volt. Hosszu, fekete hajszál.

A detektív nem volt tudós, de detektív, s józan észszel természetesen hamarosan kitalálta, hogy ez egy fekete haju nőé lehetett.

— Hol van a szobalány? — kérdezte a detektív.

A szobalány csakhamar előtermett. Szőke volt az istenadta. Más nőszemély pedig nem volt a szállóban. Kié hát az az elhullatott haj?

Erre a portás tudott feleletet adni.

— Este tíz óra előtt egy szép fekete haju asszony jött be a szállóba. Előbb megkérdezte, hogy a gyáros ur beszállt-e, mert ismerőse lenne, aztán a harmadik emeleten vett szobát. Özvegy bécsi magánzónőnek írta be magát a bejelentő-lapra, de már korán reggel elment.

— Bécsi magánzónő? Hogy nézett ki?

A portás úgy a hogy emlékezett, leírta.

A bécsi gyáros szólalt meg most.

— Az az én utitársnőm lehetett! — mondotta. A hajón ismerkedtünk meg. Bájos asszonyka, de nagyon éreynesnek látszott.

— Tudhatta, hogy nagyságod ehbe a szállóba száll?

— Igen!... Most emlékszem. Meg is kérdezte, hogy hová szállok.

— Láthatott uraságodnál pénzt?

— Hogyne, mikor fizettem.

— Kérem, fáradjon csak be a rendőrségre. Néhány fényképet megmutatunk.

A gyáros bejött a főkapitányságra s már a második képnél meglepetten felkiáltott:

— Ez az! No de ilyet sohse láttam!

A főkapitányság rögtön Bécsbe táviratozott a jól ismert szobtolvaj s besurranó hölgy után. Harmadnapra megjött a válasz.

Caakugyan az volt a tolvaj. Óvatosan benyitott még az este a gyáros szobájába, mikor az vacsorázni járt és diszkrétan elvitte a tárczát.

E kis kitérés után nézzünk megint körül a természet-tudományok ama vivmányai között, melyek kiválóképp a nyomozás céljaira felhasználhatók.

Íme a kémia.

Okmányhamisításoknál, pénzhamisítások eseteiben veszik különösen hasznát.

Az egyuttal fényképező vegyész itt nélkülözhetetlen, mert épp az okmányhamisítók oly finoman dolgoznak, hogy a vegyészlet körébe tartozó ismeretek s mikroskopikus nagytámas nélkül megállapítás alig lehetséges.

A legjobb órák,

legszilárdabb ékszerek, egyszerűtől a legdrágábig, egy készpénz, mint részletfizetésre 10 évi jótállás mellett kaphatók

BRAUSWETTER JÁNOS

művésznél Szegeden.

Javítások 5 évi jótállás mellett.

Arjegyzék ingyen!

Egy-egy okmánynál, melynek valódisága kétes vagy az írás korrigált, döntő szerepet játszik például már a papír is. A hamis papírpénzeknél a papír másfélesége a szakavatottnak rögtön a szemébe tűnik, ugyancsak átjavított, eltüntetett írásrészeknél a papír anyagának ugyanakkori helyi változását azonnal ki tudja mutatni a kémikus, a ki tudja, hogy milyen anyagok használtak a papír készítéséhez, hogy minő vegyi átalakulatokon kell azoknak átmenniök. Így a papír anyagában az idő, vagy más külső behatások következtében támadt változásokat, azok okait a kémikus pontosan meg tudja állapítani. A papírnak ugyanis szerény, semmitmondó külseje mögött vannak olyan sajátságai, melyek neme és tulajdonsága felől a szakértőn kívül más nincs tájékoztatva s épp ez adja a járatlan bűnöst sokszor a kémikus kezébe. Ez a magyarázata annak, hogy váltók, utalványok, szerződésiratok stb., ha még a „legmegtevesztöbben” is javítgatva vannak, a vegyész mikroszkopja és fényképészeti készülékei előtt hamar lelepleződnek.

Egy érdekes esetet említhetünk fel példaként.

Párisban egy gazdag gyermektelen magánzó halt meg. A végrendelet értelmében az elhalt unokaöccse a végrendelező több százezer frankot kitevő vagyonából egy nagyobb összeget kifizetve kapott, az ingatlanon a többi szerető rokon osztozkodott. Egyszerre csak azok egy nyilatkozatféle okmányokkal léptek fel, mely szerint az unokaöccs hosszú évekkel azelőtt elismerte, hogy örökségének felét már életében átvette s e szerint az örökség esedékessé válásakor a kapott összeg arányában lemond követeléséről. Az elhalt unokaöccse ez okmány valódiságát a leghatározottabban tagadta. Az aláírás azonban oly kitűnően volt hamisítva, hogy az írászakértők sem tudtak eligazodni.

A kémiához fordultak tehát. Mindenekelőtt a papírt vizsgálták meg. Konstatálták, hogy az faszövetes. Az időben azonban, a mikorról keltezve volt az okirat, a papírgyártásban még nem ismerték a fának papírrá való feldolgozását; így tehát az okmány okvetlenül a keletnél újabb eredetű, azaz hamisított.

Arról már megemlékeztünk, hogy a kómia segítségével ma már ológ könnyen észlelhetővé tesznek megérintett tárgyakon kéz-ujj- és lábnyomokat. Kísérletezéssel e téren a francia *l'orgeol* keltett feltűnést első ízben.

Rendszere szerint, ha valaki tapátás falra teszi kezét, vagy meztlenül végig megy a szoba padlóján, úgy a bőr nedves izzadmánya mindig bizonyos nyomokat hagy hátra, melyek szabad szemmel ugyan nem láthatók, de vegyészeti segédeszközökkel többé-kevésbé kimutathatók.

Ha egy papírlapot megfogunk, nem marad semmi nyom utána, egy kis idő múlva azonban, ha színes tentával bevont lemezt simítunk rajta végig, nemcsak az egész kéz látható, hanem a fogás körvonalai, esetleg a bőr felületének jellegzetes fodrai is. Az eddigi tapasztalatok szerint 2%-os ezüstoldat a legalkalmasabb a

mezitelen lábnyomok vagy ujjfogások láthatóvá való tételére.

A *Röntgen*-sugaraknak is hasznát veszi a rendőri szolgálat. Különösen csempészeti esetekben váltak be ezek Hamburgban s más határállomásokon is.

Az pedig, hogy fényképeket *távirati uton* továbbítani, szintén már-már megoldott dolognak látszik. Az első kitűnő kísérletet *Korn* Arthur müncheni tanár tette 1905-ben, azóta találmányát tökéletesítették és nem lehetetlen, hogy egy-egy gaz szőkevény fényképét *dróton* nébány másodpercz múlva szétröpítjük a szélrózsa minden tája felé.

Mire a menekülő gyilkos, sikkasztó odaérkezhetnék, már mindenütt a távirógéppel kirajzolt hü képmása mosolyog feléje.

Így terjed s nagyobbodik a modern vívmányok révén a nyomozó hatalma s szorul mind szűkebbre a bűnösök világának érvényesülési köre.

A Sajóvárkonyi község határában történt gyilkosság lefolyása és kinyomozása.

Közli: *Stenzky Lajos* csendőrfőhadnagy. (Vége.)

Bari Eszter kikérdezés alá vétetett. Ezen kitanult ravasz és világlátott szélhámos özigányasszonnyal szemben a nyomozó altiszteknek a legnagyobb tapintatra és erélyre, de még nagyobb türelemre volt szükségük, de egyszermind minden tapasztalatukat és tudásukat latba kellett vetni a nő raffinirozottságával szemben, hogy csak némi eredményt is elérjenek. Hosszas kikérdezés után, mikor maga is belátta állításainak tarthatatlanságát, végül beismerte, hogy hazudott, mert ő Mészárosnével soha sem beszélt, csak azért mondta azt, hogy az igazi tettesekről Kanna Ferencz sajóvárkonyi gazdáról és vejéről Eko Rigó János sáta lakosról elterelje a gyanút, mert ők voltak a tettesek. Ezen kijelentésekkel azonnal tisztában voltunk, hogy ismét hazudott; mert ezen két egyén már előbb igazolta alibijét, s Eko Rigó János már szabadon is bocsájtott. Bár Bari Eszter égre-földre esküdözött, átkozódott, hogy most az igazat mondta, tovább is kikérdezés alatt tartatott. Végre hosszú tagadás után beismerte, hogy a két öccs, Bari Albert és Bari István a tettesek. Ezen kijelentése után érthető volt előbbeni hazudozása. Hogy ezen nő ezt beismerte Matuz György járásörmester érdemének tudható be, mert bár a többi altiszt is kérdezte, de a nő kijelentette, hogy ha Matuz járásörmester annyira nem beszélt volna a lelkére, ha felakasztották volna, még akkor sem árulta volna el öccsöseit.

Ezek után Bari Albert 27 éves sajóvárkonyi és Bari István 33 éves mérei cigány őrizetbe vétettek. Bari Albert némi tagadás után a következőleg ismerte be tettét.

Folyó év január hó 5-én szintén Sajóvárkonyban a özigány soron lakó Barta Girind György öt lakására hívta, hol az öccs, Barta Girind István is ott volt. Itt öt leitatott pálinkával a reá beszélték, hogy szeresse meg a bűnszállási pénzt, s egyben ajánlották neki, hogy szeresse meg társul bátyját Istvánt, őket úgy sem ismerik itt, ők majd gondoskodnak fogyverekről. Erre ő reállott, mert szegény ember, s január 7-én elment Móbibe bátyjához, ki szintén beleegyezett, s úgy álla-

podtak meg, hogy január hó 12-én Bari István várjon reájuk a Szalócza-völgyben. Ugy is történt. Január hó 12-én reggel öt óraker két drb. kétcsövű fegyverrel elindultak. Bari István a Szalócza-völgyben várta már őket.

Itt ők (a két cigány) parasztruhába öltöztek, s a betényi bid két végénél elbujva várták a kocsit. A két Barta pedig a hetényi völgyben bujt el, hogy ha szükség lesz: majd segítenek. Az nap reggel hat óra tájban egy parasztkocsi jött a betényi hid felé. István bátyja már löni akart, de ő figyelmeztette, hogy nem ez az a kocsi. Nem sokára jött a gyári kocsi. Előbb István lőtt. azután ő. Ő a csendőr szívébe czélozott. Ezen két lövés után látták, hogy a csendőr hátra hanyatlott, s mikor a lovak elszaladtak, a kocsin ülők hátába czéloztak s még egyet-egyet lőtték. Mire a pénztárnok segítségért kiabált s fegyvert vett kezébe, a mitől ők megijedve, miután látták, hogy a pénzt a lovak megfutamodása miatt úgy sem szerezhetik meg, elfutottak a Bükk-hegyre, bová őket a két Barta is követte. Itt átadták nekik a fegyvereket és ruhákat és az erdőt megkerülve, haza tértek, s miután anyjuk meghalt, az nap délután kimentek a temetőbe sirt ásni. Beismerte, hogy azon két szeges cipő, melyeknek nyoma a hóban visszamaradt, az övé volt, de azokat fejszével összevágta és elégette, nehogy árulói legyenek.

Bari István eleinte konokul tagadott, de később ő is beismerte tettét, de tagadta hogy előre megfontolt szándékkal követte volna el. Azt állította ugyanis, hogy Méhiből január hó 11-én este indult el s 12-én reggel 5—6 óra között Sajóvárkony község utcáján találkozott a két Bartával és Albert öccsével. Ezek hívták, hogy menjen velük. Némi vonakodás után ment is, s mikor a Szalócza-völgybe értek, akkor mondták meg, hogy mit akarnak. Ő nem akart reáállani, de Barta Girind György reá emelte a fegyvert azzal, hogy ha nem akarja megtenni, akkor agyonlövi. Így ő kénytelen volt ráállani. Beismerte, hogy ő volt a bid jobb oldalán, de Barta István is mellette volt. Ő (a cigány) lőtt először, de ő nem czélzott a csendőrré, hanem csak a kocsikerékre, mikor ezt látta Barta István, kikapta kezéből a fegyvert, s így az lőtt a kocsi után. Később ezen utóbbi bemondását, t. i. hogy Barta István mellette volt, s az lőtt a kocsi után valótlannak állította.

A két Barta őrizetbe vétetett. Mindketten orvadászok, s bár van egy régi elöltöltő fegyverük, de a vadat inkább hurokkal fogják. Tagadták, hogy részük lett volna a merényletben. Hosszu és fáradságos nyomozás folytán tényleg megállapították, hogy ők nem vettek részt a merényletben, de a cigányok váltig erősítették állításukat. Végül beismerték, hogy a két Barta nem részes a merényletben, csak azért keverték be őket, hogy ők kevesebb büntetést kapjanak. Bari István pedig az összes eddigi bemondásait visszavonta azzal, hogy azért vállalta magára, mert Albert öccse mondta neki, hogy így mondja el az esetet.

Miután ezen két cigány előbb a kir. ügyész, majd az időközben kiszállott vizsgálóbíró és több tanu előtt tette a beismerést, s a vizsgálóbíró már jegyzőkönyvet is vett fel velük, így Bari István tagadásának fontosabb jelentősége nem lehetett, de a további nyomozást nagyon megnehezítette, mert ő semmiről sem akart többé tudni. Így tehát csak Bari Albert volt az egyedüli, a kitől megtudhattuk, hogy ki bérelte fel őket, s ki adta a fegyvereket, mert a fegyvereket minden áron meg kellett szerezni.

Bari Albert miután visszavonta a két Bartát terhelő vádjait először azt mondta, hogy a fegyverek a Bükk-hegyen vannak elrejtve. Erre a járőrökkel elindult a fegyverek keresésére; ismételten összejárták a nagy hóval fedett Bükkhegyet, s mikor már a cigány átfázott, visszavonta ezen állításait. Ekkor azt mondta, hogy István bátyja bozta a fegyvereket Mébiből s azt a Sajóba dobták. Mikor azonban meg kellett a helyet mutatni, visszavonta állítását, majd azt mondta, hogy Barkóczi Lojzi nevű sógora hozta a fegyvereket Disznósról Nyárádi Kálmántól, de mikor a helyszínére kellett volna menni, visszavonta. Ekkor azt állította, hogy Kuna Ferencz sajóvárkonyi lakostól kapták a fegyvert, majd ismét azt mondta, hogy a két Bartától kapták, végül ezen állításait mind visszavonta, s azt mondta, hogy a fegyvereket Csordás István és Ágocs György nádasdi lakosoktól kapta, s ezen állítása mellett megmaradt. Mikor azonban a helyszínén kitünt, hogy ezektől nem kaphatta a fegyvert, végül beismerte, hogy ifj. Boros Józseftől kapta a fegyvereket, de miután az őt térden állva megeskette, hogy sohasem fogja őt elárulni, azért hazudott eddig, mert nem akarta esküjét megszegni. Előadta azután, hogy első ízben január hó 5-én este beszélt Borossal a Kapudi pusztán és a bán-szállási pénz megszerzésére kérte tőle a fegyvereket, de ekkor Boros nem mondta meg határozottan, hogy odaadja-e vagy nem, azért január hó 7-én este ismét felment hozzá, mikor is nevezett a fegyverek átadását határozottan megígérte oly feltétel alatt, hogy a rablott pénz egyharmad része az övé lesz. Ugy állapodtak meg Borossal, hogy majd ő (Bari Albert) január hó 12-én hajnalban megzörgeti Borosék ablakát, mire Boros József kihozza a két fegyvert, a mi ugys történt.

Boros József hosszas tagadás után beismerte, hogy tényleg ő adta a fegyvert oly módon és feltétellel, mint a bogyan a cigány előadta. Január 12-én reggel öt óraker Bari Albert megzörgette az ablakot ő a két fegyvert kihozta. Az egyik meg volt töltve, a másikat pedig előtte töltötte meg, s azután még minden egyes fegyverbe két-két töltényt adott, s azután megeskette, hogy őt nem árulja el. A cigány eltávozása után ő a marbak és sertések körül foglalatoskodott, majd reggel hét óra tájban kiment a pusztá közelében levő nagy árokba a cigányt várni, mert úgy beszéltek meg, hogy ott osztozkodnak meg a pénzen. Nemsokára jött Bari Albert; sápadt volt, igen ijednek látszott s egész testében reszketett. Ő kérdezte tőle, hogy hol a pénz, mire a cigány azt mondta, hogy nincs, mert elszaladtak a lovak. Eleinte azt hitte, hogy ez őt meg akarja csalni, de látva, hogy a cigány mennyire meg van ijedve, elbítte neki. A cigány visszaadta neki a két fegyvert és a felmaradt bárom darab éles töltényt, s azután gyorsan eltávozott. Bari István ekkor nem volt ott, ő azt nem is látta, mert reggel az a Szalócza-völgyben várta öccsét, most pedig nem ment az árokba. A töltényeket az apja készítette, golyóra és futóra voltak töltve. Mikor a cigánytól átvette a fegyvereket, azokat a szobában a falra felakasztotta, s később apja szedte ki belőle az üres töltényhüvelyeket. A hetényi bidaál visszamaradt két kilőtt töltényhüvelyt sajátjuknak ismerte.

Óreg Boros József semmit sem akart tudni a dologról, s mindvégig tagadott. A fegyverek közül az, a melyiken vérnyom találtatott még akkor, azaz január hó 15-én, a miskolci kir. ügyészség által az országos művegyészetű intézetbe küldetett Budapestre, egy darab a Galaha csendőr véréből beivódott posztóval együtt, annak

Francia katonák tojást vásárolnak az araboktól.

Az alger-marokkói határról. — Az arabok megvendégelik a francia katonákat.

megállapítása végett, hogy a fegyveren talált vércsepp embervér-e, a mi tényleg megállapított.

A másik fegyver és a Boros József által átadott, s a merénylettől felmaradt három darab éles töltény mint bűnjel a miskolci kir. ügyészségnek beszolgáltatott azzal a fejszével együtt, a melylyel Bari Albert a czipő-jét összevágta.

Igy 19 napi igen nehéz és fáradságos nyomozás után Bari Albert, Bari István, ifj. Boros József és öreg Boros József, mint a merénylet tettszei és részesei kiderítettek, s január hó 30-án a miskolci kir. ügyészségnek átadattak.

Az unokaöccs.

Irtá: Pálffy István örsvezető.

A mult év őszén történt, hogy a mindenki által tisztelt és becsült öreg Bazatay Pál plébános uram előszőr életében zúgolódni kezdett. Mindig a jó Isten véghetetlen bölcsességének tartotta, ha valami nem ment a szokásos rendben. De akkor, mint mondom, igen elkeseredett a rossz emberek gonoszsága miatt.

Ugy történt a dolog, hogy eladta a gabonatermését s mig kikísérte a kereskedőt az udvarra, a kapott pénzt az asztalról valaki elemelte, vagyis ellopta. Pedig hamar vissza ment a szobába, s vele tartott az unokaöccse is, a ki nála nyaralt. Mert árva gyerek. Ámbár lehet úgy 23—25 esztendő is; már az egyetemre jár.

Gyorsan kocsi elé fogatott, s robogtak a szomszéd faluba, a csendőrörsre.

A gyanu a mindenes gyerekekre irányult, a ki az előszobában ténfergett azalatt, mig ök kikísérték a kereskedőt. S mire vissza értek, se pénz, se gyerek nem volt ott. Nagyobb bizonyosság okáért eszébe jutott a plébános uramnak az is, hogy a gyerek nagy gazember, kit már nem egyszer fogott meg a gyümölcsös kertben, mikor az inge alját tele rakta császárkörtével, meg magvaváló szilvával.

Az unokaöccs, a ki nevén Szántó Béls, ezen gonosz-ságokról nem tudott. De annyit már erősített, hogy a gyerekek még a szeme sem jól áll, a természete meg pláne megrögzött gonosztevőéhez hasonlít, mert rosszra hajló. Rossz társaságba jár, kártyázik, többször mulat, verekedik.

Erre aztán a plébános úr is megjegyezte, hogy a gyerek valóban rossz vérű, neki már régóta nem tetszik. S még azt is hozzá tette, hogy — uram bocsá! — a multkor az utcán végig kísértette magát az a gyerek a cigánybandával s mikor rászólt. feddőleg, a helyett, hogy meghunyászkodott volna, azt vágta vissza czudar betykeséggel:

— Nem a tisztelendő uram pénzét mulatom, kinek mi gondja rá!

Hát így beszélgettek a gyerekről, a ki becsületes nevén Sári János, de csak Jancsinak hívják.

Minél tovább haladtak, annál jobban nőtt a gyanu a Jancsi lelkére a pénzlopás irányában. Végre már úgy tetézett nekik, hogy látták is, mikor beosont a szobába és magához vette a pénzt. Azt a sok pénzt! Egy egész

ezer koronát! Hogy száradjon a lelkén, ha meg nem kerül! Hiszen csak kapják kézre a csendőrök, majd előadja az esze nélkül! Jó, hogy nem szóltak otthon felöle, biztosan azt hiszi, hogy ök még nem is tudják az esetet, legalább nem ugrik meg a Jancsi.

Mig így döcögött a parasztkocsi, folyton tartott a gyanukok gyűjtése, hogy a csendőröknek mindezt elmondják.

Mikor már közel értek a faluhoz, a hátsó bal kerék-szög elveszett s a kerék kifordult az árokba, ök pedig lefordultak az út közepére. A kocsis, meg az unokaöccs nagynehezen beletették a kereket.

Dehát ha már megálltak, rágyujtanak egy szivarra. A tisztelendő úr ugyan nem kívánta, de az öccs igen megkívánta. Egy kis felszél mozogatta a fák ágait, a gyufa mindjárt elaludt, alig gyulladt meg. Néhány lépésnyire hozzájuk egy köhid volt, az öccs oda baktatott s annak az árnyékában próbált rágyujtani. De egy kicsit sokáig késett, s a plébános úr türelmetlenkedni kezdett, nem állhatta meg szó nélkül.

— Gyere már, az ebadta, majd rágyujthatsz a faluban! — kiáltott le a kocsiról.

Ekkorra azonban már égett a szivar és az unokaöccs magas alakja felemelkedett az árokból. Felült a kocsira s hajtattak befelé a faluba.

Az örsre megérkezve, az örsparancsnoknak elmondták a panaszt. Nem maradt ki persze a Jancsi azon gonosz cselekedete sem, hogy a multkor az utcán végig muzsikáltatta magát, meg hogy meg szokta dézsmálni a magvaváló szilvát, meg a császárkörtét. Szóval minden gonoszsága előkerült a Jancsinak.

Az örsparancsnok egy csendőrrel azonnal felszerelt s a kocsin elmentek a plébános ur parochiájára nyomozni.

A kocsis gyorsan hajtott, hamarosan megérkeztek a tett szinbelyére.

Az idő már estefelé járt. Elküldtek két tanuért és azonnal bozzáfogtak a helyszini szemle megejtéséhez. Berendelték a Jancsit. Nyurga kis legényke volt, pelyhedző hajusszal, villogó szempárral.

Felállították az előszobában, a hol délután tartózkodott. Megállapították, hogy néhány lépéssel bejuthatott a belső szobába s az asztalhoz, melyen az 1000 korona volt 20 koronás bankjegyekben. Azt is megállapították, hogy a Jancsinak elég ideje volt a pénz elrejtésére, s könnyen kiosonhatott a szobából. Azért is nem látták ott, mire visszaértek az udvarról.

A tisztelendő ur már igen szerette volna, ha a Jancsit azonnal megvasálnák és előadtnák vele a pénzt. De a járőr nem igen sietett vele. Inkább gondolkozni látszott. Aztán megkérték a plébánost, hogy engedje el a legénykét velük a község bázához, hogy azt kikérdezhessék. A plébános ur beleegyezett, de az unokaöccs igen méltatlankodott a járőr eljárása miatt. Azt mondta, hogy ez mind felesleges időpazarlás. A gyerek ellopta a pénzt és punktum. Adassák vole elő azonnal.

Az algir-marokkói határról. — Az aghbali vásár.

Erre azonban nem hallgattak a csendőrök. A helyett megmondták, hogy míg ők visszajönnek, addig a plébános úr és Szántó Béla úr ne távozzon el a lakásból, mert azután is még szükség lesz rájuk. Azzal elmentek a községbázára.

A községházánál aztán kérdőre vonták a Jancsit. Nem azt kérdezték tőle, hogy hová tette a pénzt, hanem hogy kik a szülei, hova való, mióta van a plébános urnál, mennyi a fizetése, hol és kinél szolgált azelőtt és szereti-e a mostani helyét? A Jancsi mindenre megfelelt, de néha bámult azon, hogy mi a csudát akarnak ezzel a kérdéssel. No aztán rákerült a sor a lopásra is. Hát a felől mit tudna a Jancsi? Erre azt mondta, hogy semmit se tud. Ott állt ugyan az előszobában, mert parancsot akart kérni, de a szobába nem ment be, s nem látta a pénzt sem, se az asztalon, se a plébános urnál.

Megmondták ugyan neki a csendőrök, hogy ha elvette a pénzt, adja elő, nem lesz bántódása, a plébános úr jó ember, megbocsát, ha megkéri, s a törvény se bünteti meg, ha a gazdája nem kívánja. De a Jancsi konokul tagadott. Még szidta, átkozta is magát ráadásul.

Ekkor elhivatták a plébános urat s azt is kikérdezték megint. Kikérdezték a Jancsira nézve is, a többi cselédekre nézve is, meg az unokaöccsre vonatkozólag is. A plébános úr nem gyanusított mást, csak a Jancsit, a többi cselédeket nem, az unokaöccsét pedig legkevésbé. Hiszen az vele együtt az udvarra kiment.

Még ha szándéka lett volna, akkor se tevette volna el a pénzt, mert arra nem volt alkalma.

Szántó Bélát ki sem kérdezték, mert tudták előre, hogy kényes dolog az ilyen. Megbántani nem akarták vele. Ha tette is, nem fogja elárulni.

A többi cselédeket kikérdezték sorba, de egyik sem tudott mondani olyant, mi az eset kiderítését elősegítette volna.

Elbocsátották valamennyit baza. A plébános úr maradt legutoljára, ki nem tudott belenyugodni a nyomozás illetén folytatásába. Azt szerette volna csak, ha a Jancsit megvasálnák és előadatná vele a pénzt.

De ezt nem tették.

A helyett — titokban — a kisbírótól egy szolgálati jegyet küldöttek az örsre, melyben egy másik járőrt bívtak.

Ezalatt beesteledett egészen.

A járőr a pihenő szobában bevárta a másik járőr megérkezését.

(Folyt. kov.)

KÉPEINKHEZ.

Az algir-marokkói határról.

Az algir-marokkói határon tudvalevőleg a francia idegenek legiója táboroz, melynek kötelékében több bonfitársunk is katonáskodik. Most elég békés ott a helyzet, a mennyiben nemrég sikerült a legveszedelmesebb benszülött törzsek egyikét megbékéltetni és így

ezek most nyugton, sőt barátságos indulattal viseltetnek a legio iránt. Ezen a forró égövi tájon most éppen türehető az időjárás, de mennyiben februárban kezdődik ott a tél és ez időtáiban heteken át esik a hó és jég. Persze a tél sokkal rövidebb, mint nálunk és csakhamar beáll újból a forró időszak. Egy honfitársunk felvételei azok, a melyeket a mai számunkban bemutatunk.

HIREK.

Elhalálozás. Pál Janos cz. őrmester, resinári őrsparancsnok, folyó évi február hó 28-án a nagyszebeni ca. és kir. helyőrségi kórházban meghalt. Temetése a bajtársak élénk részvéte mellett, márczius hó 1-én délután ment végbe.

Rablás. A pestmegyei Bócsa község határában fekvő Szank-Móriczgat pusztaán Laszák Miklós házat márczius 1-én virradóra nyolcz fegyveres rabló megtámadta, a tanyai épület ablakait beverték és azokon, valamint az ajtón forgópisztollyal belövöldözve, az épület padlásáról mintegy 50 korona értékű sertéshúst elraboltak és azután ismeretlen irányban elmenekültek. A megrémült családban, miután fedett helyre huzódtak, a lövedékek kárt nem okoztak. A tettesek után Kupás Márton őrmester, járásparancsnok a nyomozást 12 csendőrrel bevezette.

Támadó orvvadászok. Február 27-én éjjel 1/2 12 órakor a nyitramegyei Szelőcze község határában fekvő és gróf Károlyi Lajos tulajdonát képező erdőben, Hári János II. őrsvezető és Baráth Ferencz csendőr cz. őrsvezetőből állott járőrre két, eddig ismeretlen orvvadász többször reálott, mire a járőr az orvvadászok ellen összesen két lövést intézett, a melyeknek a hatása, miután a támadók elmenekültek, eddig ismeretlen. A járőr a menekülő orvvadászokat a lövésváltások után üldözőbe vette ugyan, de azoknak az erdőben sikerült elmenekülniök a nélkül, hogy őket a járőr felismerhette volna. Nyomozásuk folyamatban.

Meglőtt őrsvezető. A baranyamegyei Petárda községben márczius hó 3-án esteli 1/2 11 órakor a községben portyázott Csillag Ferencz cz. őrsvezető és Tóth Ferencz csendőrből állott járőrre egy 15 főnyi tömegből egy ember rálőtt a lövedék Csillag őrsvezetőt bal arczán találva, súlyosan, de nem életveszélyesen megsebesítette. A járőr a tömeg ellen négy lövést intézett, a minek következtében a támadók közül két egyén a helyszínén halva maradt. Egyéb sebesülés nem történt.

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre, továbbá a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre a szerkesztőség nem válaszol.

H. Csendőr Gara. Ha a csendőrségtől közvetlenül kinevezik, akkor szolgálati ideje is beszámíttatik és mert állami alkalmazás,

természetesen nyugdíjjal is kapcsolatos. Próbaszolgálat teljesítése szolgálai állásoknál ki van zárva.

B. J. csendőr Avasfelsőfalu. A pályázati feltételek a jelzett lapban teljesen érthetően vannak közölve.

Érdeklődő Varadia. Ugy értelmezendő, hogy a csendőrnek a saját biztonsága érdekében nem szabad magát a szolgálat teljesítése elől elvonnia.

F. J. Magyarakanizsai szállás. 1. Az 1873. évi 13566/IV. sz. honvédelmi miniszteri rendelet 10. pontjának utolsó bekezdése értelmében kérvényezheti. 2. A kérvényt az illető hatósághoz címelve, a hol próbaszolgálatot teljesíteni óhajt, szolgálati uton kell előterjesztenie. Máskor ne feledjen el levelére hélyeget is ragasztani.

P. K. őrsvezető, Királydaróc. Neazon István őrmester állomáshelyét nem ismerjük.

H. L. őrmester, Horváth Lajos I. cz. őrmester a VI. kerület állományában, Dekanoveczon őrsparancsnok.

Cs. Győr. 1. Szabad, de nem illik. 2. Nem. 3. Nem. 4. Az őrsparancsnok dolga, hogy kívül gondoztassa, mert ő felelős a börtöndépségeért.

T. J. Még nem készült el a így nem tudjuk megmondani.

F. J. őrsvezető. A koronaőrséghez leendő felvételre csak előjegyztetését kérheti és pedig szolgálati uton. Kellékek: 172 cm. magasság mellett csinos termet, a magyar nyelv bírása szó- és írásban és a számolás elemeinek ismerete. Fizetése napi 70 fillér zsold és 34 korona havi altiszti szolgálati jutalomdíj.

N. J. lovacscsendőr. 1. Előző szolgálati ideje a nyugdíjra nézve elveszett. 2. A cz. őrsvezetői rendfokozat adományozásánál a megszakítás nem képez akadályt. 3. Előreláthatólag még 2—3 évig fog fennállani.

K. J. csendőr. A mennyi a m. kir. csendőrséghez való felvételhez kívánatik; felvétele iránti előjegyzését szolgálati uton kell kérnie, de megjósolhatjuk, hogy 10 év múlva sem kerül öre a sor, annyi az előjegyzett jelentkező.

J. S. Halmi. Lapunk folyó évi 7. számában Á. M.-nek küldött üzenetünk téves volt, mert mint újabban értesültünk, a felső gazdasági népiskola II. osztálya a polgári iskolának nem a II., hanem a IV. osztályával egyenlő.

L. J. Geszt. Elvállalt szolgálati kötelezettségének letelte előtt előbbi csapattestéhez vissza nem mehet. Viselt rendfokozatát visszakapja.

V. őrsvezető. A posta- és távirada altiszti állások nem kinevezés, hanem a szolgálai állásból való fokozatos előléptetés által töltenek be, tehát csak szolgálai állásra való felvételét kérheti, szolgálati uton, bármely posta- és táviradaigazgatóságnál.

T. őrsvezető. Délélt 8—12-ig, délután 2—6-ig.

H. J. Balásfalva. 1. Csak sapkát és zubbonyt viselnek, azt is csak a hivatalos helyiségben, de a tisztai köpeny viselése sem tiltott dolog. 2. A Btkv. 310. §-a alá. 3. Vagyronrongálás.

B. M. nős. Azt a kedvezményt már tobban kérték, de nem adják meg.

Felvidéki zsandár. A forrást a kerületi parancsnokság tudatni fogja.

D. J. Szinevér. 1. Hogy a határrendőrség próbatanfolyama mikor veszi ismét kezdetét, nem tudjuk. 2. Három évi szolgálat után nem veszik föl. 3. Évi 900 korona lesz a fizetése.

Vihar. Felfogása helyes, a 200 hold lehet több határban is, de egy tagban kell lennie.

Rábamenti öreg zsandár. 1. Nem vonhatja vissza. 2. A nős őrsparancsnok.

B. H. öreg zsandár. 1. Lopás büntette. 2. Lopás vétsége. 3. Lehet, de most nincs üresedés.

D. Honvéd alreáliskola nincs.

Sz. Gy. őrsvezető. A tárgyalási elnöknek a kérdést feltenni jogában állott

NICK CARTER
AMERIKA LEGNAGYOBB DETEKTIVJE!

Az eddig megjelent legérdekesebb detektívbevezetések, melyek Nick Carter a legszemélyesebb amerikai detektívnek átélte kalandjait tartalmazsák. Ezen legérdekesebb bűneseteket és azoknak részletes nyomozásait Nick Carter maga beszéli el. — Ár 15 krajczár. Kapható mindenütt és a kiadóban

STOKOVSKY és MIKOLÁSY Budapest, Király-u. 12.

J. P. örsvezető. Kérdezze meg közvetlen előjárójától.

M. D. csendőr. 1. A gyógyszerésznek a belügyminiszter által kiadott árszabály szerint kell a gyógyszerert árulnia. 2. Ennek a kordésének a megfejtésén igazán nem törjük a fejünket.

Cz. őrmester, Berczel. Ugy tudjuk, vannak, de neveiket mind megtudakolni nincs időnk.

B. M. csendőr. A határrendőrségnél megüresedő állásokra, a mint azt már többször is megírtuk volt, a belügyminiszterium pályázatot szokott hirdetni; a pályázat, a melyben minden tudnivalót megtalál, annak idején lapunkban is közölve lesz, addig tehát legyen türelemmel.

Havasí zsandár. F. A. A világító-testnek kell a járművön szembeötölő helyen elhelyezve lennie, hogy azt és arról a járművet a vele szembe jövő vagy utána haladó észrevegye.

FEJTÖRÖK.

Szótalány.

12, 10, 5, 15, 13, 14 Gyermekekésék főszemélye
11, 6, 24, 4, 3 Táborozó hadi fészke
21, 18, 16 Ez a földműves szereszama
22, 23, 19, 17 E nélkül meg ki sem látna
20, 2, 9, 7 Barna kenyér sül belőle
15, 8, 1, 6 A kilogramm századrésze
1—24 Csendőrtiszt legszébb dísz.

Számталány.

Egy munkást, midőn megkérdezték, mennyit keresett bizonyos munkánál, a következőket válaszolta: Ha minden nap, melyet munkában töltöttem, csak tízedrés annyi koronát jövedelmezett volna, mint a hány napig összesen dolgoztam, nyolcz koronát kerestem volna. Hány napig dolgozott az illető munkás?

Betűtalány.

$\frac{b}{a}$ K $\frac{b}{a}$

Megfejtési határidő: 1908 márcz. 23.

Mind a három talányt megfejtők között egy darab Erzsébet-királyné sanatoriumi sorsjegy lesz kisorsolva.

Lapunk f. évi 9. sz.-ban közölt fejtörők helyes megfejtése:

Számrejtvény: „60”. — Betűrejtvény: „Sorozás”. —
Verstálány: „Haj, vaj, baj, raj”.

Helyesen megfejtették: Kiss Győző csendőr Tiszanán, hajdu-sámsóni őrs, nagyecsaedi őrs, Doák őrm. és neje, Gyirgyák Gy. cz. őrv. Kunsztmiklós, Pórács L. őrv. és Konik J. csendőr Szikszó. Polyák őrm. Visegrád, Váradi János csendőr Abúdszalók. Vladár Dániel jőrm. Kiszében, Fodor őrm. Csúcs, Fazekas F. jőrm. és Dombi J. őrm. Bácsalmás, Fálbián Imre csendőr Fásot, bozterczobányai őrs, gyimesi őrs és Schenker J. jőrm. neje, Petrovits S. cz. őrv. Tazele, Réti J. őrm. és Molnár J. csendőr Czrepaja, Pataki A. jőrm. neje Liptószentmiklós.

*

A kisorsollt Erzsébet-királyné Sanatorium-sorsjegyet Kiss Győző csendőrnek Tiszanánára elküldöttük.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Okiratilag megdicsértettek:

A m. kir. honvédelmi miniszter úr által:

dr. *Prüdfka* József, a székesfehérvári V. honvédkerületi parancsnokság törzse állományába tartozó, a VI. számú csendőrkerületi parancsnoksághoz beosztott I. osztályú százados-hadbíró, a csendőrkerületi parancsnokságnál, illetve csendőrbíróságnál hosszabb időn át kifejtett, kiváló eredménnyel járt tevékenységeért és ügybuzgalmaért,

felaőbányai *Bányay* Albert, I. számú csendőrkerületbeli őrnagy másod-törzstiszt, különböző alkalmazásokban kifejtett kiváló és eredménydús tevékenységeért; továbbá:

Czibere István,

Ziegler Emil, ugyanazon csendőrkerületbeli századosok,

Kalona Géza, ugyanazon csendőrkerületbeli főhadnagy, — szárny-, illetve szakaszparancsnoki,

Simon Balázs, ugyanazon csendőrkerületbeli főhadnagy szakaszparancsnoki és segédtiszt, végül

Kocsis György, ugyanazon csendőrkerületbeli főhadnagy számvivő, ezen minőségben kifejtett buzgó és eredményes működésükért.

Burján Endre, a m. kir. belügyminiszterium csendőrségi osztályába beosztott százados, különböző alkalmazásokban tanúsított kiváló tevékenységeért és ügybuzgalmaért.

Pongrácz Pál, VI. számú csendőrkerületbeli örsvezető egy árvízveszedelem által fenyegetett község lakosságának és vagyonának megmentése alkalmával tanúsított bátor és önfeláldozó magatartásáért.

A m. kir. I. sz. csendőrkerületi parancsnokság által: *Gergely* Sándor II. járásőrmester, a Szekeresörpény községben 1907. évi augusztus hó 8-án Gáspár Mihály uradalmi mező- és erdőőr sérelmére elkövetett gyilkosság tettesének 48 órai buzgó és szakavatott nyomozás során való kiderítése és az igazságszolgáltatásnak átadásáért.

A m. kir. V. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Buráth István őrmester, mert egy rablógyilkosság tetteseit 156 órán át tartó észszerű, leleményes és fáradhatlan tevékenységgel párosult nyomozás során kiderítette és a bűnjelleggel együtt az igazságszolgáltatás kezébe juttatta.

Drajkó György cz. őrmester és *Csémi* Lajos csendőr, a múlt év november hó 14-én Arvamegye Szuchahora községben kiütött tűzvész alkalmával, a tűzoltás és

Magyarok Pártjának Bács!

A szolgálat érdeke

is megkívánja a pontos órát. Legnagyobb választék a legpontosabb órákról és divatos ékszerekről képesárjegyzékemben, melyet ingyen és bérmentve küldök bárkinek, ki ezen lapra hivatkozik.

SCHÖNWALD IMRE, PÉCS. Órásmest. és ékszergy.

vagyonmentés körül tanusított bátor, ügyes és fárad-
ságot nem ismerő tevékenységükért.

Ligacs István cz. őrmester, az 1907. évi október hó 14-én Trencsénmegye Felsőszucs községben kiűtött tűz-
vész alkalmával, a tűzoltás és vagyonmentés körül
tanusított körültekintő, ügyes és bátor eljárásáért, mely-
lyel a község nagyobb részét a biztos elpusztulástól
megmentette.

Fedor Ádám csendőr cz. őrsvezető és *Hulala* István
csendőr, mert az 1907. évi október hó 14-én Trencsén-
megye Felsőszucs községben kiűtött tűzvész alkalmával
a tűzoltás és vagyonmentésnél ügyes és bátor eljárásukkal
járőrvezető őrsparancsnokukat hathatósan támogatták.

A m. kir. VI. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Szigeti Kálmán törzsőrmester, pótszárnybeli segéd-
munkás hosszabb csendőrségi szolgálati ideje alatt, úgy
a közbiztonsági szolgálat terén, mint különböző irodai
alkalmazásában tanusított kiváló szorgalma, buzgó tevé-
kenysége, minden irányu használhatósága és példás
magaviseletéért.

Horváth Károly törzsőrmester, pótszárnybeli segéd-
munkás hosszabb csendőrségi szolgálati ideje alatt a
közbiztonsági szolgálat terén kifejtett eredményes mű-
ködéseért, valamint különböző irodai alkalmazásában
tanusított szorgalma és buzgó tevékenységeért.

Krausz Győző törzsőrmester számvivőségi segédmun-
kás, hosszabb csendőrségi szolgálati ideje alatt, de külö-
nösen irodai alkalmazásának különböző ágaiban tanu-
sított pontossága, szorgalma, megbízhatósága és jó
magaviseletéért.

Polgár József cz. őrmester, segédtisztii segédmunkás,
11 évet meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt
különböző alkalmazásaiban tanusított pontossága, szor-
galma, megbízhatósága és kifogástalan magaviseletéért.

Huber János cz. őrmester, segédoktató, hosszabb
csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonság terén
elért eredményeiért, de különösen a segédoktatói minő-
ségben a próbacsendőrök kiképzése körül kifejtett jó
eredményrel párosult szorgalma és tevékenysége, alá-
rendeltjeinek helyes befolyásolása és kifogástalan maga-
viseletéért.

Szabó János II. cz. őrmester, csendőrbíróági segéd-
munkás, hosszabb csendőrségi szolgálati ideje alatt a
közbiztonsági szolgálat terén, de különösen segédoktatói
és csendőrbíróági segédmunkási minőségben tanusított
szorgalma, buzgó, pontos és megbízható tevékenysé-
gért, valamint kifogástalan példás magaviseletéért.

Bayér József törzsőrmester, szombatbelyi szárny-
számvivő, 20 évi csendőrségi szolgálati ideje alatt úgy
a közbiztonság terén kifejtett buzgó tevékenységeért, vala-
mint irodai alkalmazásában, de különösen az utóbbi
két év alatt tanusított pontos, szorgalmas működése és
jó magaviseletéért.

Fábián Péter, *Krispenz* András, *Gelencsér* Pál, *Bánfi*
István cz. őrmesterek, hosszabb csendőrségi szolgálati
idejük alatt a közbiztonsági szolgálat terén tanusított
buzgó és eredményes tevékenységükért, valamint őrsük-
nek rendben tartása s alárendeltjeiknek helyes vezetése
és jó magaviseletükért.

Kálmán Mihály és *Kardos* József cz. őrsvezető, II-od
altisztek hosszabb csendőrségi szolgálati idejük alatt a
közbiztonsági szolgálat terén szorgalmuk és buzgó
tevékenységük által tanusított eredményes működésük
és kifogástalan magaviseletükért.

Barasics Kálmán győri szárnybeli cz. őrmester hosz-
szabb csendőrségi szolgálati ideje alatt, de különösen
az utóbbi öt év alatt a közbiztonsági szolgálat terén
tanusított kiváló szorgalma és buzgó tevékenységével
elért szép eredményeiért, valamint őrsének kifogástalan
rendben tartása és alárendeltjeinek helyes befolyásol-
lásáért.

Kálai István győri szárnybeli cz. őrsvezető, II-od
altiszt a közbiztonsági szolgálat terén elért azon szép
eredményért, hogy egy gabona-tolvajsözöttek tagjait
248 óráig tartó igen czélszerűen vezetett hosszabb és
fárasztó nyomozással kiderítette s az igazságszolgálat-
tás kezeibe juttatta.

Nyilvánosan megdicsértettek:

A m. kir. I. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Kallós András csendőr cz. őrsvezető, *Bálint* András
és *Kéri* János csendőrök, mert az 1907. évi augusztus
hó 8-án Szekerestörpény községben előfordult gyilkos-
ság tettesoinek kinyomozása és elfogásában hathatósan
közreműködtek.

A m. kir. V. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Benkő Lajos cz. őrmester, *Hrebics* Vilmos, *Lancsin*
János, *Takács* Mihály csendőr cz. őrsvezetők és *Ken-
gyera* Ernő csendőr, mert egy rablógyilkosság tettesei-
nek hosszabb és leleményes kinyomozásánál a járőrvezető
őrmestert lankadatlan tevékenységükkel támogatták.

Cséfay Géza járásőrmester, *Pollák* Benedek cz. ör-
mester, *Sarina* Vendel őrsvezető, *Pétervári* István cz.
őrmester, *Albert* János, *Fazekas* Lajos, *Bocskor* János,
Palatinusz János járásőrmesterek, *Csölle* András, *Gyű-
molcsós* József őrmesterek, *Hajzer* János cz. őrmester,
Fancsali Dénes cz. őrsvezető, *Modródszki* József, *Her-
litska* Venczel járásőrmesterek, *Lampert* Lajos cz. ör-
mester és *Mihály* János őrsvezető a közbiztonsági szol-
gálat fontos érdekét képező legénységi létszámkiegészítés
körüli a jelentkezők gyűjtése által tanusított buzgó és
eredményes tevékenységükért.

A m. kir. VI. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Zsiborács István és *Farkas* István I. ez. őrsvezető,
II-od altisztek, hosszabb csendőrségi szolgálati idejük

Kényelmes
havi részletfizetésre

Képes hangszer-árjegyzék ingyen és bérmentve.

hegedűk, grammofonok, =
fuvalák, czimbalmok, a legköltelesebb, leg-
jobb gyártmányok.
Önműködő, forgatható hangszerek. Dús választék!

Előzékeny kiszolgálás, méltányos üzleti elvek.

ELLEK és TÁRSA

BUDAPEST,
KAROLY-KÁRTÉ 10.

alatt a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett szorgalmas tevékenységük és jó magaviseletükért.

Farkas Ferencz I. őrsvezető és Székely Sándor csendőr, a közbiztonsági szolgálat terén tanusított eredményes működésük és jó magaviseletükért.

Hajdinák (Barka) Ferencz, Szakál János cz. őrmesterek, Serák Ferencz, Pap János I. őrsvezetők, Fliszár József cz. őrsvezető, II-od altiszt, Kapai Pál és Kelecsényi György csendőr cz. őrsvezetők hosszabb csendőrségi szolgálati idejük alatt a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett szorgalmuk, buzgó tevékenységük és eredményes működésükért.

Kinevezettek:

1908. évi február 1-ével:

Járásőrmesterekké:

<i>Bozsodi Zsigmond</i>	(2. rangsz.)	a VIII. sz.,
<i>Dénes István</i>	(3. ")	a II. "
<i>Antal Károly</i>	(4. ")	a VII. "
<i>Berger Mayer</i>	(5. ")	a II. "
<i>Crisián Simon</i>	(6. ")	az I. "
<i>Kiss József</i>	(7. ")	a III. "
<i>Keresztes Zsigmond</i>	(8. ")	az I. "

csendőrkerületbeli őrmesterek.

Áthelyezettek:

1908. évi márczius hó 1-ével:

Németh Ferencz, I. és Grósz Gusztáv, IV. számú csendőrkerületbeli járás-őrmesterek, kölcsönösen.

Nyugállományba helyeztetett:

1908 márczius 1-ével:

Múrton Ferencz, III. számú csendőrkerületbeli járás-őrmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint "rokkant, népfelkelési fegyveres szolgálatra nem alkalmas."

Választott lakhelye: Nagykanizsa.

Előléptettek:

1908 február hó 1-ével:

a m. kir. honvédelmi minister ur által:

Asztalos Sándor III., Kéiga Pál V., Bertalan György I., Gdlos József VI., Nyíri Sándor III., Pétervári István V., Fodor Imre IV. és Hulpij György II. számú csendőrkerületbeli őrsvezető cz. őrmester, járásőrmester-jelöltek; továbbá

Demény Antal VIII., Hermann György VII. és Frolyó János III. számú csendőrkerületbeli őrsvezető cz. őrmester, törzsőrmester-jelöltek őrmesterekké.

Az öt évi tényleges csendőrségi szolgálat betöltése után:
a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Jónás Gyula és Domány István; végül a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában: Kiss Lajos és Tóth Sándor II., csendőrök csendőr-czimzetes őrsvezetőkké.

Katonai szolgálati jel.

A m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:
Molnár Sándor őrsv. cz. őrmester 1907 febr. 16-án és Szilvai Sándor őrsv. cz. őrmester 1907 április 4-én a II. osztályú legénységi katonai szolgálati jellel elláttak.

Járőrvezetői jelvénynyel elláttattak:

a m. kir. IV. sz. csendőrkerület állományában:

Kiss Ferencz, Maklári János, Baghy Géza, Varga János, Balla Lipót, Janik Károly, H. Szűcs János, Juhász András, Mészár Mihály, Kordobán György, Szarvady Vilmos, Tóth Mihály, Barabási Albert, Szedmák András, Majzrnik György és

a m. kir. V. sz. csendőrkerület állományában:

Kakas Sándor, Göttl Mátyás, István Mihály, Harangi Sándor, Nagy László, Hajdu György, Sebény Bertalan, Lisicza Mihály, Egyed Lajos, Molnár Mihály, Prszka István, Dli Lajos, Horváth Mihály, Dudás Dezső, Balogh Mihály, Dvoncs József, Zabojnuk József, Molicher István, Bercsényi János, Bartók Lajos, Szabó András csendőrök, végül

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:
Misics Ágoston, csendőr.

Jutalmazások.

A m. kir. belügyminister ur az V. számú csendőrkerület állományába tartozó: *Drajkó György cz. őrmester és Csémi Lajos csendőr* részére a szuchahorai csendőrlaktanya égése alkalmával kifejtett tevékenységükért 25—25; továbbá egy fölfegyverzett veszélyes gonosztevőnek leleményes elfogása körül kifejtett tevékenységökért *Nagy Ambrus csendőr* részére 50, *Beke Lajos próbacsendőr* részére 30 korona pénzzutalmat adományozott.

A m. kir. kereskedelemügyi minister ur, az V. sz. csendőrkerület állományába tartozó *Imre Zsigmond őrsvezető és Szabó Géza csendőr cz. őrsvezető* részére, a Pozsony környékén hosszabb időn át folytatott távbeszélő bronzhuzal lopások tettesének kiderítéseért 30—30 korona pénzzutalmat adományozott.

A m. kir. földmívelésügyi minister ur, *Csáki Lőrincz, VII. számú csendőrkerületbeli őrsvezető, bereczki őrsparancsnoknak a Háromszék megye területén a szarvasmarhák között járványszerűen fellepett száj- és körömfájás elfojtása körül tanusított buzgó szolgálatának jutalmazásául 1907. évi december hó 10-én kelt 98856/III-1. számú rendeletével 80 korona pénzzutalmat adományozott.*

Névváltoztatás.

Mokán János, I. számú csendőrkerületbeli próba-csendőr vezetéknevét, a m. kir. belügyminister urnak 1907. évi december 31-én kelt 127987. számú engedélye alapján „Mezei”-re változtatta.

Zsidó András, II. sz. csendőrkerületbeli próbacsendőr vezetéknevét, a m. kir. belügyminister urnak 1908. évi január hó 28-án kelt 154315/VI-1907. sz. engedélye alapján „Zsolnai”-ra változtatta.

Czárán Szilveszter, V. számú csendőrkerületbeli próba-csendőr vezetéknevét a m. kir. belügyminister urnak 1908. évi január hó 9-én kelt 150216/VI-a-1907. számú engedélye alapján „Császár”-ra változtatta.

Winkler József, VIII. sz. csendőrkerületbeli csendőr cz. őrsvezető vezetéknevét, a m. kir. belügyminister urnak 1908. évi január 20-án kelt 151186/VI-a-1907. számú engedélye alapján, „Váradi”-ra változtatta.

Fekete István I. őrsvezető, Németh Idával, 1908 február 27-én, Zsiráú.

A m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában: Boér Sándor cz. őrmester, Kodárcsa Gizellával, 1908 jan. 18-án, Mezösámsondon.

PÁLYÁZATOK.

Egy irtóki állás a sátoraljaújhelyi kir. törvényszék-nél. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 360 kor. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a sátoraljaújhelyi kir. törvényszék elnökéhez 1908 márcz. 28-ig.

Egy irtóki állás a kulai kir. járásbírósnágnál. Fizetés pótlékkal 1400 kor. Lakpénz 300 kor. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a zombori kir. törvényszék elnökéhez 1908 márcz. 31-ig.

1900. párisi világkiállítás Grand Prix.

Kwizda-féle Restitutionsfluid

mosóvíz lovak részére.

1 üveg ára 2 korona 80 fillér. 40 év óta az udvari istállóiban, a katonaság és magánosok nagyobb istállóiban használatban van. Nagyobb munkánál elő- és utóerősítő, erőtetéseknél, inak merevségénél stb. Az idomításnál kiváló munkára képesíti a lovakat.

Kwizda-féle Restitutions-fluid szövédjegy, címke és göngyölés törv. vedve, valódi csak a fenti védjegyvel. Főraktár: Török József gyógyszer-tárban. Budapest, Király-utca 12. sz. és Andrássy-út 26. sz.

KWIZDA szabadalma.

Bokavédő szalagok gummiból szürke, fekete, barna és fehér színekben

Pneumatic bokavédő szalaglégpárnával légpárnával, gummiból fekete színben

négy nagyságban és pedig jobb és bal lábak számára.

Szalagoknak, melyek kerülete a-b-nél megmérve, kitesz:

30-32	cm-t,	megfelel	az	1.	számu	nagyság
22-24				2.		
24-27				3.		
27-30				4.		

Ára darabonként szürke színben

1. számu	K 5.50	3. számu	K 6.40
2. " "	5.30	4. " "	7.30

Fekete, barna és fehér színben

1. számu	K 5.90	3. számu	K 6.80
2. " "	6.40	4. " "	7.70

Raktár Budapest: Weszely István, Váci-utca. Glasz József, Korona-bercz-utca 9. Hegyi és Stüssny, Múzeum-körut Dulez A., Egyetem-utca. Freund A. és Pfa, Korona-bercz-utca. Kubeber Sylvester, Rákóczi-út. Obrieh L., VI. Teréz-kört 6. Huzela M., IV. Váci-utca Keleti J., IV. Korona-bercz-utca Wacziula A., VII. Károly-körut.

Ha pompás, jó zamatu Kávét.

Óhajtnok inni, akkor megrendeléseinkkel forduljunk mindig Gál János fiumei cégéhez, a mely ebben a szakban az ország legrégebb és legnagyobb ilyenmü vállalata. Szétküldés a t. csendőrségnek utánvét nélkül, elvámolva és mindenhová bérmentesen szállítva 5 kilónként is. — Czim:

GÁL JÁNOS, FIUME.

Fontos ujdonság!

„Szent-Antal” gyémánt aczél borotva 5 évi jótállással 1 frt

50 kr. A ki jö

beretva hiányá-

ban van, ne mulassza el ezen hirveve borotvákat be-

szerezni. Minden borotvához értékes borotvatartó ingyen.

Megrendelhető:

SOHR PÁL, Száll. (Somogy m.)

Hirdetmény.

Ezzel közhírré tétetik, hogy a Magyar Kir. Szabadalmazott Osztálysorsjáték (XXI. sorsjáték) 6. osztályának húzási folyó évi márczius hó 24-től április hó 23-ig tartatnak meg, még pedig a következő napokon:

márczius 24, 26, 27, 28, 30, 31, április 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 18, 23-án.

A húzások mindig d. e. 9 órákor kezdődnek és a magyar királyi ellenőrző hatóság és kir. közjegyző jelenlétében nyilvánosan történnek a M. kir. szab. Osztálysorsjáték húzási termében. A sorsjegyeknek a 6. osztályra való megújítása a játéktörv. szerint, minden igény különbeni elvezetésének terhe alatt 1908. évi márczius hó 17-ig eszközözendő.

Budapest, 1908. évi márczius hó 8-án.

Magyar Királyi Szabadalmazott Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Lukács.

Hazay.

12418

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4 sz.

A leszerelések kérdéséhez.*

Irta: Egy hevesmegyei.

Ha a leszerelések statisztikáját vizsgálgatjuk, tapasztalnunk kell, hogy nem az *altiszi*, hanem a *csendőr* állományra hiányoznak az emberek, vagyis altisztünk van elég, de csendőrünk nincs.

Ennek okait fessegessük bát egy kicsit.

Vegyük sz. anyagi oldalt. Ha a folyó évi belügyi költségvetési tervezet törvénynyé lesz, egy négy év óta szolgáló csendőrnek, nyugdíjba számító évi fizetése (900 korona zsold, 200 korona szolgálati pótdíj) 1100 korona lesz; van ezenkívül lakása és ruházata.

Elvitázhatatlan, hogy ez a fizetés egy józan csendőr megélhetését, — még a jelen viszonyok között is — biztosítja, sőt havonként pár koronát félre is tehet. A leszerelő *csendőrök* száma mégis folyton szaporodik, s adja Isten, hogy tévedjek — szaporodni fog az illeték-emelés után is.

Én ennek az okát nem is az anyagiakban, hanem — a sok leszerelővel való érintkezés alkalmával szerzett tapasztalataim alapján — abban találom, hogy azoknak a csendőröknek, akik az altiszi iskolába nem kerülnek, az előre törekvés vágyaik kielégítve nem lesznek. Minden jóra való, s járőrvezetőül alkalmazott csendőr titkos, vagy nem titkos vágya az altiszi iskolába bevezényeltetés, az altiszi rendfokozat elnyerése. Azonban az altiszi tanfolyamba mindannyi járőrvezetőül alkalmas csendőr részint férhelyhiány miatt, részint más okokból, be nem vezényelhető, a mi soknál elkedvetlenedést szül, s aztán leszerel, s más foglalkozás után néz.

És a kik altiszi iskolát végeztek? Kevés lévén az altisztikarban a fogyatéék. 2½—4 évig várnak az altiszt rendfokozatra, persze a valóságos rendfokozatra, minek természetes következménye megint az, hogy a ozimzetes altisztek egy része leszerel, a többi pedig — tisztelet a kivételeknek — sorsával megelégedve nincs.

Testületünk legkisebb osztagának parancsnoka a *járőrvezető*. Ő vezeti be, ő fogantatosítja a nyomozásokat, legtöbb esetben az ő ügyességének köszönhető a büncselekmény tettesének felderítése, s fogyatékoságának

a kiderítetlen zavarok növekedése, mert az őrsparancsnoknak, nem úgy mint a járőrvezetőnek, csak a szolgálat teljesítése, hanem azonkívül az alárendeltek nevelése, fegyvelmezés, irodai munkák stb. is kötelmeihez tartoznak.

Gondoljuk csak meg, vajjon nem-e a járőrvezetők felé kellene irányítani figyelmünket?

Talán lehetne egy kis szervezeti változással azon segíteni, hogy a csendőrök előre törekvés vágyai kielégíttessenek?

Ennek a megoldására a következő eszmét vetem fel. *„Járőrvezetői”* rendfokozatot kellene szervezni, valamivel magasabb, mondjuk évi 1000 korona zsolddal.

Ha a járőrvezető elsősorban felelős a járőr szolgáltaért, indokolt a felelősséget anyagilag is méltányolni.

A járőrvezető parancsnoka a járőrnek s így fegyvel szempotjából is fontos, hogy az tényleg magasabb rendfokozattal bírjon, mint a másodcsendőr.

Röviden, nem *őrsvezetői*, hanem *járőrvezetői* rendfokozat kellene.

A járőrvezetői rendfokozat elnyerése vizagához volna kötenő, mely vizaga a kerületi parancsnok elnökle alatt, egy bizottság által időnként volna megtartandó, de csak oly számban kellene az erre jelentkezőket beidézni, hogy a jó eredménnyel vizagázók *valóságos járőrvezetőkké* legyenek a vizaga után előléptethetők. Az előléptetés még azon megszorításhoz volna kötenő, hogy az *illető a teshületben további négy évi szolgálutra kötelezné magát*.

Ezeknek a járőrvezetőknek aztan, a nős elhelyezések szaporodtával, esetleg a nősülés is megengedhető lenne.

Természetesen a csendőr csak egy rendfokozatot (tizedes) viselhetne. A mely szakaszvezető, vagy őrmester a csendőr-pályát választja, átlép az mint tizedes is.

Annál is inkább állithatom ezt, mert ha átlapozgatjuk az 1901. év előtti és utáni állományparancsokat, látni fogjuk, hogy szakaszvezetők, őrmesterek edes kevéssel jöttek többen testületünkhöz, mint az előtt, a mi kétségtelenül bizonyít a mellett, hogy a csapatbéli rendfokozat meghagyásával azt a célt, hogy több csapatbéli altiszt jelentkezőt kapjunk — nem értük el.

A járőrvezetői rendfokozat rendszeresítésével aztan az oly — különben józan életű — csendőr előlt is volna egy rendfokozat, melyet bizton elérhetne, a ki egyóbként

Villamos és gőzerőre berendezett gyár (avórlól nem képes ólesón finom és jó hangszert szállítani, mint **REMÉNYI MIHÁLY**, a Ludovika Akadémia házi hangszerkészítője. Azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedő, gordonka, czimbalom, harmonium, harmonika, fa-, rézfúvó-baogasz, húr, stb., míg **Reményi** legújabb képe-szerkezéket át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik **Budapestről, Király-u. 58.** Külső költségvetés díjtalanul. Kivétel a világ minden részébe nagyban és kicsinyben. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és ólesón. — Minden hangszerről külön-külön árjegyzék kerendő.

őrsparancsnoknak, s így altisztnak még nem alkalmas. E rendfokozat rendszeresítésének következménye lenne az előretörésvágyak részbeni kielégítése, továbbtünk kiképzett állományának szilárdítása, sőt az altiszti kar szigorubb kiegészíthetése.

Kérdés ezek után az volna, hogy ha a járőrvezető három csillagot visel, mily rendfokozatot kapjon, ha majd az altiszti tanfolyamot végezte.

Ha egy honvédtiszti a koronaőrséghez vétetik át, véglegesítés után ezimzetes őrmesteri kitüntetést visel. Ez a csendőrtiszti iskolát végzett, több évi katonai, illetve csendőri szolgálattal bíró csendőrtisztre is alkalmazható volna.

A járőrvezetők közül aztán még jobban meg lehetne válogatni az altiszti tanoncokat, s csak azokat berendelni a tanfolyamba, kikre előreláthatólag rövid idő alatt szükség lesz. Ki kell próbálni, már a tanfolyam előtt az illetőt, hogy megvan-e a jellemzősége, önállóságra alkalmassága, s csak ha erre föltétlen reményt nyújt, akkor kell altiszti iskolába vezényelni, hogy 6-8 hónapig a kincstár ne hiába fizesse, élmezze.

A ki aztán az altiszti (őrsparancsnoki) vizagát sikerrel letette, az méltó is lesz a ezimzetes őrmesteri rendfokozatra.

A ezimzetes őrmester aztán a költségvetési tervzetbe felvett 1100 korona (őrsvezetői) zsoldot kaphatná.

Talán joggal remélem, hogy a leszerelések mindezzel csökkenenek, az altiszti kar tekintélye emelkednék, sőt a jelentkezők anyaga is javulna.

A gyermeknyomor titkaiból.

— A kivándorlás veszedelme. —

Írta: Tábori Kornél.

Felvidéki faluban vagyunk. A magas hegyek körökörül komoran néznek le a sáros utra, a mely a helységet átszeli, a rózsák viskók között pedig, fűsüketítő visítással egész csomó gyerek hentereg, dulakszik kutyakkal, disznókkal vegyest. Nehéz volna megállapítani: melyik piszkosabb, a gyerekek-e vagy pedig az állat?

Megszólítjuk az egyik hancuzozó gyereket:

— Hol az anyád?

— Kin van a földeken.

— Hát az apád?

Int egyet a kezével.

— Az messzi van.

— Hol messzi?

— Kint van Amerikában...

És a hányat csak megkérdezzük, mindannyiszor megismétlődik a felelet.

— Amerikában!

Amerika... Amerika... az a messzi mese-ország szitta el annak a falunak is, mint annyi másnak az erejét, az erős férfi karjait. Ez a falu is azok közül való, a melyekről már egész legendák szólnak, a hol nincs más, mint asszony és gyerek. A férfi nép kivándorolt.

Óláhaza maradtak a gyerekek apátlanul. Iskolába csak addig járnak, a míg anyyira föl nem nőttek, hogy

mar hozzáláthatnak, ha roskadó erőkkel is, a mezei munkának. Kilencz-tizenkét éves korukban, már kint dolgoznak az anyjukkal a földeken.

Addig is úgy nőnek föl, mint az állat, naphosszat senki sem törődik velük, mert az anyjuk a munkával van elfoglalva. Az iskolát csaknem valamennyien a hét legtöbb napján kerülik.

Ebbe a faluba, a ki belép, nem lát mást mint gyermeket. Még pedig csupa elhanyagolt gondozatlan, erkölcsileg, testileg elhanyagolt, szellemileg hátramaradott gyermeket.

A kivándorlás pusztítja ezt a falut már a szeméjében, a zsongeiben is. Bár a családok többnyire jómódúak, mert az otthoni jövedelmen kívül az Amerikából érkező pénz is gyarapítja a keresetüket, a házak mégis elhanyagoltak, roskadtak, piszkosak, a gyerekek sápadtak, betegesek, szennyesek. Mert senki ezeknek az embereknek az otthonával nem törődik. Az asszonyok naphosszat dolgoznak s a mikor hazatérnek a munkából a nagybácska fiaikkal együtt kocsamába mennek. Kocsamázó, iszákos asszonyoknál pedig pusztítóbb nincs a családra.

Egyáltalán a családi és az erkölcsi érzék hihetetlenül meglazult aliban a faluban, a honnan az emberek Amerikát járnak mentek.

Van itt két kis gyermek, egy öt esztendőös fiúcska, és egy hét éves leányka, a kik még a többi gyermekek-nél is elhanyagoltabbak, züllöttebbek, piszkosabbak. A lélek csak hálni jár beléjük, félénken tipegnek a házak közt és mindenki. — még a gyerekhad is — üti-veri őket. A testük teli van friss és régi sebekkel.

Ez a két gyermek az amerikai kivándorlás áldozatai. Atyjuk két éve vándorolt ki és munkát kapott egy bányában. Tavaly bazairt, hogy asszonyra van szüksége, jöjjön utána a felesége is, jóbérü napszámot tud neki is szerezni a férje abban a bányában. A gyerekeket helyezze el megfelelő tartásdíjért valamelyik szomszéd-nál s majd néhány év múlva, ha megszedték magukat, hazajönnek.

És ez az anya nem törődve a gyerekeivel, kapzsi vakságában csak a hirtelen meggazdagodásra gondolva, otthon hagyta a kicsinyeit és ment a férje után Amerikába.

Néhány hónapig pontosan meg is érkezett a tartásdíj a két gyermekért. Egyszerre azonban elmaradt, nem érkezett többé egy szó írás sem a szülőkről. Hiába tudakozódtak az amerikai konzulátusoknál, nem tudtak a nyomukra jutni. Egy felvidéki magyar emberpár olyan hamar eltűnik Amerika tengernyi népében. Talán valami bányakatasztrófa áldozataivá lettek, vagy elvesztették az állásukat, és nem tudnak többé kenyérhez jutni. Kit tudja?

A két gyermek azonban itthon maradt árva, idegenek kényére. Mindenki rug rajtuk, felnőtt kar bizonyára nem fognak elérni és ha megérik is, gonosztevők lesznek belőlük.

Egy másik kis hat éves gyermeknek a sorsa még nyomorubb. Az atyja tavaly Amerikába ment, anyja pedig mint a többi gyermeke, itthon művelte a földcsékéjüket. Egyszer azonban egy vándor cipész-legény érkezett a faluba. A helységnek nem volt szustere, talált tehát munkát betekig.

Azaltal a néhány hét alatt pedig a cipőfoltosán kívül a csinos legénynek más dolga is akadt. A férfi nélkül maradt faluban csak úgy kaptak rajta a menyecskék, de leginkább az említett kis fia anyjának tetézett meg és hogy nyugodtan a szerelőknek élhessenek, az

A legjobb órák,

legszilárdabb órák, egyszerűbb és legdrágább, egy készpénz, mint részletfizetésre (10 évi) jótállás mellett kaphatók

BRAUSWETTER JÁNOS

műfőrnél Szegeden,
Javítások 5 évi jótállás mellett,
Arjegyzék ingyen!

az asszony eladta házát, földjét és elköltözött a kis fiúval meg a cipészlegénnyel egy más helységbe.

Itt boldogan éltek, a míg a pénz tartott, akkor aztán a cipészlegény elkergette az asszonyt a fiával együtt. És ezek visszatértek a faluba, a honnan a szerelem szólította el az asszonyt. Kenyerült azonban ninesen, mert a férjnek Amerikában is stílébe jutott az asszony históriája és nem küldött többé egy krajczárt sem.

A szerencsétlen asszony teljesen elzülött. Ivásnak adta magát és egyik faluból a másikba jár koldulva, vagy talán még rosszabbat is csinál. A kis fia egészen elhagyatott. A falu libáit őrzi és ezért adnak neki száraz kenyeret. De ütik-verik és dhezttetik.

Igy nőnek föl a gyermekek ebben a faluban, a melyet a kivándorlás néptelenné tett. A magukra hagyott, korán munkára szorított gyermekek erkölcselenségben, tudatlanságban korán megérnek. Már 13–14 éves korukban legény-számba mennek, korcsmáznak, duhajkodnak.

Csak a minap történt, hogy két ilyen 13 éves fiú erőszakot tett egy kilencz esztendőes kis leányon, és aztán az áldozatukat meggyilkolták.

Ezek a gyümölcsei a kivándorlásnak a gyermekekre, akiket elhagyatottá, neveletlenné, gondozatlanná tesz apjuk kapzsisága.

Nagyon hasznos, a magyar állam javára szolgáló munkát végezhetnek a csendőrök is, ha a maguk hatáskörében, a mennyire csak tőlük telik, igyekeznek fölvilágosítani a tapasztalatlan népet a kivándorlás veszedelmeiről, különösen azokról a következményekről, a melyekkel a kivándorlás az ártatlan gyermekeket sújtja.

Régi történetek.

(Női rablók.)

Irta: Némethy Ferencz csendőrszázados.

A női bűnös pszichológiái szempontból oly problema, melynek megfejtése még a gyakorlott lélekbuvárnak is sok fejtörést okoz.

A nőbűnösben is megtaláljuk a férfibűnös karakteristikus vonásait. mert tapasztalatazerüleg a női büntetés is kedveli a kalandos életmódot, és intelligentiája, merészsége által a gyengébbeket uralni, azokat rabszolgájává tenni törekszik; akárlány asszony van, ki a férfias sportoknak, bűnös szenvedélyeknek éppúgy hódol mint a férfi, sőt elbájosítottat viseli a férfiruhát is.

Ez a férfias vonásokhoz járulnak most már a női természet loggonoszabb sajátosságai: kielégíthetlen bosszúvágy, kegyetlenség, csatlantosság, hazugság és fényűzési hajlam, melyek együttvéve gyakran a legnagyobb elvetemedettség képét mutatják.

Ha mindeme jellemvonások egy nőben összehaladtak, akkor a nőbűnös egyik legfélelmetesebb típusával állunk szemben, mely az omborúság szerencsésjére csak ritkán korül folaszirre.

Ilyen alakokat mutatunk be olvasóinknak Bell Star, Caramboda és a francia Zelio személyében, kik annak idején mint rettegett rablóbandák vezérei, világhíressé tettek azért és a nagyvárosok gonosztevő női olótt, ma is hámulat tárgyai.

Beszárgult levelekből állítottam össze e három nővezér történetét, melyből a bűnügyi nyomozó képet alkothat magának, hogy a természetnél fogva fölönk és gyáva nőt mivó tehets bűnös szenvedélye.

Bell Star Texasban szerepelt és sok ideig retteggésben tartotta az egész vidéket.

Már a nevetése sem volt nőies. Apja az amerikai secessióháboruban a déli államok egyik szabad csapatának volt vezére. Bell Star 10 éves korában a Lassodobásban teljesen gyakorlott volt és a vadászkés a forgópisztoly és a puszka kezelésében túltett a legügyesebb vadászban. Apját a harcba követte és már természeténél fogva kegyetlen lévén, hamarosan hozzászakott a háboru borzalmaihoz; az embervér, a fájdalomak látása hidegen hagyta őt. Akárcsak mint egy tigriskölyök úgy vetette rá magát a sebosültekre, kiket a míg kedve tartotta hidegvérrel gyilkolt, csonkított meg, vagy szeme világtól fosztott meg.

Hajadonná fejlődve, erő és merész amazonná nőtte ki magát, ki legjobban egész vad lovakat szeretett férfi módra meglovagolni és ebben oly jártasságra tett szert, hogy egy napon két lóversenyben is győzött férfiruhában. Mint a rablóbanda elismert vezére a banda leghátrabb emberét választotta magának kedveséül, kit azonnal felváltott, mihelyt gyáván viselkedett. Emellett sok szeretője és tisztelője akadt Texas haramiái között, kiket vadságának és szépségének bire birt arra, hogy hozzája csatlakozzanak. Mint 18 éves lány nagyszámu rabló felett parancsnokolt, kiket intelligentiája, vitézsége és szépsége által engedelmes alattvalóivá tett. A banda élén felvette a harcot a katonai csapatokkal is és azokat többször megverte, egész városokat és falvakat fosztott ki és mindenkit lelőtt, ki ellenszegülni merészkedett. Férfiruhába öltözködve legtöbbször ő kémlelte ki az alkalmat oly támadásokra, melyek bőséges zsákmánnyal kecsegtettek.

Egy ilyen kémszemle alkalmával találkozott egy bíróval, ki azzal dicsekedett, hogy ha Bell Starral összetalálkozna, egyedül is vállalkoznék elfogására. A női rablóvezér ballgatott. Másnap reggel azonban, midőn már nyeregben ült, magához hívatta a bírót, bemutatkozott, aztán jól összeszidta az ijedt hivatalnokot, lovagló ostorával össze-vissza verte és sarkantyut adva lovának elvágattott.

Ezen rablóvezér, óhaja szerint, bandája élén, katonasággal vivott ütközetben halt meg.

A másik női rablóvezér: La Caramboda a 80-as évek elején Mexicóban grassált. Bandája jól volt szervezve és vakon engedelmesskedett neki.

Ez a rablócsapat főleg az országukat biztonságát veszélyeztetto az által, hogy a postajáratokat támadta meg, és fosztotta ki, az utasokat pedig megölte, vagy elfogta és csak nagy összegü váltságdíj ellenében bocsájtotta szabadon. La Caramboda nem törődött kicsiségekkel; büszkeségét találta abban, hogy minden idők legnagyobb rablóival versenyezzen. Speciálitása volt a postakocsik kirablása és a gazdag emberek elhurcolása. Előéletéről kevés ismeretes, de úgy látszik, hogy jó nevelésben részesülhetett, mert úgy lépott fel, mint egy jó társaságbeli dolo. Az alkalmat rablásra mindig női ruhában kémlelte ki, aztán bandája élén férfiruhában, oly nagy vakmerőséggel, bátorsággal és stratégini ügyességgel hajtotta végre a támadást, hogy csakhamar rettegés és félszem tárgya lön az egész országban.

La Caramboda akkor 30 éves szép spanyol nő volt, villogó szemekkel, piros ajkakkal, nemes vonásokkal, hófelőrr fogaorral és dua hajzattal. Tormote nyulánk beszédo szöllomes volt és férfiak társaságában éppoly szeretetremóltó, mint csábító tudott lenni.

Jellemző volt borzasztó kegyetlensége.

Jaj volt annak, ki rablóhadjáratai alkalmával vele összetalálkozott, mert könyörtelenül sajátközűleg lőtte le az utasokat, vagy embereivel konyoztatta fel őket.

Nő létére szeretett tetszelegni és magának udvarol-
tatni és ezt kihasználta, mert tudvalevőleg a férfi szép
nővel szemben szereti a gazdagságát fitogtatni és így
mindjárt tájékozva volt, vajjon kifizeti-e magát a rab-
lás vagy sem?

Néha megtette, hogy a kiszemelt áldozattal együtt
utazott és alkalmas helyen, általa adott jelre büntársai
megtámadták a hintót, elhurczolták az áldozatot a
hegyekbe, és ott addig tartották fogva, míg csak csa-
ládja ki nem váltotta. A fogoly leveleit mindig La
Caramboda maga közvetítette és jaj volt a szerencsét-
lennek, ha hozzátartozói a kitűzött határidőt betartani
elmulasztották, vagy a hatósághoz fordultak segélyért.
Ezen esetben az áldozat a vad nő által a legkegyetle-
nebb módon halálra kínoztatott.

A banda sikerein felbátorodva, végül határtalan vak-
merőséggel üzte rablásait, úgy hogy a kormány kénye-
telen volt a postát erős lovas fedezettel ellátni és nagy-
számú katonaságot portyáztatni. A leleményes rablóvezér
azonban ezen is kifogott. Egyszerűen megváltoz-
tatta taktikáját és a gazdag tanyatulajdonosokat kereste
fel. A tanyát éjnek idején megrohanták, kirabolták, tu-
lajdonosát elfogva, magukkal czipelték és nagy váltság-
díj fejében eresztették csak szabadon, mely váltságdíjat
a hozzátartozók mindig pontosan fizették meg, mert
jól tudták, hogy mi vár ellenesetben a fogolyra.

La Caramboda is ütközetben esett el.

Ugyanis a nő által visszautasított rabló bosszúból el-
árulta a vezér azon tervét, hogy egy gazdag földbirtok-
osnál rablást tervez.

Ezen figyelmeztetésre a hatóság nagy számú katonasá-
got rendelt ki a tanya védelmére. A támadás abban
maradt ugyan, mert a banda idejekorán figyelmeztetve
lett, a növezér azonban, ki nem kapott figyelmeztetést
elfogatott és bilincsekbe verve szállítottatott el. Amint
erről a rablók értesültek, megtámadták a katonaságot
és támadás közben a vakmerő vezér társainak gólyoja
által találva, halva rogyott össze az országúton, hol
mindjárt el is földelték.

A francia Zelieről Lombroso azt írta: Ezen nő igen
tehetséges, három nyelvet tökéletesen beszél, szelleme-
ség és bájoság által tűnik ki, de már gyerekkora óta
alattomos természetű volt.

Szerelmi kaland közben észak-amerikai banditák közé
került és csakhamar azok vezére lőn Büszkén és bát-
ran forgópisztolylyal kezében lépett fel, s mindig ott
volt, hol legnagyobb volt a veszély. Bátorságát sohasem
vesztette el. Ezen nő a hysteria legsúlyosabb tünetei
közt elmeógyógyintézetben halt meg.

Ezen esetek is igazolják azt, hogy a nőknél a gonosz
hajlamok teljes kifejléttségükben sokkal borzasztóbbak,
mint a férfiaknál.

Magyarországon a női gonosztevők közt nem igen
akadunk oly elvadult lelkületű és kegyetlen indulatu
nőkre, mint a minők prototípusait a fent említett kül-
földi nőknél bemutatottak.

A magyar nő erkölcsiség tekintetében messze felette
áll a külföldi társánál, ezért nem vetemedik oly kegyet-
lenségekre, aminők az olasz, francia, spanyol és ame-
rikai nőknél elég gyakoriak.

Az alföldön a 60-as évek elején javában garázdálko-
dott betyárok körében a nő nagy szerepet játszott
ugyan, mert hűséges szeretői és gondviselői voltak az
üldözött betyároknak, de tényleg nem igen szere-
peltek.

Amidőn az 1862. évi ősz elején Zsemberi Ádám péteri
juhászgazdát páratlan vakmerőséggel, fényes nappal

egész sereg cseléd szeme láttára fosztották meg nyájá-
tól s több ezer forint készpénzétől, a feljelentésben egy
fiatal parasztleánnyról is volt említés téve, ki a rablás
előtt beállított a Zsemberi tanyára és cselédnek ajánl-
kozott.

Midőn pedig a péteri tanyás határból sűrűbben ér-
keztek a rablások hirei, a feljelentések szerint a fiatal
parasztlány mindenütt ott szerepelt mint büntára, ve-
zető vagy éppen utmutató.

A nép körében egész monda keringett róla. A tör-
vény emberei is azt hitték, hogy valamelyik tekintélye-
sebb gazdának elbolondított lánya, ki beleszeretett a
banda egyik tagjába és most kíséri hűségesen, érdek-
nélkül, bűnös szenvedélyből.

Akadnak aztán pásztorok is, kik látták a nőt lóháton
is, a mint férfimódra ülte meg a paripáját a legnagyobb
kítartással követve czimboráit.

Egy szép délután a zsandárok biztos hírért vették,
hogy a banda a péteri csárdában delelt, köztük a rej-
télyes lány is. A zsandárok vágatva igyekeztek a
csárdához, hová csak fáradtan este érkeztek meg.

A csárdának nem volt vendége. Mély csend fogadta
az üldözőket. A korcsmaszoba ajtaja nyitva volt és a
rozoga asztalon egy olajos mécs pislogott. Élőlény nem
volt látható.

Nagysokára aztán előkerült a korcsmárosné is, egy
piros pozgás alföldi menyecske, ki sajnálkozva mesélte
el, hogy nyolcz tetőtől talpig felfegyverzett zsvány volt
nála, kik mindenét felfalták.

A zsandárok vezetőjének azon kérdésére, hogy egye-
dül van-e, a menyecske azt felelte, hogy beteg huga
fekszik az egyik szobában. A vezető észrevéve a csár-
dásné zavarát, azt mondta, hogy meg szeretné nézni a
hugát és erre beléptek a szobába, hol láztól piros arc-
czal feküdt a lány mozdulatlanul. A zsandár szemei
szinte rátapadtak az alakra, ki látezőlag mélyen aludt,
de a mint az ágy sarkára pillantott, megrázkódott, mert
a takaró alól sarkantyus csizmafej kandikált ki.

Lélekjelenléte nem hagyta el, megőrizte hidegvérét.

Kiadta a parancsot németül, hogy körül kell állni a
csárdát és mindenkit lelőni, ki menekülni akar.

A vezető aztán előrántva pisztolyát a csárdásné mel-
lének szegezte.

— Az a te hugod rabló, zsvány! Eredj, mondd meg,
adja meg magát, mert innét elve nem szabadulhat.

A menyecske kétségbeesett sikoltással rohant a szo-
bába, melynek ajtaját magára zárta.

Hiába ordított és verte öklével az ajtót a zsandár,
az csak nem nyilt ki, míg végre a zsandár neki feszít-
vén vállát, azt sarkaiból ki nem emelte.

A szoba azonban üres volt, a beteg lány eltűnt.

Hiába kutatták át az egész szobát, az ágy alját, a
kuczkómélyét, almárium belsejét, a lánynak nyoma
veszett. Csak az udvarra nyíló ablakon át szökhetett
meg a menyecske segedelmével.

A csendőrök most már házkutatáshoz fogtak. Meg-
vizálgáltak mindent, hová csak ember elbujhatott, de
csak nem akadtak a lányra.

Az egyik csendőr megunva a sok keresést, végre vak
dühében egy az udvar közepén álló nagy szénakazalba
döfte szuronyos puskáját, mire tompa hörgés hallatszott
és aztán csendes lett minden.

A csendőrök kibuzták a hullát, melyen asszonyi ruha
volt, de személyazonosságát nem tudták megállapítani.
Egyike volt azon hazátlan férgeknek, kit a sors, vagy
a saját bűne kiüldözött a tisztas életből a betyárok
közé.

Bernáthegyi kutyák, melynek fajtája már kiveszőben van.

Importált kutya a régi Kulmról.

Kilátás a klostorból az olasz hegyekre

A szentbornáthegyi klostrom.

Szent-bernáthegyi képek.

És azután senki sem látott többé a pusztán átvágatott betyár bandát, melynek egyik tagja fiatal lány lett volna, férfi módra ülve a paripán, baboskendővel a fején, s karikás ostorral a kezében — — —

Az unokaöccs.

Írta: Pálffy István örsvezető. (Polytata.)

Az volt a nyomozó járőr szándéka, hogy a plébános lakásának kertjében lesállást tartat a másik járőrrel. Mert valószínű, hogy ha a Jancsi a tettes, a pénzzel éjjel haza megy szülei lakására s akkor megtalálják nála az összeget. Ha pedig nem megy haza, akkor valahova a kertben elrejtí. Ha ez egyik sem történne meg, akkor másnap a Jancsi holmiját s az istállót, a plébános engedélyével átkutatják.

Gyanuja volt a járőrnek az unokaöccsre is, sőt nagyobb gyanuja volt rá, mint a szolgára. Mert bár bebizonyított tény, hogy a szolgálta megdézsmálta a gyümölcsöt, de annyi pénz ellopására még sem bir hajlammal, mert ahhoz gyáva. *Jobban fél a büntetéstől, mint a mennyire örülne a pénznek.* Ellenben valószínűbbnek látszik, hogy az unokaöccs a tettes. Másoktól tudta meg, hogy bohém, könnyelmű városi fiatal ember. Keresete nincs, mert még tanul s nagybátyját több ízben zablatta pénzéért. Tehát inkább bozza nyult az, gondolván, hogy a milyen ügyesen sikerül neki eltenni, nem is eszti nagybátyja benne a tett elkövetőjét, már csak azért sem, mert a gyerek az előszobában tartózkodott, tudta, hogy gyanúsítani csakis azt fogják.

Mivel még csak azt szerette volna megtudni, hogy utközben szakadatlanul hajtattak-e az örsre s hogy Szántó Béla mindig rendszeren ült-e a kocsiiban, míg az örsre értek, azért elüzent a plébánosért még egyszer. A plébános hamarosan meg is érkezett, már azt hitte, hogy csak át kell venni a pénzt s ezzel rendben van a dolog, csak a Jancsit kell megvasalva elhajtani.

De nem úgy volt.

Annál nagyobb lett csodálkozása, mikor az őrsparancsnok az unokaöccséről kezdett kérdezni egyet-mást, nevezetesen az uton való magatartást.

Mikor aztán elmondta, hogy egész uton rendszeren viselkedett az unokaöccsre, még csak vissza se nézett, a járőrvezető arezán meglátéozott, hogy valami nem tetszik neki.

— Le sem szállt a kocsirol utközben? — kérdezte a plébánost.

Az gondolkodni látszott egy ideig, azután szólt.

— Leszállni nem szállt le, hanem úgy fordult le a kocsirol — mondotta. — Úgy történt pedig, hogy a kerékszög elvezett s a hátsó bal kerék lefordult a tengelyről, a kocsi meg oldali billent, tehát kénytelen volt kibuknia, ha csak a nyakát nem akarta kitörni.

Igy megint gondolkodni látszott a járőrvezető. Azután felkapta fejét és újra kérdezte a plébánost.

— Tisztelendő ur, talán emlékszik rá, hogy az a kerék máskor is ezokott kiesni, vagy csak most ezuttal esett ki?

— Én ritkán jártam a kocsiival, jobban a cseléd használtam, mert igaz kocsi. De én nem emlékszem rá, hogy valaha elvezett volna a kerékszög. Sőt a mult héten, mikor a kocsiom megkente a tengelyt, rá is ripakodtam, hogy ne káromolja az eget azért a haszontalan kerékszögért. Mert tetszik tudni, alig bírta kibuzni, annyira szorosan járt.

— Nem tartja-e csodálatosnak a tisztelendő ur talán, hogy most mégis kiesett?

— Rázós ám az it, kérem, hát nem csodálatos.

— Hát azt nem tartja-e furcsának, hogy míg a jobb hátsó és a két első kerékszöge tágan jár, nem esett ki és ez, a melyik szorosan jár, kiesett?

— Furcsának furcsa; debát kérem hiszen ez olyan csekélység, hogy a lopás kiderítésével legkevésbé sincs vonatkozásban.

— Gondolja tisztelendő ur?

A pap felkaczagott.

— Hisz csak természetes. Egy kerékszög, a mely rázás után kiesik, napi eset falun.

— Nem gondolja, tisztelendő ur, hogy kedves unokaöccsre emelte ki azt a kerékszöveget még elindulás előtt?

— No de ilyent ki gondolna? Kérem hát kiméljenek meg ilyen kérdésektől. Elveszttem a fejemet ebbe a dologba — méltatlankodott a tiszteletes atya.

— Jó, nem fogom kérdezni tisztelendő urat, de megengedi, hogy reggel a nyomozást a lakásán folytassam?

— Mindenesetre. De csak a gyermeket, a Jancsit tessék keményen fogni, bizonyára tudni fog a pénz felől, talán elő is adja a gazember.

Azzal jőéjt köszönt a tisztelendő atya s totyogott kifelé.

A járőrvezető utána ment és iparkodott megnyugtanni. Egyszermind azt is megígértette vele, hogy otthon az unokaöccsnek nem fog szólni arról, mire nézve itt kérdezve lett. Miután becsületszavára fogadta, eltávozott.

Ezután nemsokára a nyomozó járőr, kinek vezetője az őrsparancsnok volt, a hazafelé vezető uton haladt; vagyis azon az uton, melyen a plébános kocsija haladt az örsre. A falutól egy negyedórányi távolságra megállt a járőr és körülnézett. Szabad kilátás volt. A kis falut — a tulsó oldal kivételével — köröskörül lehetett látni. Tehát akárki távozik a faluból ebben az irányban, látni fogják. Letelepdedtek és figyelő állásba helyezkedtek. Közben fogyasztották a magukkal hozott vacsorára valót.

A másik járőr ugyanebben az időben a plébános lakása felé tartott és ott belyezkedett figyelő állásba a kert kerítése mellett kívül Léczerítés volt, átlátni lehetett rajta. átuk megett az iskola volt, tehát nem zavarta őket senki. Előttük pedig nem volt semmi, így a plébános háza elejét és az egész ndvart szabadon látták. Az épületből senki sem jöhet ki, hogy ők észre ne vegyék. Ők is letelepedtek és vártak. A toronyóra s 11-et ütötte, még mindig nem jött ki senki.

Egyszercsak, úgy éjjel után már, a kijáró ajtó nyikorogni kezdett, kinyíltott és Szántó Béla lépett ki rajta. Hosszu kabátja volt burkolóva. Figyelemmel kísérték, merre megy. Óvatosan, mintegy 200 lépésnyire követte az egyik a házak falai mellett. Látta, a mint befordul arra az utvonatra, melyen a másik járőr elment. Tudta, hogy az a járőr már most ezemmel tartbatja, tehát nem ment utána, mert járőrtársát magára nem hagyhatja. Visszament tehát járőrtársához és várták a további alkalmat.

Hagyjuk itt ezeket a csendőröket, badd várjanak, menjünk mi Szántó Béla után, vajjon bora indult?

A mint a községet elhagyta, visszatekintett, hogy nem látja-e valaki. A faluban csend volt. A kuttyák is nyugodtan szuszogtak a felszereken, vagy az udvarokon. Szántó Béla beleburkolta magát a köpenyegébe és az

ut bal oldalán az árokban ballagott. Gyakran megállott és visszanezített.

Az a járőr, a melyik az utvonalon volt, már észrevette, de nem ismerte fel. A jobboldali árokba jól behuzódott és várta. az alakot, míg az ballagott és már el is kerülte őket.

A járőr az árokban hasoncsuszva igyekezett utána s bár nedves volt a talaj, meg száraz koróval bőven el volt lepve, de azért haladni tudott olyan gyorsan, mint Szántó Béla, kit ekkor már felismertek.

Egyszer csak odaért a hidhoz s ott megállt. Körülnézett. Nem látott senkit. Lehajolt és bebújt a hid alá.

A járőr talpra állt és gyors, de mindamellett csöndes lépésben baladt a jobb oldalán a hid felé készen tartott fegyverrel. Odaérték.

Szántó Béla éppen akkor bujt ki a hid alól és csaknem kövé meredt ijedtében. Arca is sápadt lehetett, de az nem volt látható.

Az őrsparancsnok lökészen tartott fegyverét neki szegezte és a törvény nevében állj-t kiáltott reá.

Szántó Béla állt, mint a levert czövek és zavarodottságában szólni sem tudott.

Az őrsparancsnok ekkor a másik csendőrrel szegeztette neki a fegyvert és közelebb lépett Szántóhoz e szavakkal:

— A törvény nevében figyelmeztetem, hogy ellenszegülni ne próbáljon, mert kénytelen leszek ellene fegyveremet használni. Nem tudom még, hogy mit keres itt éjnek idején, de gyanum van reá. S e gyanum alapján a törvény nevében őrizet alá veszem. Tartsa fel a két kezét, meg fogom motozni.

Szántó Béla tiltakozni próbált.

— De kérem, ez mégis csak abszurdum, hogy megállítanak engemet éjnek idején védtelen helyzetemben. Mit kívánnak tőlem, ha tehetem megadom, de engedjenek békével az utamon.

A tiltakozása azonban mitsem használt. Megmotozták és a kabátja belső zsebében együtt volt ezer korona 20 koronás bankjegyekben.

Ekkor kijelentette neki az őrsparancsnok az elfogást. Bekísérték a községbe. Két éjjeli őrt maguk mellé rendelték, elküldték a másik járőrért, azt is bevonták, aztán megkezdődött a kikérdezés.

Szántó Béla tagadt. Azt mondta, hogy a pénz megtakarított pénze.

Ha a tettes nem ismeri be a cselekmény elkövetését, bár a pénz elég bizonyíték, mert kézben van, még több bizonyítékot kell szerezni, ezt gondolta az őrsparancsnok. És mivel neki a bizonyítékokat kell megszerezni, a másik járőrre most már nincs szüksége. Tehát az bevonult az őrsre, míg eme járőr a gyanusítottal tovább nyomozott.

Először is a kerékszöveget szerette volna megszerezni, a melyik a kerék kiesését elősegítette. Bár erre nézve is kikérdezte Szántó Bélát, vagyis most már a gyanusítottat, de az mindent tagadt s miről sem akart tudni. Ezért aztán többé nem is lett kérdező.

A pénzt, mint bűnjelét, egy borítékba helyezte a járőr, s a saját pecsétjével lepecsételte, a tauukkal pedig a boríték külzetérol iratta nevüket annak bizonyosságául, hogy a pénz teljességében lepecsételve lett.

Ekkor a gyanusítottal s a bizalmi férfakkal a plébános, vagyis káros lakására mentek. s az udvaron, honnan a kocsí elindult, a kerékszöveget keresték. Tudta a járőr, hogy ott kell neki lenni, mert máshol nem vehette ki senki, magától pedig nem esett ki s csak a gyanusítottnak állt érdekében, hogy kivegye. Majd megtudjuk, hogy miért.

Eredeti bernáthegyi kutya.

A plébános az udvaron volt, mikor beléptek a kapun. Nevetve szólt az unokaöccséhez.

— No, te is nyomozni segítesz a csendőr uraknak, mi? Helyette a járőrvezető felelt.

— Igen, nyomozni segít. Csakhogy a helyett, hogy könnyiténé, inkább megnehezíti.

Aztán még hozzá tette.

— Mit szólna ahhoz a tietzelendő ur, ha azt mondanám, hogy ő a tettes?

A plébános arca elkomolyodott. Szemöldökeit összeráncszolta és kérdőleg nézett öccsére.

— Béla, te nem véded magad? Nincs egy szavad sem erre az iszonyu vádra? Hiszen ez rettenetes!

— Kedves nagybácsi — szólt remegő hangon Szántó Béla — én nem tudom, mit akarnak velem. Nem értem ezt a vakmerő eljárást. Minden bizonyíték hiányában engemet elfogtak és rám fogják, hogy én vagyok a tolvaj. Örültség, a mit művelnek velem!

A plébános megcsóválta fejét, s a járőr felé fordulva mondta.

— Vigyázzanak az urak, nehogy bakot löjjenek. Szomorú dolog lenne.

A járőrvezető, ki ezalatt az udvar földjét nézegette, néhány lépést oldalt ment, lehajolt és egy kerékszöveget emelt fel. Nézegette, aztán mutatta a plébánosnak.

— Ismeri-e ezt a tisztelendő ur?

A plébános megnézte.

— Lehet, — mondta — hogy ez a hiányzó kerékszög.

— S látja-e rajta tisztelendő ur azt a kis véreseppnyomot.

— Látom.

— Most a járőrvezető Szántó Béla jobb kezét emelte fel.

— Hát ezt a kis horzsolást látja-e tisztelendő ur a mutató ujjon?

— Valóban.

— S hiszi-e, hogy ezt akkor kapta ez az ur, mikor ezt a kerékszöveget kivette a tengelyből.

— Lobot, de mindebből nem értek semmit.

— A tisztelendő ur nem érti, de én igen. Azonban menjünk be a szobába, ha megengedi, mert a cselédek figyelnek s nem akarom, hogy megballják beszédünket. Ottbenn aztán majd megmondom az egész eset lofolását. Egyébre talán már nem is lesz szükségem.

A szobában a járőrvezető Szántó Béla felé fordult.

— Beismeri-e a cselekmény elkövetését, vagy még most is tagadja? — kérdezte tőle.

Az félre fordította fejét s kedvetlenül mondta.

— Tagadom. Mindent tagadok, ne is kérdezzenek. Ha rám fogják, badd lássam, mit tudnak rám bizonyítani. Hanem azután majd én beszélek — mondta fenyegetve.

(Vége köv.)

KÉPEINKHEZ.

A szent-bernáthegyi barátok.

Gyermekkorunkban sokat hallottunk róla, hogy szinte hajlandók voltunk a legendák közé sorozni a Szent-Bernáthegy jölelkü szerzeteseit, a kik a zárdájuk közelében járó utasokat megsegítik, ha eltévednek, utbaigazítják, ha elsúlyednek a hóban vagy lavina sodorja el őket, megmentik s e célra külön betanított okos kutyákat tartanak, a melyek kiszimatolják, hol rejlik ember a hó alatt s oda vezetik a barátokat. Pedig ez nem legerda, mert a bernáthegyi barátok ma is megvannak, minden télen számos emberen segítenek, nyáron pedig ezernyi turistának adnak szállást.

A st.-bernhardi hegyesorok ugyanis a legrövidebb ut Svájc és Olaszország között s mivel legrövidebb, legolcsóbb is. Ezért különösen szegény emberek, munkások, mesteremberek járnak arra télen, daczolva hóviharra, lavínával, egyéb sok mindenféle veszedelemmel. Ez ősidők óta van így s a közép-korban nyilván azért is alapítottak ott az augusztinusok klostrot. Megvannak a barátoknak a kutyáik is, bár ők maguk panaszkodnak, hogy a régi szentbernáthegyi fajta kiveszöben van s az új fajta nem olyan jó. Azért így is sok jót cselekesznek, hivatásból, ingyen a barátok. Ho y annál sikeresebben szolgálhassák feladatukat, a klostromuktól három óra járásra eső Kantina nevű korcsmával távirati összeköttetést létesítettek s ezen az uton tudatják velük minden utas érkezését. A távirati hírre aztán a barátok a nagy hóban szkivel elébe mennek az utasnak kutyáikkal együtt. Ha találkoznak vele, elkisérik, ha nem találják, akkor következik a kutyák szerepe: szaglászva megkeresik, hol süppedt ember a hóba s ha megtalálták, jelt adnak az életmentőknek, a kik a magukkal hozott szerszámokkal hamar kiássák a szerencsétlenül járt embert, szánkón a klstromba viszik, fölélesztik, ápolják.

A szentbernáthegyi kolostor a legma asabb fekvésű állandó lakóhely a világon, 2472 méter ma asban áll. A hőmérséklet környékén ritkán emelkedik feljebb a zérusnál, télen pedig rendszerint 30 fok körül van. Megközelíteni a svájci oldalról Martigny felől lehet, itt van az utolsó vasuti állomás s innen vezet a híres hegyi ut Olaszországba, St. Rémyig, onnan tovább Aostáig.

HIREK.

A csendőr-hadapród tanfolyam befejezése. A csendőr hadapródképző tanfolyam hallgatói, valamint a rangidősb főhadnagyok közül tizenegyen folyó hó 11., 12-én és 13-án a szamosfalvi Panajott Sándor tábornok, csendőrségi felügyelő elnöklété alatt, bindi Szabó László miniszteri tanácsos, altorjai Altorjay Imre ezredes, a III. számú csendőrkerület parancsnoka, továbbá Fery Oszkár alezredes, a belügyminisztérium csendőrségi osztályának, valamint Körner Károly őrnagy, a bonvédelmi minisztérium 16. osztályának vezetője és a tanfolyam előadójából állott vizgabizottság előtt levizagáltak. A sikeresen letett vizsga után, a hadapródok czimzetes őrmesterekké léptettek elő és a 14-én megtartott bucsuestély után úgy ők, mint a főhadnagyok állomáshe-lyeikre bevonultak.

A macedóniai csendőrség főparancsnokának elhalálozása. Az annak idején az európai nagyhatalmak által szervezett macedóniai csendőrség főparancsnoka, De Giorgis olasz tábornok betegség okából Rómában, időzve, ott márczius 12-én meghalt. A jeles tábornokot, ki a macedóniai csendőrség szervezési munkálatainak sikeres keresztülvitelével feladatát igen nebez körülmények között fényesen megoldotta és az érdekelt nagyhatalmak, valamint a kereszténység elismerését kivívta, folyó hó 15-én délelőtt az olasz király badsegéde, Brusatti tábornok, a török nagykövetség tagjai, a katonai attasék, a kormány tagjai és számos más előkelőség jelenlétében, Rómában helyezték örök nyugalomra.

Rablás. Február 29-én déli 12 órakor bét román alattvaló a határon átkelve, a magyar-román határtól mintegy egy kilométer távolságra fekvő Cracu Vacaril nevű magyar tereprészről az ott legelésző és Hraila Gergely topleczi lakos, magyar alattvaló tulajdonát képező 63 darab birkát, forgópisztolylyal való fenyegetés mellett elrabolva, a határon át, a Romániában fekvő Ilovicza községbe elhajtották. A káros a selistei román határőrháznál levő katonai őrpáncsnoknak az esetről jelentést tett, ki a tettesek feltartóztatására egy bárom főből álló katonai járőrt küldött ki, a tettesek azonban a járőrnek nem engedelmességek s a birkákat tovább hajtották. A megejtett nyomozás folyamán a tettesek iloviczai lakosok személyében derítették ki, kik ellen az eljárás folyamatba tétetett.

Halálos kimenetelű támadás. Nyerges Bognár György és Kustyán Mihály csendőr cz. őrsvezetőkől állott járőr márczius 4-én Ribár István bajai lakos, több rendbeli lopással terhelt egyénnel a bajai szöllőkben, az általa ott elrejtett szöllővesszők után nyomozott. A nyomozás közben Ribár a járőr elöl megugrott és az üldözésére siető Kustyán Mihály csendőr cz. őrsvezetőt, egy a szöllők közül kitört karóval megtámadta. Kustyán cz. őrsvezető a támadó ellen forgópisztolyából egy lövést intézett, a mi Ribárnak rögtöni halálát okozta.

Támogassuk a gyenge tehetségű gyermekeket. 50 ezerre tehető hazánkban azon szerencsétlen gyermekek száma, kik gyenge tehetségüknél fogva az épelméjű gyermekekkel együtt tanulni nem képesek. Ezek a szerencsétlen gyermekek a társaik által való örökös gunyolás és megaláztatás, valamint az eredménytelen küzdelem folytán bozzátartozóik által az iskolai kötelezettség alól legtöbbször kivonatnak. Az iskolai kötelezettség alól ily módon idő előtt felszabadult és a hozzátartozóik részéről gyakran ignorált ily gyermek aztán legtöbb idejét az utcán töltve, tétlenül csavarog s már ily módon is összeütközésbe kerül a társadalmi reuddal. Az ifju csavargóbló aztán csakhamar tolvaj lesz, a kinek feje fölött az előrehaladó korrall több és több bűn tornyosul össze és ki fokról-fokra súlyedve, nemcsak a vagyon, hanem a személybiztonságra nézve is veszedelmes elemmé, vagyis gonosztevővé válik. E szerencsétlen gyermekek egy részének megmentését tüzte feladatául a „Gyenge tehetségű gyermekek segélyző bizottsága”, mely a kiskorú, gyenge tehetségű gyermekek oktatására Budapesten berendezett szakiskolában tanulmányait befejezett gyermekek közül évenként annyit, a hányat a társadalom által istápolni ereje megenged, ipari és mezőgazdasági pályára terel. Őket képességüknek megfelelő alkalmazásra kitaníttatja, az anyagi támasz nélkül állókat ruházza, sok türelmet igénylő taníttatásukat díjazza, szóval róluk mindaddig, a mig kenyerüket önállóan megkereshetik, atyailag gondoskodik. Készséget

nem szenved tehát, hogy e segélyző bizottság oly nemes czél szolgálatában áll, a mely a társadalom minden rétegének támogatását megérdemli. E segélyző bizottság a m. kir. csendőrség emberszeretetére hivatkozva, azon kérelemmel fordult hozzánk, hogy céljait ismertetve, olvasóinkat adakozásra szólítsuk fel. Mi e kérelmet szívesen teljesítve, értesítjük olvasóinkat, hogy bármily csekély adományaikat a «Gyenge tehetségű gyermekek segélyző bizottsága» Budapest, VIII. kerület Mosonyi-utca. 5. szám, köszönettel fogadja és hirlapilag nyugtázza.

Kérelem. Román János és neje Roskó Anna, Máramaros megye, kövesligeti lakosok, mint Román Mihály csendőr, vagy c. őrsvezető szülei, azon kéréssel fordulnak lapunk olvasóihoz, hogy őket fiok hollétéről, ki 1905. márczius 1-én lépett a csendőrség kötelékébe és a IV. kerület volóczi és beregsárréti örsein szolgált, értesíteni sziveskedjenek.

KÜLÖNFÉLÉK.

A rendőri kutya. A kutyáknak rendőri szolgálatra való alkalmazása nem új dolog, mert már 1154-ben voltak ilyen rendőri kutyák, sőt utcázt is kereszteltek el róluk és 1770-ig ifjú és öreg előtt egyaránt olyan tiszteletnek örvendtek, a minő fontos hivatásuk révén megillette őket. A franciaországi Saint-Malo 1154-beli kiadási könyvében több tétel szól a rendőri kutyák élelmzéséről. Működési terük igen sajátos volt. Midőn este a kikötőnél bezárták a kaput, az éjjeli őrkürtjével jelt adott, hogy most már megkezdik a rendőrség kutyái tevékenységüket. Azután az ölboz ment és kieresztette mind a 24 doggot, melyek egytől-egyig harapós és fölötte veszedelmes állatok voltak. E kutyáknak feladatuk volt egész éjjel a kikötő körül szaglászni és megakadályozni azt, hogy valaki a kikötőben horgonyzó hajókra juthasson. A rendőr-kutyák ez ősei állítólag oly jól végezték hivatásukat, hogy sohasem fordult elő egyetlen lopás sem és 1770-ig találkoztunk velük a város évkönyveiben. Ez időtájt történt aztán, hogy egy fiatal tengerésztiszt késő éjjel egyedül igyekezett bajójára. A kutyák nekiestek és darabokra tépték. Ekkor a polgármester elrendelte, hogy a hü négy-lábú öröket mérgezzék meg és helyettük két éjjeli őrt alkalmazott a város.

A napfény higienikus szempontból. Bocsássuk a napfényt lakásunkba. Nyissuk meg számára ablakainkat, tegyük ki áldásos hatásának testünket, rubánkat, ágyneműnket. A modern bakteorológia tudománya már megállapította, hogy legtöbb betegség kútféjének, a láthatatlan bakteriumoknak a napfény a legirgalmatlanabb ellensége. Giovanni Orsi, olasz vegyész vegyi kísérletekkel újabb példákön igazolja most ennek a tudományos tapasztalatnak igazságát. Megállapította, hogy átlag nyolcz-nyolcz órai exponálási időt a tífusz bacillus el nem bír; a kolera bacillus el jobbára elpusztul ennyi idő alatt.

A női haj, mint kereskedelmi cikk. A jokohamai angol kereskedelmi attasé jelentése szerint a tavalyi év első tizenegy hónapjában Japánból 195.000 font női hajat vittek ki s ebből 115.000 fontot 132.000 korona értékben Franciaországba szállítottak, 38.000 font 60.000 korona értékben az Egyesült-Államokba ment, míg Anglia e forgalomban csak 3578 fonttal (4000 korona)

szerepel. E statisztika szerint a francia nőknek van legnagyobb szükségük pótbajra. A legszebb bajat Mijakajima asszonyai és leányai szolgáltatják, kiket a természet rendkívül dűsan megáldott hajzattal. A hajat oszakai és tokiói közvetítő kereskedők veszik meg, kik vagy kitisztítják és osztályozzák vagy osztályozatlanul adják tovább a hajjal kereskedő czégeknek.

Az időjárás és a szellemi munka. A szellemi munkát végző emberek lelkiállapotára a légnyomás és a hőmérsék változásának jelentékeny befolyása van. Bizonyára kevés ember van — véli Lombroso egyik művében — a ki nem ismeri be, hogy ihletei nem függetlenek a levegő befolyásától. Montaigne így ír egy helyütt: «Ha egészségem jó és az idő szép, akkor tisztességes ember vagyok.» Diderot szavajárása volt: «Erős szélviharban úgy érzem, mintba örült lennék.» Alfieri írja: «Egy barometernék képzelem magamat és a légkör súlyáboz képest kisebb vagy nagyobb bajlandóságot érzek magamban a munkámhoz. Különösen a bőség van nagy befolyással reám.» Napoleon, a ki szerint az ember az anyagiasság és megszokottság légkörének terméke, a legenybébb szellőtől is félt és anyyra szerette a meleget, hogy még juliusban is a befűtött kályha mellett ült. Spallanzani a nagy olasz fizikus az ozoliai szigeteken háromszor annyit volt képes elmélkedni, mint Pávia ködében. Giordani csak napfényben és meleg időben tudott alkotni. Milton is elismerte, hogy műzsája télen gyümölcstelen és csak tavasszal és őszszel tudott teljes erővel dolgozni. Ha összehasonlítjuk Darwin, Petrarca, Milton, Giordani, Voltaire, Byron, Goethe és Schiller nagy alkotásainak keltét, azt tapasztalhatjuk, hogy azok kelte nagyobbérszt késő tavaszra és nyárra esik, őszre csak kevés jut belőlük, míg a téli dátumok legritkábban fordulnak elő.

A hosszú alvás. A hosszú alvást kedvelő fiatal emberek előtt rendszeren Nagy Frigyesre, Napoleonra, Edisonra szoktak hivatkozni, mint a kiknek négy óra elegendő volt arra, hogy magukat teljesen kipihenék. Általában az alvás időtartama az illető egyén szervezetétől függ. Woods Hutchinson nem ezen a véleményen van. s egyik cikkében azt a tételt állítja fel, hogy mindenki addig aludjék, a meddig tud. Az alvás nem a testi működések szünetelése, hanem az ébrenlét idején vesztett erők gyarapodási tevékenység utján történő pótlása. A gyermekek azért alszanak sokáig, mert ez a tevékenységük a legnagyobb mérvű és az öregek azért alszanak keveset, mert nincsen szükségük rá, mert erőnövelő képességüket már elvesztették. Az alvásra nézve tehát így hangzik az egészségügyi szabály: Ha fáradtak vagyunk, feküdjünk le és csak akkor keljünk fel, ha már teljesen kipibentük magunkat. Kilencz órai alvás nem sok. A nők egy fél vagy egy egész órával aludjanak többet, mint a férfiak. Az amerikai szakíró balitéletnek nevezi az olyan nézetet, hogy a hosszas alvás gyöngíti a testet. Éppen az ellenkezője áll. Ha az alvás sokáig tart, az azért van, mert a test megkívánja. Erőtlenséget az érez, a ki idő előtt kelt fel. Sokaknak nagyon jól esik, ha ebéd után csak egy órára is elszunnyadhatnak. Súlyos hibát követnek el azok a szülők, a kik tulságosan korán zavarják ki gyermekeiket az ágyból. Az sem igaz, hogy az alvásnak csak az első órai használnak. Míg alszunk, minden óra egyaránt jót tesz nekünk.

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre, továbbá a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre a szerkesztőség nem válaszol.

Csülgösi örs. Az önök kérdését a folyó évi 6. számú lapunkban közölt üzenet fedi, a tavalyi 40. számban közölt üzenetünk más kérdésre szóló válasz volt.

Mátraalji öreg zsandár. A gólya köztudomás szerint vándormadár s mint ilyen, a költés és pázás idejét kivéve, hatósági utalom alatt nem áll, tehát bárki által lelhető.

A. J. cs. cz. örsvezető. Csak a pályázatban közölt feltételek szükegeselek.

P. G. A kereskedések zárórája vásár- és ünnepnapokon — kivéve az ily napokra eső országos vásárokat, a midőn az árusítás egész nap szabad — délelőtt 10 órakor van.

Kiváncsi Br. Vegyen magának fáradságot és nézze át a »Budapesti Közlöny« ezimű hivatalos lap mellékletét képező »Országgyűlési Értesítő« folyó évi számain s azokból meggyőződést szerezhet, hogy értesülése helyes volt e, mert mi ilyesmire igazán nem érünk rá. Hogy a törvénytervezetet az igazságügyi miniszter mikor fogja tárgyalásra a parlament elé terjeszteni és mikor fog az törvényerőre emeltetni, azt nincs módunkban megjövendőlni.

V. F. Gyula. Nem.

D. csendőr. 5 éven belül 803 koronát.

J. csendőr, Zsibó. Csak Budapesten. 172 cm.

Arva öreg csendőr. 1. A tényleges szolgálatban kötött házasság után a nő azonnal nyugdíjképesse válik, kivéve ha férje még öt évet nem szolgált, vagy ha a férj a házasság megkötésekor 60 évesnél idősebb volt, mert akkor: az első esetben a nő csak végkielégítést kap, a második esetben pedig csak ugy kap ellátást, ha a 60 éven felüli férj a házasságkötés után még bárom évig szolgál, tehát egy újabb házasságkötés esetén neje azonnal nyugdíjképesse válna és önnel netáni elhalálása esetén az ön tényleges illetményeinek 1/3-ad részét kapná nyugdíjnak. 2. Igen, mint fennebb mondtuk. 3. Az 1. pontban adott válaszuk ezen kérdését is fedi. 4. Most 1128 kor nyugdíjat kapna decemberben, ha a pótdíjat nem emelnék, ugyanannyit. Az atya elhalálása esetén a gyermekek, ha számuk kettőnél több, 36 korona évi nevelési járulékot élveznek és pedig a leányok 14, a fiuk pedig 16 éves koruk betöltéséig.

Sz. I. csendőr Radóth. Fazekas Alajos IV. számú csendőr kerületbeli csendőr állomáshelyét nem ismerjük.

Önképző. Beküldött talányai nem jók.

K. örsvezető. Az 1364/III. — 1896. számú honvédelmi ministeri rendelet érvényben van s a *hírtől szállított* csomag- és pénzkuleményekért járó kézbesítési díjat a csendőrség tagjai e rendelet értelmében is kötelesek megfizetni.

Tolnai őrmester. Ujbóli visszalépés esetén három évi szolgálatra kötelezi magát és mivel az igényjogosultsági igénye megmaradt, a szolgálati kötelezettségének letelte előtt is pályázhat újból bármilyen, a képzettségének megfelelő állásra.

N. csendőr. 1. Semmiféle kedvezményt. 2. A tervezetben megvan határozva. 3. Az tisztán az őrsparancsnok belátásától függ.

V. J. 1. A lóbeszerzéshez szükséges összeggel kell rendelkeznie, egyébként pedig oda igényjogosultsági igazolvány nélkül közvetlen átlépni csaknem lehetetlen, mert ott a jelenzőket csak előjegyzik és fogyatéék esetén az előjegyzés sorrendjében hívják be szolgálatlételre. 2. Az őrsparancsnok.

Jövő titka. 1. Ha a feltételeknek megfelel, felvehetik. 2. Beleegyezés igen, iskolai bizonyítvány nem csatolandó.

K. J. Anyakönyvi lapjának helyesbítését, a birtokában levő okmányok alapján, szolgálattal uton a kerületi parancsnokságtól kell kérnie.

Sz. havasi öreg zsandár. A nő, a leirt esetben méltó felháborodásában jogosan járt el.

P. Najdás. A csapatnál eltöltött idő a végkielégítés kiszabásánál nem vétetik figyelembe. Nézze meg a folyó évi csendőrségi zsebkönyv 313. oldalán levő kimutatást.

Hallász 2. Nem illetékes, különben megkapta volna.

B. cz. örsvezető. Czmeró őrmester állítása a helyes.

Sz. F. csendőr. 1. Nyujtsa be kérvényét szolgálattal uton, akkor hivatalból szerelik fel a személyi- és erkölcsi okmányok másolatával a mi fölöslegessé teszi a bizonyítványt. 2. Ha előjárói véleményezik akkor megkaphatja a nőülési engedélyt.

P. H. B. A szervezeti utasítás 27. §-a értelmében a csendőr altisztek altiszti tanfolyamot kell végeznie, az altiszti vizagát tehát magánuton nem teheti le.

Lőrinczi. A nyilatkozat beszerzése az őrsiroda általánny terheli.

V. B. csendőr. Bármikor kérheti.

Csendőr örs Podvilk. Ha 15 éven túl nem szolgált, akkor csak a 10-től 15 évig illetékes nyugdíjat kapja.

Töktilkó. A A hozzánk intézett kérdésekre lapunk terjedelméhez képest, azok beérkezési sorrendjében felelünk. Az ön 8 kérdésére is megadtuk már válaszukat. A mostani kérdésre »igen«-nel felelünk.

S. csendőr. Minden posta- és távirat hivatalban látható helyen ki van függesztve a hivatalos órákról szóló tájékoztató. A hivatalos óráknak tartama alatt a postahivatal a táviratokat is továbbítani tartozik.

Kiváncsi. A jelzett cselekmény a kbtkv. 40. §-ába ütköző kihágást képez.

B. L. csendőr. A kávéház melletti kérdéses két szoba a kávéház tartozékának tekintendő és azzal egyenlő elbírálás alá esik.

O. S. örsvezető. Tusa Géza örsvezető Budapestén szárnyirodai segédmunkás.

R. Az a jövő titka.

B. J. Nem tarthat igényt.

Sz. pr. csendőr. A kérvény, mely egy koronás bélyeggel látandó el, a keresztlevél és illetékesi bizonyítvánnyal szerelendő fel és a m. kir. belügyminister urhoz címelve szolgálattal uton továbbítandó. A kérvény szövege katonás rövidséggel szerkesztendő.

B. J. cs. cz. örsvezető. A címzetes örsvezetőnek 11 óráig való kimaradására rendfokozatánál fogva joga van, tehát arra engedélyt kérnie nem kell.

V. A. hadnagy. A folyó évi 1—3 számok elfogytak, s így a lapot csak a 4. számtól kezdve küldhetnek. Kérjük értesítését.

J. S. pr. csendőr. 1908. szeptember 22-én lesz véglegesítve.

B. őrmester. Lapunk folyó évi 5. számának szerkesztői üzeneti élen lévő értesítünkre való utalással értesítjük, hogy kérelmét nem teljesíthetjük.

M. S. Torkolatvédőket a kerület egyenruházati szállítójánál lehet beszerezni.

Sz. A. Igen.

Dezsői János. Levélben már válaszoltunk. A bélyegyet lapunk javára bevételtek.

K. J. cs. cz. örsvezető. Mi a fennálló szabályokat meg nem változtathatjuk. Ha on, csendőr létére, a szabályokkal nem tud megbarátkozni, az az ön baja. Ha egy ügy a különlegességénél fogva a szabályoktól való eltérést igényelne, kérje azt előjárótól. Együttal figyelmeztetjük, hogy mi éppen mint »hivatalos lap« az ilyen szabályait betartjuk, de azok betartását másoktól is követeljük.

Sz. S. I. örsvezető. Kérjen a kerületi parancsnokságtól, mert itt a kézzel elfogyott.

•Aurum. 1. Elolvassni, ha rá ér, annál is inkább jogosult, mert hivatalban van ellenőrizni azt, hogy nem tartalmaz-e oly

NICK CARTER
AMERIKA LEGNAGYOBB DETEKTIVJE!

Az eddig megjelent legérdekesebb detektivelbeszélősek, melyek Nick Carter a legszenálisabb amerikai detektívnek átölt kalandjait tartalmazzák. Ezen legérdekesebb bűneseteket és azoknak részletes nyomozásait Nick Carter maga beszéli el. — Ár 15 kr. Kapható mindenütt és a kiadóban

STOKOVSKY és MIKOLÁSY Budapest, Király-u. 13.

trágár vagy szemérmét sértő dolgokat, a melyek miatt a postai szállításból kizárható, másoknak, illetve hivatlanoknak mutogatni azonban nem jogosult. Ezért — ha beigazolható — felettes hatóságánál feljelenthető. 2. Ha a nyílt levelező-lapon a postamester becsületét hátrányosan érintő és a valószínűleg meg nem felelő közlemény foglaltatik, az igenis becsületsértést képez és a postamester által az 1. alattiaknál fogva hivatalos kezelés közben is tudomásul vehető. 3. Nyugdíjjal. 4. Megkapja. 2 évi tettlegességi illetékének megfelelő összeg. 5. Nem élvezi. Állami szolgálatot felmondani nem lehet, mert az egyenlő az állásról és az állással járó ellátási igényekről való lemondással. 6. Ha az állás nem állami vagy törvényhatósági, akkor a fizetés mellett a nyugdíjat is élvezi. 7. Ott a kérelem szóbelileg adandó elő.

Z. J. járásörmester. Kísérje figyelemmel a honvédségi Mindeleti Közlönyben évenként megjelenő ide vonatkozó pályázatot, ott minden tudni valót megtalál. A katonai alreáliskola tananyaga a gymnasiumi tananyaggal nem azonos. Fiát az alreáliskolából bajos lesz a honvéd hadapród iskolába juttatnia. A pálya végleges megválasztását most még korainak tartjuk. A bélyeget — mint hogy levelet csak kivételes esetekben írunk — lapunk javára bevételteztük.

P. F. csendőr. A cselekmény a btkv. 111. §-a alá esik és a bíróság hatáskörébe tartozik.

Ujegyház. 1. Mint hogy nevelt leányának hajlamai előttünk ismeretlenek, pályát részére nem ajánlhatunk. Ha postakezelőnői pályára szánta, kezelő gyakornoki minőségben leendő felvételét a posta- és távirda igazgatóságtól bármikor kérheti. 2. Egészségi okokból. A szolgálati ideje után kijáró nyugdíjnak megfelelő összeget. 3. Mogküldöttük.

F. F. Az 1907. évi XLV. t. cz. 17. §-a szerint „Ha a cseléd a meghatározott időpontban törvényes ok nélkül, igazolatlanul vagy rosszhiszeműen, hatósági intézkedés daczárva a szolgálatba be nem áll, a gazda nyolcz nap alatt előterjeszhető panaszára, az első fokú hatóság köteles a cselédet a szolgálat helyére kárhatalommal elűltetni. Más intézkedést ezen törvény nem tartalmaz.

Kov. J. Albrecht főherczeg 1895. február 18-án halt meg.

B. I. csendőr. Az őrs irodai ügyködés lebonyolításához szükséges irodai anyag az őrs iroda általányt terheli.

Robinson. 1. A táborsernagyi rendfokozat a lovassági tábornoki rendfokozattal mindenben, tehát a javadalmazásban is egyenlő. A különbség a kettő között az: hogy a táborsernagyi gyalog-, a lovassági tábornok pedig lovasszereparanosnok volt. A katonai méltóságok legfelsőbb kihallgatásra, ugy szolgálati, mint magán ügyekben egyenként szoktak Ő Felsége elé járulni, de ha nem így volna, akkor mindig a rangidősebb kerülne előbb sorra vagyis — ön szerint — állana a jobb szárnyára. Hogy az eszméket teljesen tisztázzuk megjegyezzük még, hogy az ezredesi és tábornoki karban minden rendfokozatú egyőnnek más és más rangsaja van ugy, hogy egy rendfokozatban és egy évben két egyenlő rangnap elő nem fordulhat. 2. E körülménynek megállapítását szolgálati uton kérje a körületi parancsnokságtól s ha állítása beigazolhat nyor, szolgálati idejét annak idején össze kapcsolják. 3. 1000.000 = millió, 1000.000000 = (milliárd) billió, 1000.000.000000 = trillió, 1000.000.000.000.00 = quadrillió, 1000.000.000.000.000.000 = quintillió és így tovább. 4. Souveron = a legfőbb államhatalomnak birtokosa, a más hatalomtól független uralkodó fejedelem.

V. csendőr. Ugy a fogyasztási szövötkezetek, mint a vegyes vagy más kereskedők üsleteiket vásár- és ünnepnapon — ha nincs országos vásár — délelőtt 10 órakor tartoznak zárni, a kizárólagos dolányárusok azonban délután 3 óráig tarthatják nyitva üsleteiket.

HIVATALOS RÉSZ.

Büntetőjogi döntvények.

Társtettes emberölésnél.

Társtettes a szándékos emberölés büntetlétében, nem pedig bűnségéd az, a lá az áldozat kezét leszorítva karolta s így védelemre tehetetlen állapotba helyezte, s addig ráállott-társa az áldozat nyakát zsineggel többszörösen körülesavarta, a zsineggel összeszorította és megkötölte, minek következtében az megfuladt.

(Curia 1907 decz. 5. 9347/907. sz. n. II. Bt.)

Csalás kísérlete.

Csalás kísérletét képezi vádlottnak: az a tette, hogy meneljeggy váltása nélkül a vonatra szállott, majd a jeggyel vizsgáló kalauz előtt egy szokott módon kitöltött rovatos jelentő irat mutatott fel oly czélból, hogy mint állítólag szolgálatban utazó pénzügyőr a vonal ingyenes használatára való jogosultságát igazolja.

(Curia 1907 márcz. 5. 2182/907. sz. n. II. Bt.)

Zsarolás.

Vádlottnak az a fenyegetése, hogy ha árúhitelezője követelésére nézve vele 24 óra alatt ki nem egyez, egy a tartozással össze nem függő ipari és jövedéki kihágás miatt feljelentést tesz ellene, a zsarolás vétségét megállapítja. Nem tesz különbséget, ha sértett esetleg tulta is, hogy a feljelentésből reá kár nem hiromolhat, mert a feljelentésből folyó meghurczoltatás és egyéb kellemetlenségek is döntő hatással lehetnek akaratának elhaláztatására.

(Curia 1908 febr. 26. 1912/908. sz. n. IV. Bt.)

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Okiratilag megdicsértettek:

A m. kir. III. sz. csendőrkerületi parancsnokság által: **Herbstl József** járásörmester, mert 18 évi csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén általában, de különösen az 1906. évi november 16-án néhai Sipos Ignác akolkátpusztai lakos sérelmére elkövetett rablógyilkosság tettesének kinyomozásánál buzgó, leleményes, körültekintő és fáradságot nem ismerő kitartással működött, mint járásparancsnok őrséit helyesen vezette és alárendeljeit jól befolyásolta.

Erdős Mihály járásörmester, mert 13 évet meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt, de különösen mint a mezőtúri városi őrs parancsnoka, a közbiztonsági szolgálat terén munkatalan szorgalommal és igen eredményesen működött, a nagy körültekintést igénylő s nagy létszámú rendszeresített mezőtúri városi őrsön úgy a szolgálat vezetését, mint a nyomozások helyes irányítása által, előljáróinak bizalmát, a hatóságok és lakos-

Magyarnak Pócs! Németnek Bécs!

A szolgálat érdeke

is megkívánja a pontos órát. Legnagyobb választék a legpontosabb órákról és divatos ékszerekről képes árjegyzékemben, melyet ingyen és bérmentve küldök bárkinak, ki ezen lapra hivatkozik.

SCHÖNWALD IMRE, PÉCS. órásmest. és ékszergy.

ság becsülését teljes mérvben megszerezte, továbbá mert őrsét mintaszerűen rendben tartotta és alárendeltjei helyesen és célirányosan vezette.

Bavanyi András őrmester, mert 13 évi csendőrségi szolgálati ideje alatt, de különösen az utóbbi két év alatt a közbiztonsági szolgálat terén fáradságot nem ismerő szorgalommal és eredményes tevékenységgel működött és őrsét példás rendben tartotta.

Csicsay János őrmester, mert 13 évet meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén nagy szorgalommal és igen eredményesen működött, őrsét mindenkor példászerű rendben tartotta, alárendeltjeinek oktatása és vezetése körül nagy buzgalmat fejtett ki, példás magatartásával alárendeltjeinek és bajtársainak mintaképül szolgált.

Ralogh János cz. őrmester, 11 évi csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett igen eredményes és faradhatlan tevékenységeért, őrsének mintaszerű rendben tartásáért, nemkülönben alárendeltjeinek helyes és célirányos befolyásolásáért.

Szabó Sándor IV. cz. őrmester, mert közel 14 évi csendőrségi szolgálati ideje, de különösen az utóbbi évek alatt a közbiztonsági szolgálat terén fáradságot nem ismerő szorgalommal és eredményes tevékenységgel működött, őrsét mindenkor példászerű rendben tartotta, alárendeltjeit helyesen és célirányosan vezette.

Gál István cz. őrmester, közel 11 évi csendőrségi szolgálati ideje, de különösen a szolnoki városi őrsön léte alatt mint nyomozó altiszt, a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett igen buzgó és eredményes működéséért.

Előléptettek:

1908. évi márczius hó 1-ével:

A m. kir. III. sz. csendőrkerület állományában:

Nagy Dezső czimzetes őrsvezető, II-od altiszt őrsvezetővé;

az öt évi tényleges csendőrségi szolgálat betöltése után: a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Szeleján János, *Dancsu* Miklós és *Perin* Szvetozár; végül

a m. kir. III. sz. csendőrkerület állományában:

Buzi Mihály, *Orosz* György, *Fölker* András és *Szabó* József III. csendőrök csendőr czimzetes őrsvezetőkké.

Házasságra léptek:

A m. kir. II. sz. csendőrkerület állományában:

Majláth István őrsvezető, *Vacsek* Erzsébettel, 1908 február 9-én, Lippán.

A m. kir. III. sz. csendőrkerület állományában:

Sziegl Károly őrsvezető, *Noll* Terézszel, 1908 február 27-én, Bácsborsodon.

Csillag Arthur őrsvezető, *Kohn* Idával, 1908 február 4-én, Kunzentmártonban.

A m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Horváth Mihály cz. őrmester, *Zsanda* Juliannával, 1907 szept. 15-én, Pelsőczön.

Csölle Péter őrsvezető, *Böhm* Juliannával, 1908 jan. 8-án, Sárosfán.

A m. kir. V. sz. csendőrkerület állományában:

Szenyák József őrsvezető, *Bordács* Teréziával, 1908 január 28-án, Szeniczen.

A m. kir. VI. sz. csendőrkerület állományában:

Pap József I. őrs., *Sérő* Annával, 1908 jan. 21-én, Hedrahelyen.

Nagy Péter cz. őrmester, *Marton* Ilonával, 1908 február 25-én, Középliszkaházán.

A m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában:

Szekely András cz. őrmester, *Dénés* Ilonával, 1908 február 5-én, Rétyén.

PÁLYÁZATOK.

Egy iskolaszolgái állás az eperjesi állami tanitónőképző-intézetnél. Fizetés pótlékkal 600 korona. Természetbeni lakás, fűtés és világítás. Magyar nyelv szóban és írásban. Számolás elemeiben jártasság. Kérvények a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterhez czimezve az eperjesi állami tanitónőképző-intézet igazgatóságához 1908. évi márczius hó 31-ig.

Egy irnoki állás a pécsi kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 420 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a pécsi kir. törvényszék elnökéhez 1908. évi márczius hó 28-ig.

Egy irnoki állás a szegedi kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 420 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Három havi próbaszolgálat. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Közhatósági orvosi bizonyítvány. Kérvények a szegedi kir. törvényszék elnökéhez 1908. évi márczius hó 25-ig.

Két irnoki állás Arad vármegye törvényhatóságánál. Kezdő fizetés 1400 korona. Lakpénz 300 korona. Négy középiskolai osztály. Arad vármegye főispánjához czimzett kérvények. Arad vármegye alispánjához 1908. április hó 15-ig. A nyugdíjazás esetében követendő eljárásra a honvédségi Rendeleti Közlöny (Szabályrendeletek) 1907. évi 14. számában 3833/eln. szám alatt közzétett körrendelet irányadó.

Egy fogházőrmesteri állás a kolozsvári kir. főügyészség területén. Fizetés 1000 korona. Lakpénz pótlékkal 180 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Számítantani kellő jártasság. Kérvények a kolozsvári kir. főügyészséghez 1908. április hó 6-ig.

Egy hivatalozgái állás a rózsahegy kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz pótlékkal 180 korona. Ruhailtmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Közhatósági orvosi bizonyítvány. Kérvények a rózsahegy kir. törvényszék elnökéhez 1908. évi április hó 2-ig.

Egy kezelői állás a komáromi tüzérségi szertárnál. Fizetés 960 korona, az évi 1440 korona fizetéssel járó I. fizetési osztályba való előléptetési várománnyal, szabályszerű lakilleték, egyszeri 120 korona ruhaátalány. Jártasság a német nyelvben, szóban és írásban. Jó írás. A váltótüzérségi anyag beható részletes ismerete, valamint annak gazdasági kezelésében való jártasság. Az irodai kezelésszolgálatban való gyakorlottság. Kérvények 1908. évi márczius 25-ig komáromi tüzérségi szertárhoz (Artillerieezenga-depot).

Egy irnoki állás a kecskeméti kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 420 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Irógépkezelésben való jártasság. Három havi próbaszolgálat. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a kecskeméti kir. törvényszék elnökéhez 1908. évi márczius hó 28-ig.

Egy hivatalozgái állás az egri kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 600 korona. Szabályszerű lakpénz és 60 korona pótlék. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények az egri kir. törvényszék elnökéhez 1908. évi április hó 8-ig.

Egy irnoki állás a budapesti kir. kereskedelmi és váltótörvényszéknél. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 600 kor. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Három havi előzetes próbaszolgálat. Közhatósági orvosi bizonyítvány. Kérvények a budapesti kir. kereskedelmi és váltótörvényszék elnökéhez 1908. évi április hó 7-ig.

Egy irnoki állás a fehérgyarmati főszolgabírói hivatalnál. Fizetés 1400 korona. Lakpénz 360 korona. Négy középiskolai osztály. Szatmár vármegye főispánjához czimzett kérvények Szatmár vármegye alispánjához 1908. évi április hó 4-ig. A nyugdíjazás esetében követendő eljárásra a honvédségi Rendeleti Közlöny (Szabályrendeletek) 1907. évi 14. számában 3833/eln. szám alatt közzétett körrendelet irányadó.

Grammofonok, fuvolák, czimbalmok, cziterák,

Kényelmes

havi részletfizetésre.

Üzleti elveink a legszolidabbak.

Vadászfegyverek

karabély, golyós lövegverek, revolverek, szibli, főtűchi, weiperti hírnerves gyártm.

Elek és Társa

Budapest, Károly-körút 10.

Inglyen képek árjegyzék.

Hegedűk, forgatható és önműködő hangszerek.

Vilódi francia színházi látszóvelek.

Görz féle trieder B i n o k l i k.

Kényelmes

havi részletfizetésre.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETESI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSEG ES KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4 sz.

A csendőr és lova.

Irta: *Virág László* csendőrszázados.

A Nagyalföld egy jelentékeny részén a csendőrlegénység lóval van ellátva, hogy olyan terepviszonyok között is, ahol a gyalog portyázás igen nagy megterhelést okozza az emberanyagnak, vagy egyes tereptárgyak, tereprészek megközelítése gyalogszerrel lehetetlen, a vagy a csendőr szolgálatát tekintetbe véve, az oda-jutás csak lényeges késedelem útján történhetik, rendelkezzen egy oly segédeszközzel, mely céljai elérését biztosítsa.

A magas kincstár, mikor a fennforgó akadályok leküzdésére ezen segédeszközt a csendőr rendelkezésére bocsátotta, igen nagy áldozatot hozott, mert egy csendőrségi ló ára beszerzéskor 600—800 korona kiadomítása, szerelvényekkel ellátása, elszállásolása és élelmezése is igen jelentékeny összeget emészt fel évente s ezen nagy áldozatok hozása csak azon cél fontosságával ellensúlyozható, illetve indokolható, mely a Nagyalföld közhiztonságának más vidékek terepviszonyaihoz képest nehezebb körülmények közötti fentartása folytán a testületre báramlik s mely az emberanyag időelőtti tönkretetésének megakadályozását tűzte ki feladatának.

A mennyivel hátrányban állana az alföldi viszonyok között a különleges terepviszonyokat értve az itt működő gyalogsendőr az ország más vidékein rendes viszonyok mellett szolgálatot teljesítő gyalogsendőrrel szemben, épp oly előnyben van a lóval ellátott csendőr a nehezebb terepviszonyok s egyéb körülmények dacára is amazokkal szemben.

És ezen előnyt részére a ló mint segédeszköz biztosítja.

Ezért a lovascsendőrnek mindenekelőtt be kell ösmernie, hogy a gyalogsendőrrel szemben különös kedvezményben részesül s hogy tőle nagyobb és fontosabb feladatok megoldása várható rendkívüli viszonyok között is, mint a gyalogsendőrtől, mert neki erre rendkívüli eszközök is adtak rendelkezésére.

A gyalogsendőr, ki a lovascsendőr szolgálatát nem próbálta, a maga és a lovascsendőr helyzete és segédeszközei között különbséget tenni nem képes, míg a lovascsendőr, ki időnkint gyalog szolgálatot is tesz, vagy a ki mindkét szolgálatot próbálta, tisztában kell

hogy legyen azzal, hogy a kettő közül a lovascsendőr van kiváltságos helyzetben.

Szó sincs róla, hogy dermesztő hidegben az időjárás a lovascsendőrt jobban előveszi, (igaz, hogy leszállván időközönként magán segíthet), de rendes időjárás mellett lovon portyázni sokkal könnyebb, mint gyalogszerrel.

A lovascsendőr kiváltságos helyzetéből s különös segédeszközéből folyik azután az a kötelezettsége, hogy lovának teljes jó épségben való tartását, a ló kimélese, szabályszerű és czélszerű kibaszolás, ápolás és a ló-ápoló munkájának felügyelete és a ló iránti előszere-tete által elősegítse. Sőt ezen kötelesség az ő felelősségével — mely ezuton reá háramlík — kapcsolatos.

Lovaslegénységünk felvételénél — mert egyébként is az ezen szolgálatra a jelentkezők száma elég nagy — kétszeres gond fordítatik arra, hogy csakis jól minősített, a lovaglásban, a lóápolásban és a lóval való bánásban jól képzett jelentkező vétessék fel. Az ezen képességek hiányában leledző csendőrök, próbacsendőrök, ha később ez róluk megállapítatik, rendszerint hivatalból gyalogosítottatnak, sőt nem egyszer a fegyelmetlen, vagy erkölcstelen viselkedés is oka annak, hogy legyalogositásuk elrendeltetik.

Ez helyén is van, mert kiváltságra csak olyan egyén tarthat igényt, a ki a kiváltságos helyzet szülte követelményeknek megfelelni képes s egy értékes ló csak olyan egyénnek biztató a kezére, a ki a loval megbecsülni és értékelni tudja és akarja is.

A magas kincstár, hogy a szolgálati lovak időelőtti tönkremenetele megakadályoztassék, hogy minden egyes lovas ezen cél elérését elősegítse, anyagi eszközökkel is kívánja ösztönözni legénységünket, rendszeresítvén a lovaglási jutalomdíjakat, melyek a korábbi öt év helyett ma már három év elteltével folyósítottatnak.

Minden szolgálati ló az ő tőle követelhető teljesítmények mérvéhez képest kellőleg kiadomítva adatik ki a pótlókeret által s így további kimélese és czélszerű kihasználása úgyszólván kizárólag attól függ, hogy ki és milyen lovas az, a kinek kiadatik.

Minden lovasnak tudni kell a lovassági gyakorlati szabályzatnak reávonatkozó rendelkezéseit és a lóügyi szabályzatot, melyek irányt szabnak a ló alkalmazásának, kihasználásának, gondozásának, kimelésének, teljesítőképességének s ápolásának.

Villamos és gőzerőre berendezett gyár távolról nem képes ősön finom és jó hangszert szállítani, mint **REMÉNYI MIHÁLY**, a Ludovika Akadémia házi hangszerkészítője. Azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedű, gordonka, zimbálon, harmonium, harmonika, fa-, rézfúvó-hangszer, húr, stb., míg **Reményi** legújabb képe árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik **Budapestről, Király-u. 58.** Külön költségretés díjtalanul. Kivétel a világ minden részébe nagyban és kicsinyben. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és ősön. — Minden hangszerről külön-külön árjegyzék koreadó.

Czélünk ezuttal nem az, hogy ezen szabályzatok rendelkezéseit fozegesenük, vagy ezítáljuk, hanem hogy szönyegre hozzuk azon főbb elveket, melyek szerint a lovascsendőr a lovát a két szabály és a lovaslegényiség részére kiadott «Különleges határozványok» értelmében a gyakorlatban érvényesíteni tudja a ismerettségük azon előfeltételeket, melyek a lovascsendőrt a kötelessége teljesítésére képesé teszik.

A lovat, ezt a nemzeti házi állatot, nemzetünk történetében már a vezérek idejében a honfoglaláskor mellette találjuk eleinknek, mint a magyar embernek segítségét, barátját, mely nélkül megenni ügyeszlővén nem is tudna.

Teljesítőképessége, okossága házi állatának között az első helyre juttatta és sokféle irányu használhatóságánál fogva életvezetési segédeszköz a ezen tulajdonságánál fogva mondhatni a lóval nem rendelkező honpolgárok előszerzetését, megbeszélését is bírja a erre jóra való ösztönét a az emberiség számára való hasznos teljesítményeinél fogva érdemes is.

Kétségen kívül könnyes, jó gondozást és jó bánásmódot igénylő házi állat is, mely igényeivel szemben azonban azonos értékű szolgálatokat is tesz.

Az iránta tanusított előszerzetet viszi a legtöbb magyar legényt a lovasághoz a a kiben a ló iránti előszerzetet megvan, az a lóval helyesen bánni, azt helyesen kihasználni is tudja.

A ló iránti előszerzetet adja meg a kedvet a lovas-szolgálatához a a ki a lovat nem szereti, jó lovas nem lehet a a lóval mint eszközzel bánni nem tud, ha rábizzák, úgy van vele, mint a gyermek az éles késsel.

A második feltétel, hogy a lovas a lovat — nemcsak a saját lovát — általában ösmerje.

Ösmerje a ló életfeltételeit és életviszonyait, ismerje azon tulajdonságait, szervi gyengeségeit, melyek útján benne könnyen kár esik a ösmerje a tőle kívánt alkalmazás körében való képességeit és hajlamait.

Tudni kell, hogy a ló akár mint hámos, akár mint hátszó minő határig terhelhető a mik azok a káros befolyások, melyek teljesítőképességét csökkentik.

Ha a lovat általában ismerjük, könnyű lesz megösmerni azon lovat, melyet állandó szolgálatunkra igénybe veszünk, de feltétlenül szükséges is, hogy a ló és tulajdonosa egymást megösmernék, megszokják.

Szolgálati lovaink ahhoz értő szakértők útján vásároltatnak és idomítottatnak a mint a hátszó szolgálatára alkalmasnak bizonyultak kerülnek a lovascsendőr gondozása és kihasználása alá.

Mindenesetre azonban figyelemmel kell lennünk arra, hogy lovaink átlag négy éves korban avattatnak fel a mert a csikó a teljes lókort csak öt éves korában éri el a a tapasztalat szerint a legtöbb esetben csak 6-7 éves korában éri el izom- és csontfejlődésének tetőpontját. (nem telivérv lovokról van szó, mert ilyenek

csak kivételesen jutnak lovaink közé), a mihől azután önként következik, hogy a csikóktól, vagy fiatal lovaktól azon teljesítmény nem is várható, melyet a teljesen fejlett, egészséges ló produkálni képes, tehát lehető és kivételes kiméletre szorulnak, hogy fejlődésüket mi se akadályozza.

Tisztában kell lenni a lovascsendőrnek azzal is, hogy a csendőrlő egészen más viszonyok között teljesít szolgálatot, mint a csapatnál alkalmazott szolgálati ló békében a hogy a csendőrlő általános szolgálata azonos azon szolgálatokkal, melyeket a csapatbeli szolgálati ló háboru idején teljesít.

Jóllehet a vonatkozó szabályok előírják, hogy rendszeres portyázás mellett a ló kiméléne czéljából csak élézésjármód alkalmaztassék, mégis gyakran megesik, hogy a lovat ügynevezett megeröltetett menetre kell szoritnunk és sokszor alig járható terepen kell teljesítőképességét igénybe vennünk, pláne olyankor, mikor menekülő gonosztevőket kell üldözni, vagy megelőzni. Ilyenkor a lovat kimélni alig lehet.

Ehhez járul, hogy a ló éjjel-nappal fárad, teljesen megfelelő állóhelyre nem mindig jut és a brakolásra is nem a rendszer, tehát megszokott időpontokban történik a tekintet nélkül az időjárásra, szolgálatban kell hogy álljon, szóval nálunk már békében is hadifáradalmak terhelik a ez az oka annak, hogy aránylag több ló megy tönkre, mint a lovascsapatoknál a hogy nekünk a lovat fokozottabb mérvben kell kimélnünk és ápolnunk, mint a hogy azt a csapatnál meg lehet követelni.

A csapatnál a lovat rendszerint a rendszeres lovasa lovasolja a ez az elv nálunk is általában gyakorlatban van, de nem történik-e meg számtalanszor, hogy egy-egy lovat nem lovasolhat a tulajdonosa valamelyes a csendőrségnél gyakran előfordulható okból? Bizony ez gyakori eset a ez maga után vonja, hogy a bajtárs a bajtárs lovát éppúgy kimélje, mintha a maga lova volna, mert ezt a bajtársi kötelesség parancsolja.

A csendőrségi lótól kívánt különlegesen és sokkal fárasztóbb teljesítmény méltánylása hozza azután magával azt is, hogy lovascsendőreinknek az idevonatkozó szabályok mellőzését nemcsak maguknak megengedni, hanem bajtársaiknak elnézni sem szabad, hanem a czélt és teljesítményeket szem előtt tartva, szükséges, hogy azok érvényre jutását fokozzák, azoknak czélirányos alkalmazásában egymást ellenőrizzék és serkentsek, a ha valamelyik bajtársuknak a lóval való helytelen, mondjuk a lóban kürt okozó vagy okozható bánásmódját észlelnék, kötelességünk azt megakadályozni, a ha a figyelmeztetés nem használ, az illetőt fel is jelenteni, melyre érdemtelenek bizonyult.

Akad meggondolatlan lovascsendőrtünk, a ki a lovat nem szándékosan, de leglább részleg meggondolatlanúságból vagy a belátás hiányából nem kiméli kel-

A legjobb órák,

legszebbek és legkevesebbet a legdrágábbig, úgy készpénz, mint részletfizetésre 10 évi jótállás mellett kaphatók

BRAUSWETTER JÁNOS

művésznél Szegeden.
Javítások 5 évi jótállás mellett.
Arjegyzzék ingyen!

lőleg, sőt sokszor éretlen tréfálkozásból, feszengésből a lóban kárt tesz.

Igy aztán egyik eltűri, hogy a megengedett jármódtól eltérve, lova döcögjön, másik mikor a tanyához érkezik, vagy mikor onnan távozik, lovát ok nélkül beugratja, tánezoltatja, így akarván holmi buaszár-bravurját fitogtatni a tanyai lakosság előtt; vagy pedig az időt üres beszélgetéssel eltölti, megkésik és egy úrkonbokon át való vágatással igyekszik azt behozni. Hosszabb vagy megerőltető menet után a hevedert meg nem ereztik, ha maguk pihennek, s a lovak itatását, bár arra kellő alkalom kínálkozik elmulasztják; a lovat ok nélkül megizzasztják és fokozatos lebulásúkról vagy kellő csutakolásukról nem gondoskodnak stb., mind olyan hibák, melyek a ló idő előtti tönkremenését előidéznek, s a kincstárnak anyagi károkat okoznak.

Természetes, hogy egy jó lovas és a lovát szerető csendőr ilyeneket nem tesz, mert a ló iránti előszeretete s emberi belátása ettől visszatartja, tehát a ki ilyeneket tesz, az méltán megérdemli a rossz lovas, rossz csendőr elnevezést, s megérdemli, hogy gyalogszolgálatra szorítsassék.

A járőrvezető józan belátása, felelőssége és a lovas voltára való büszkesége kell hogy határt szabjon az erre való hajlamoknak, s örködjön a felett is, hogy csendőrtársa a lovat kellőleg kimélje, s ebben maga adjon minden körülmények között jó példát.

Órparancsnokaink pedig, kik bizonytalansággal van a lovas szolgálatuk és hivatásuk magaslátán kell hogy álljanak, ne feledkezzenek meg soha arról, hogy legényeségükben a ló iránti szeretetet ápolni, a felügyeletükre bízott igen értékes löányogot jó állapothoz tartani és szigorúan felügyelni éppoly szoros és lelkiismeretbe vágó kötelességük, mint a közbiztonság fentartása. S a mint a közbiztonság sikeres fentartásában csak oly alárendeltok képesek őket sikeresen támogatni, kik teendőikre kiképezve vannak, s a kiknek a tudása általuk folytonosan fejlesztve van, éppúgy ezen feladatok teljesítésében és a felelősség viselésében is csak olyan alárendeltok képesek őket hathatósan támogatni, a kik ez irányban is kellőleg kiképezve vannak. Az oktatást tehát oly irányban és annyira terjesztésük ki, hogy minden alárendeltjük az igazi jó lovas névére érdemes és lovára büszke legyen.

Ha ezt sikerül elérnünk, úgy elérjük azt is, hogy lovas legényeségünk kivétel nélkül józan belátással közösen tesz mérlegelni azon kiváltságos helyzetet, melyben a gyalogszolgálat szemben van s arra méltó is igyekszik lenni azzal, hogy a kiváltságos segédeszközét, a lovát, mely nélkül a Nagyalldón vagy egyáltalán nem, vagy csak nagy nehezen tudna boldogulni, mint segédtársát értékelni s azt mint a szemfényét minden bajtól vagy károsodástól őrizni fogja.

Egyről-másról.

Irta: Soltész Imre csendőrlőhadnagy.

I.

Jelentkezési forma.

Egy évtizednyi szolgálati időm alatt elég gyakran volt alkalom tapasztalni, hogy jelentkezési formáink nem eléggé magyarosak.

Óra-ezmlék alkalmával nem egyszer halljuk az órparancsnok ilyenforma jelentését: „Hadnagy úr, N. N. órsvezető alázatosan jelentem magamat, mint órparancsnok” stb.

Mi itt a hiba, hol botlik meg itt a magyar nyelv? Ebben a két szóban: „jelentem magamat, mi nem egyéb, mint germanizmus, mert a német „melde mich” szó szerinti fordítása.

Csalódatos, hogy a tösgyökere magyar csendőreink és altisztjeink fülét nem szerti ez a rossz magyarság, s nem találunk magyar kifejezést mondani valójukra.

Ha tanulmányozzuk utasításainkat, határozványainkat és szabályzatainkat, úgy azokban sehol sem találjuk előírva, hogy az alárendelt magát jelenteni tartozik.

A helyes jelentkezés tehát így hangzik, pl. „Hadnagy úgy, N. N. órsvezető alázatosan jelentkezem, mint órparancsnok”. A jelentkező az, mint bennható ige egyrészt kifejezi azt, mit a németes „jelentem magamat” fejez ki.

A „jelentem magamat” éppen olyan furcsa és magyarellenes, mint ha azt mondanák „el van utazva” elutazott helyett, vagy „elülte magát” elült helyett.

II.

A házkutatásról.

A „Csendőrségi Lapok” múlt évi 11. számában egyik bajtársam azt vitatja, hogy szolgálati utasításunkban nincsen intézkedés arra nézve, hogy ha a házkutatás önálló megtartására a szolgálati utasítás 120. §-a nem ad jogot a csendőrnek, azonban a késedelem veszélyével járván, a házkutatás azonnali megtartása mégis szükséges. Erre az esetre világos feleletet találunk a szolgálati utasítás 114. §-ában, mely oly nyomozati cselekmények iránti intézkedéseket tartalmaz, melyeknek foganatosítására a csendőrség hatósági rendelkezés nélkül jogosítva nincsen.

Ez esetben ugyanis a fenti §. úgy rendelkezik, hogy ha házkutatásnak a rendőri hatóság által eszközölhető elrendelése hozzátartozhatlanul szükséges és járásbíró, vizsgálóbíró, vagy főszolgabírói hivatal nincsen helyben, a járőr forduljon ez iránt az illető terület községi előjáróságához, mely azt a csendőrség közreműködésével a szolgálati utasítás 88. §-a alapján megejteni köteles.

Tehát a kurtársam által felhozott esetben a járőr a község előjáróságát felszólítja, hogy Csikos Istvánnál tartandó házkutatásnál működjenek közre. Ezzel a rejtély megvan oldva s a csendőr eljárása megvan indokolva.

III.

Segédeszköz a képletes oktatáshoz.

Itt a tanosztály oktatói emelvényén ülve, gyakran érzi az oktató annak szükségét, hogy egy-egy bűncselekmény elkövetési módja, a bizonyítékok összehasonlítása, a

Fekete könyv

eredeti bűnügyi és detektív-történetek gyűjteménye.

Irta dr. Guthi Soma. Eddig a következő kötetek jelentek meg: I. A vén kopó. II. Világvárosi bűnök. III. Tuzár mester. IV. Az ójszakai Budapest. — Bajtő alatt: V. Az arnyogok világa. VI. Híres szélhámosok. VII. Tuzár külföldi sikerei. VIII. Gyanusz existenciái. IX. Mik történtek a föld alatt? X. Modern betyárok. — Minden kötet 200 oldal terjedelemmel.

Ára kötetenként csak 2 kor. A teljes 10 kötetből álló sorozat 20 K. — Megrendelhető 2 koronás havi részletfizetésre is! — KUNOSSY, SZILÁGYI és TÁRSA könyvkiadóhivatal, Budapest, IV., Semmelweis-utca 14. Nagy képes könyv- és kép-árjegyzék ingyen és bérmentve.

tanuvallomások lényege. a rád- és védelemből levonható eredményre nézve a csendőr-tanonczoknak egy megtörtént esetből folyó szemléltető példát kellene előállítani, hogy így az a közbiztonsági szolgálatra kiképzendő egyén megismerje, hogy mit is kell neki összegyűjteni ahhoz, hogy bizonyítékai marasztaló ítéletet eredményezzenek.

E kérdés felett gondolkodva, azt hiszem megtaláltam ennek a nyitját.

Mindenütt, a hol tanosztály van, tartatnak törvényszéki és esküdtzéki tárgyalások is, hol gyilkosságok, rablások, betörések s más fontosabb bűnesetek tárgyalatnak, a bizonyítékok a közrádló által összegezve s az enyhítő, avagy felmentő körülmények a védő által feltüntetve, végül ott hallható az eset helyes minősítése s az ítélet.

Az ily nyilvános tárgyalásokon látunk laikus közöniséget s látnnk kezdő jogászokat is, csak mi hiányzunk onnan, kiknek pedig a legtöbb szükségünk volna erre.

Valahányszor ily tárgyaláson jelen volt egyik-másik csendőr, mindannyiszor egy jó iskolában volt, honnan gazdag tapasztalatokkal távozott s az ott hallott dolgok más hasonló esetben irányadóul szolgáltak gondolkodás módjukra nézve.

Mi sem volna tehát ajánlatosabb, mint megkeresést intézni az igazságügyi kormányhoz, hogy utasítsanak a törvényszékeket, hogy az állomáshelyükön levő tanosztályparancsnokságot ily tanulásos bűnesetek tárgyalási idejéről esetről-esetre értesítsék, hogy ez azután a tanosztálybeli legénység közül bizonyos korlátolt számú hallgatót a tárgyaláshoz rendeljen ki, mely célból részükre nebány padosor fenntartandó volna.

Ha a lovas katonát kirendelik a löversenyekhez, hogy a lovaglást tanulmányozza ott is, mennyivel inkább szükséges volna kirendelni a csendőrséget a bűnügyi tárgyalásokra, a mi legjobb segédeszköze volna a gyakorlati oktatásnak.

Az unokaöccs.

Írta: Pálffy István őrszervező.

(Vége.)

A járőrvezető mosolygott a pökhendiségen. Aztán a plébános felé fordulva, tovább beszélt a dolgot, illetve a lopás mikénti elkövetését.

— Tegnap délután, mikor a gabonakereskedő kifizette az 1000 koronát, az asztala olvasta le a pénzt, ugy-e bár?

A plébános belyeslőleg bólintott. A járőrvezető folytatta.

— Mikor kikisérték az udvarra, az unokaöccse pár lépésnyire követte a tisztelendő urat, ezen kis idő elég volt arra, hogy egy pillanat alatt a pénzt magához vegye. Arra azonban nem volt ideje, hogy holmija közzé elrejtse, így tehát csak a zsebébe gyűrte bele. Mikor visszatértek a szobába, észrevették a lopást. A tettes, hogy a gyanut magára ne vegye, folyton a tisztelendő urral tartott. De míg a tisztelendő ur parancsolta a kocsihoz, hogy fogja be a lovakat, (mivel mi értünk kellett jönnie) a tettes az udvaron tartózkodott és gyorsan kibuzta a kocsit kerékszőgét, nyilván azzal a szándékkal, hogy azután majd a kerék kiesik, a kocsi felbillen s módjában lesz azalatt a pénzt valahol az árokban elrejtani. A nagy sietségben, izgatottságában aztán megértette a kemény vas a kezét, a mit már tudunk. Hogy miért éppen a báteó balkerékszőgét húzta ki, ez nagyon értetű. Ha a jobb oldalon húzta volna ki, a konyhából esetleg kijövő cselédék észrevették

volna. Ha a bal elsőt húzta ki, akkor meg az istállóból a lovakat kivezető kocsi, vagy esetleg a tisztelendő ur látta volna meg. Ezért húzta ki a bal hátsó szőgét. A kerékszőg kihuzásával aztán nem is csalódott szándékábn, mert a kocsi valóban felbillent s le is fordult a kocsiról. Bizonyára eszébe jut a tisztelendő urnak, hogy Szántó Béla ur nem szállott fel gyorsan a kocsihoz, hanem lenn időzött a hidnál.

A plébános bólintott s mondta:

— Ez ugy van. A bidhoz ment és szivarra gyujtott.

A járőrvezető folytatta.

— Nos míg a szivarjával bibelődött, a pénzt a hid alá rejtette el.

A plébános felkiáltott.

— Tehát megvan a pénz!

— Ugy van, megvan. De lássuk a dolgot tovább. —

A pénz elrejtése után felült a kocsihoz és már akkor biztonságban érezte magát. Azonban a pénz nem maradt ott, mert ha eső lesz, a víz elmossa, illetőleg elhordja onnan, tehát éjjel felkelt és éjjel után kiöszönt a lakásból és a bidhoz ment a pénzért. Ott leptük meg.

Aztán Szántó Béla felé fordulva kérdezte:

— Így van-e?

Az lesütötte szemét s bólintott, s aztán mondta:

— Ez igaz, de a pénz nem a tisztelendő uré, mert az más pénz.

— Más? — kérdezte a járőrvezető. Hát majd azt is megmagyarázom, hogy nem «más» pénz. A gabonakereskedő a kifizetendő összeget az egyik 20 koronás szélén adta össze. Tessék megnézni.

Azzal kibontotta a lepecsételt borítékot és kikereszte az említett bankjegyet, aztán felmutatta.

— Ez-e az?

A plébános bólintott rá.

— Nos hát folytatta a járőrvezető a tettes felé fordulva — még mindig tagad?

Szántó Béla eltakarta két kezével az arcját s zokogni kezdett.

— Nos tagad-e még, vagy beismeri-e? — kérdezte ismét a járőrvezető.

— Beismerem — mondta Szántó Béla zokogva. Beismerem. Megtévedtem, nem tehetek róla.

Aztán a plébános felé fordulva összekulcsolt kézzel rebegette.

— Nagybácsikám jó ember, meg fog nekem bocsátani. Nem tehetek róla, megtörtént.

A plébános lerogyott a székre és ő is zokogásba fult. A járőrvezető folytatta.

— A nagybácsi, illetve a tisztelendő ur megbocsát-hat, de a törvény nem fog megbocsátani, mert ön jól tudja, hogy a nagybácsi önnek nem — nagybácsija.

Erre már a plébános fölriadt és csak bámult.

— Ugy van — tisztelendő ur — az unokaöccs nem unokaöccse tisztelendő urnak, hanem zsarolója, csalója es tolvaja is egyzersmind.

— De kérem! — kiáltott fel Szántó Béla.

— Semmi kérem. Majd ezt is elmondom, csak türelem.

Egy budapesti ember, s nem egyetemi hallgató, hanem szolga — volt valamikor a Szántó Béla szüleinél, kiknek egy fiuk volt csak; a Béla. A szülők évekkel ezelőtt nagy szegénységben meghaltak, utánuk nemsokára meghalt a fiuk, Béla, a kinek viszonyait ön kipuhaltotta, szóval megtudta, hogy Bozótyay Pál tisztelendő ur nagybátyja és ezen községben plébános. A tisztelendő ur tudta, hogy a szülők meghaltak, mert Béla erről értesítette. De már arról nem tudott, hogy Béla

Honvéd huszár tisztek karuszelt rendeztek február hó 25-ikén Szegeden.

Képünk a résztvevő tiszteket ábrázolja.

is meghalt, mert erről senkisésem ér esítette. Őn azt is tudta, hogy ha felveszi a Szántó Béla nevet, Bozótay Pál tisztelendő ur unokaöccsének vallhatja magát, a nélkül, hogy erre rendes körülmények között valaki rájönne. Tudta azt is, hogy basonlít a valódi Szántó Bélára, bár az alacsonyabb volt önnél. Ezt a tisztelendő ur is tudja. En is tőle tudtam meg tegnap. Gondolta ön, hogy vagyont örökölni nem fog a tisztelendő ur után, mert ahhoz okmányok kellenek, hanem felhasználja az alkalmat, egy nyárra lerándul, s mint Szántó Béla unokaöccs tünteti fel magát. Ezt meg is tette. A tisztelendő ur ha még fiatalabb ember volna, jobban látna, emlékező képessége sem hagyta volna cserbe, bizonyára gyanus lett volna előtte az ön alakja. De így ő is tévedésbe esett, mert unokaöccsét csak kis diák korában látta, azóta nem. Így történt meg, hogy önt elfogadta unokaöccsének. Hogy aztán beszédközben, ha a rokonságról folyt a szó, a tisztelendő ur ne kételkedjek az ön rokonságában, ehhez elég rafinált ön s kieszelt elég módot ennek elpalástolására.

A járőrvezető kis szünetet tartott, aztán folytatta.

— Ha ön kételkednek szavaim valóságában, ime, egy távirat a budapesti rendőrségtől, melyet még az este kaptam. Ez a távirat arról értesít, hogy önt csalásért körözik. Ez megvan nálam már a Rendőri Közlönyben is, de e távirat arról győzött meg, hogy ön még mindig nem került kézre. Ha a fényképére kíváncsi, azt is megmutatom, de csak az őrön, mert nincs nálam. A nevét azonban itt is megmondhatom: *Lejtei Béla uram*.

— Őn Budapesten remekül üzta a csalás mesterségét, mely elég jól jövedelmezhetett önnek. Azonban, mikor már érezte a hurkot a nyakán, kiugrott a vidékre a jambor falusi emberek közé. Egyelőre csak a tisztelendő urat szemelte ki áldozatul, mivel tudta, hogy Szántó Béla meghalt. Őn azzal az elhatározással kereste fel a tisztelendő urat, hogy előbb megtudja tőle, vajjon tud-e unokaöccse elhunytáról? Ha igen, ön nem lett volna álunokaöccs; de mivel sikerült tervét keresztülvinni furfangos módon, a g anutlan tisztelendő ur nem is sejtette, kit fogadott az ön személyében.

— Nos, mit szól mindehhez, „Szántó” Béla uram?

Az ál-Szántó semmit se szolt, csak mereven hámult maga elé.

A járőrvezető most a plébánosra nézett, ki a mint megtudta, hogy az unokaöccse meghalt, a helyett egy idegen gazembert fogadott, azzal lakott egy fedél alatt, azzal étkezett egy asztalnál, azzal volt a legbensőbb jó viszonyban, olyan hatással volt szelid lelkére és gyenge idegzetére, hogy elájult. Ugy kellett felmosdatni.

Mikor magához tért, újra kitört belőle a zokogás.

— Vigyék előlem ezt az emberformába öltözött sántát! — mondta elkeseredésében a járőrnek.

— Elvisszük, tisztelendő uram — mondta a járőrvezető — de előbb még hátra van valami. Még valamit meg akarok tudni, mert arra még kíváncsi vagyok, hogy nem terheli-e más bűn is a lelkét a mi emberünknek. Mutassa csak meg, tisztelendő ur, ennek az urnak a holmiját.

— Az ellen tiltakozom — pattant fel az ál Szántó.

— Önnek itt nincs mit tiltakoznia — nyugtatta meg a járőrvezető. Majd a bíróságnál tiltakozhatik és paraszt is emelhet, ha akar, ehhez joga van, de itt más dolga nincs, mint engedelmesskedni nekem.

Átvizsgálták hát a holmiját. Ott a következőket találták:

Egy batüvetű 11 milliméteres forgópisztolyt, egy üveg

étért (méreg), egy 12,000 koronáról szóló váltót, mely Bozotay Pál névre volt kiállítva, vagyis a plébános nevére, 365 korona készpénzt és nagyobb mennyiségű ezüst- és aranyból készült tárgyakat, melyek mind a plébános tulajdonából vándoroltak oda.

Természetesen ezen bűnjeleket is őrizetbe vette a járőr.

— Lásza, tisztelendő ur — mondta a járőrvezető — ezek mind értékes adatok, bizonyítékok. mikre nagy szükség lesz.

— Dehát mit akart ezzel a váltóval ez a gézengúz? — kérdezte a plébános indulatosan.

— Mit? Ezt is megmondom. ● bizonyára tudta, hogy a tisztelendő urnak legalább is 30,000 koronát érő tehermentes birtoka van. A takarékpénztárak manapság igen könnyen adnak pénzkölcsönt jó kamatra annak, a ki hitelképes. 12,000 koronáról nagyobb összegről meg azért nem állította ki a váltót, nehogy feltűnést keltsen a pénztárnál vele azáltal, hogy ennyit érő vagyonra túlsok pénzt vesz fel.

A többi tárgy at pedig majd értékesítette volna, mert ő ehhez is ért. Ha a készpénz keletkezését akarja megtudni a tisztelendő ur, hamar ráakad, csak tessék a készpénze után érdeklődni.

Hogy a forgópisztoly és méreg minek kellett neki, azt meg talán felesleges is mondanom. Valószínű, hogy valamelyiket itt is használta volna.

A tisztelendő ur ismét elájult volna, ha meg nem fogják.

A járőr aztán elkísérte az ál-Szántó Bélát és a bűnjelekkel együtt átadta a bíróságnak több rendbeli bűncselekményért s így aztán eltették egy bizonyos időre a hűvösre.

A járőrvezető azonfelül, hogy dicsérő okirattal lett ellátva, pénzbeli jutalmat is kapott. Ugyanezt kapta a másik csendőr is. Szóval a munka megtermi a maga gyümölcsét. Nem is kell nagy fáradság hozzá, csak figyelemmel kell kísérni az eseményeket és érdeklődni kell a szolgálati ügyek iránt, bizony szép eredményeket lehet elérni.

Mielőtt befejezném elbeszélésemet, magam is helyesnek nyilvánítom a járőr eljárását. Bár feltehető volt, hogy a szolgáló lopta el a pénzt, mert gyanu volt ellen és reá is vallott a káros. Ha a járőr nem lát tovább az orránál, bizonyosan a szolgát egyszerűen elfogja és kényszeríti a pénz előadására. Persze, hogy a szegény ördög nem tudta volna előadni. Bár a bíróság — több mint bizonyos — felmentette volna a szolgát, de mégis elbuzódhatott volna az ügy nébány hétig, s a szolgáló addig zárva lett volna. A valódi tettes pedig ezalatt kerekelt oldott volna nagyobb összeggel, s súlyosabbnál-súlyosabb bűncselekménnyel.

Ezért kell a járőrnek nyomozásnál körültekintőnek, de mindamellett óvatosnak lennie, s nem riadni vissza egy kevés fáradságtól, mert hiszen ez a hivatása, s ez szilárdítja meg számára azt a talajt, melyre jövőjét felépítheti.

ÉRDEKES NYOMOZÁSOK.

Egy gyújtogató és betörő kiderítése.

Közlő: Kilyén Ferencz ez. őrmester.

A nagydisznódi őrs állomáshelyén az 1903. év január havában rövid időközben három betöréses lopás fordult elő. A tettes mindannyiszor ottani kereskedők üzletébe tört be és minden esetben nagyobb mennyiségű és értékű posztót vitt magával.

A karuzsel egyik alakja fekete bársony diszruhában.

A karuzsel egyik alakja kurucz kori díszruhában.

Nagyon természetes, hogy teljes buzgalommal láttunk hozzá ezen cselekmények kiderítéséhez; de a legnagyobb körültekintéssel és fáradhatatlan kitartással szakadatlanul vezetett nyomozás daczára, hetek elteltével sem birtunk a legcsekélyebb eredményhez jutni. Elkéseredéssel kellett beismernünk, hogy szinte tehetetlenek vagyunk a nagy előrelátással dolgozó rejtélyes tettessel szemben és legfeljebb következtetés után csak annak a megállapítására juthattunk, hogy azon körülményre való tekintettel, mely a nagydisznódi erkölcsös életű szász lakosság között nem akadt olyan, a ki gyansítható lett volna, a tettes csakis valamely szomszéd községbeli lakos lehet.

A nyomozást most már ez irányban vezettem és e célból sorban lepörtáztam az őrzőket; mindenütt kutatva, puhatólózva és figyelve minden jelenséget, mely esetleg támpontul szolgálhatna a nyomozás irányára. Január 27 én dél előtt tíz óra tájban elcsigázva, fáradtan és az újabb eredménytelenség által lehangelva vonultam be egy ilyen portyázó szolgálatból, hogy némi pihenés után újult erővel folytassam a nyomozást ott, a hol abbahagytam. Már alig 300 lépésnyire voltunk a laktanyától, midőn hirtelen a község határában, mintegy három kilométernyi távolságra hatalmas tűz-oszlop csapott fel a magasba.

Alig pillanatnyi habozás után hirtelen elhatározással fiatal próbacsendőr járőrtársammal futásnak eredve, igyekeztünk mielőbb a tüzet megközelíteni, hogy a helyszínén kötelességszerűleg eljárjunk. A tűzhöz érve láttuk, hogy egy téli időben lakatlanul álló tanyaépület áll lángban az összes melléképületekkel együtt. Megállás nélkül vagy háromszor körülszaladtuk az égő területet, hogy az esetleg még közelben rejtőzködő tettest elfoghassuk; de az egész környék teljesen elhagyatott volt és sehol sem tudtunk egy élő lényt felfedezni.

Még jóformán meg sem állhattunk, midőn hirtelen egy szintén három kilométernyi távolságra fekvő másik tanya gyuladt ki. Hubozás nélkül újból nekieredtünk a futásnak és csakhamar ott termeltünk az újabb tűz színhelyén. Itt is már lángban állott minden épület és az előbbi eljárást megismételve, ezúttal sem voltunk képesek a tűz közelében

embert felfedezni. A fáradságtól már majdnem összeroskadva, lihegve és a csikorgó hideg daczára verejtékes homlokkal és átizzadt testtel álltunk meg egy pillanatra, hogy kifujjuk magunkat, de még annyi időnk sem volt, hogy néhányszor fellelegezzünk, midőn ismét egy harmadik tanya gyuladt ki a közelben. Megdöbbenve szemléltük ezt az újabb borzalmas jelenséget és ámbár lábaink szinte felmondták már a szolgálatot, a kötelességérzettől sarkalva és újabb erőt merítve, csakhamar hatalmas iramodással ott termettünk a harmadik tűzesetnél. Itt sem találtunk emberi lényt, de annyi kétségtelen volt, hogy valami elvetemedett gonosztevő üzi velünk ez aljas játékot és minthogy a második és harmadik tüzeset között alig mult el pár percnyi idő, a gyújtogató még nem menekülhetett messzire.

Egy pillanatot sem vesztelve, azonnal a tettes lábnyomának kutatásához fogtam, annál is inkább, mert a hó sűrű pelyhekben hullván, az a veszély forgott fenn, hogy a nyomokat csakhamar elfedi. A nyomot sikerült is rövid kutatás után felfedeznem és most újabb futásnak eredve igyekeztünk a nyomot követve a gyújtogató közelébe jutni. A nyom az országútra, innen a határba, majd már letérve egy nagy pusztaságba vezetett, hol aztán hirtelen teljesen eltűnt. Most a vadászkutya módjára, mely az üldözött nyulnyomát elvesztve, nagy körbe szokott körülfutni, jartam el és a nyomot ilyen módon sikerült néhányszor újból felfedeznem. Ilyen módon öt órán át folytattuk az üldözést, míg hajnal tájban egy kukoriceza kóró garmada közelében a nyom véglegesen eltűnt és azt többé felfedezni nem voltunk képesek. A folyton hulló hó különben a nyomot közben teljesen elfedte és így annak további kutatása teljesen hiábavaló is lett volna.

Most néhány percnyi pihenés után elhatároztam, hogy a kukoricezakórót megközelítem és átkutatom. Óvatosan közeledtünk a garmadához és midőn odaértünk és meggyőződtem, hogy a kérék el lettek mozdítva eredeti helyükről, felszólítottam az esetleg ott rejtőzködő tettest, hogy jöjjön elő, mert különben belelövök a garmadába. Miután a felszólításunk nem volt semmi eredménye, az engem eddig is nagy buzgalommal és bámulatos kitartással támogató próba-

csendőrt utasítottam, hogy a garmadát dobja széjjel: míg magam készen tartott fegyverrel állottam fel a közelben.

Járórtársam azonnal hozzáfogott a munkához és óvatosságot dobta félre az egyik kőzökét a másik után. Most egy újabb kére elítélés után nem csekély meglepetésünkre egy emberi fej vált láthatóvá, majd egy embert pillantottunk meg ülő helyzetben, a hátra kötött két nagy vég posztóval és kezében egy töltött hatlövetű forgópisztyolylyal. Miután a gránát ember figyelemzéstől felhívásomra a forgópisztyolyt ledobta és előlépett, kérdéseimre csakhamar beismerte, hogy a gyújtogatásokat ő követte el, még pedig azon célzattal, hogy a község lakosait a tűz színhelyére kicsőditve, ő addig a községben háborítatlanul garázdálkodhasson. Beismerte az elkövetett betöréses lopások is, valamint, hogy a nála levő két vég posztót az elmúlt éjjel lopta szintén Nagydisznódon. Megnevezte végül az orgazdákat is, kiknél sikerült is az eddig ellopott posztó nagy részét feltalálni. A tettes, ki csak nemrég szabadult négyévi fegyházbüntetés kiállása után, a bíróságnak átadotván, 15 évi fegyházra ítéltetett.

Ezzel természetesen megszűntek a betöréses lopások az őrs állomáshelyén és a csendőrség régi tekintélyének épségben tartása mellett, a szép eredménnyel még csak növelte a lakosság bizalmát és rokonszenvét a testület iránt.

De ennek az eredménynek eléréséhez arra a lelkesedésre és kötelességérzetre volt szükség, mely bennünket e rejtélyes esetben áthatott és a mely szinte emberfölötti erő kifejtésére és kitartásra kényszerített. Eme minden csendőrnél nélkülözhetetlen tulajdonságok nélkül, az elvetemült gonosztevő bizonyára elmenekül és még nagyon hosszú ideig veszélyeztetni az egész környék közbiztonságát. A habozás nélküli gyors elhatározás és a kitartással, gyorsasággal vezetett nyomozás meghozta a fényes eredményt és bőségesen kárpótolt bennünket a több órán át szüntelen futásban végzett nyomozás valóban rendkívüli fáradalmiért.

KÉPEINKHEZ.

Honvédbuszártisztek karuzselje.

Fényesen sikerült karuzselt rendeztek a honvédbuszártisztek ez év február 25-én Szegeden. Erről a pompás lovagjátékról mutatunk be néhány képet mai számunkban. Impozáns és szemgyönyörködtető a tisztek csoportképe, nagyobbára régi kurucz diszmagyarban. Daliás alakjuk szinte odatapad a nyereghez és izmos karjaikkal biztosan fékezik a türelmetlen tüzes méneket.

HÍRER.

Egy csendőr meglövetése. Mandics Milos, Bács Bodrogi megye, csurogi lakos, hét évi fegyházbüntetést viselt egyént, a folyó év január havában egy ellenszegülés alkalmával Bognár őrsvezető meglötte. Mandics lösebéből felgyógyulva, a csendőrség ellen bosszút forralt s gonosz tervének kivitele céljából márczius 20-án este 7 órakor forgópisztyolylyal felfegyverkezve, a község utcáján lesbe állott. A végzet Antal Gergely szolgálaton kívül álló, de szolgálati megbagyásban eljáró csendőrt vezette a lesben álló gonosztevő elé, ki a mellette elhaladt csendőrt orvól megtámadta és forgópisztyolyából háromszor rálőtt. Az első lövés a csendőr térdét, a második a csombját, a harmadik pedig a hátát farta át és a bordák alatt jött ki. A csendőr, kinek sérülése életveszélyes, a váratlanul és hátulról jött támadás ellen természetesen nem is védekezhetett. Mandics a merénylet elkövetése után elmenekült, négy közártalmu társa azonban kikkel a merénylet kivételére szövetkezett, elfogott. A menekülőben levő tettes üldözése folyamatban van.

Véres utcái harcz volt Kassán, mely abból keletkezett, hogy az Erzsébet-téren mulatozó katonák nem engedelmeskedtek a rendőrség felszólításának s ebből heves szóváltás, majd komoly összetűzés kerekedett s a nagyobb számban levő katonák szétkergették a rendőröket, ötöt azonban bekerítettek közülök. A rendőrök szorongatott helyzetükben többször a levegőbe löttek, hogy elriaszassák a dühöngőket, ezek azonban kirántották bajonettjüket és agyba-főbe verték ellenfeleiket. A helyzet már-már válságos lett, az utcán járólaközönség elmenekült, a vendéglők ajtait bezárták és a verekedésnek csak azért nem lett végzetes következménye, mert kivezényelték a csendőrséget és a kaszárnyából is nagyobb őrzőjáratot küldtek ki, hogy ez a dühöngő katonákat leszerelje. Megfekezésük azonban nebezen ment, mert folyton kövekkel dobálóztak és bajonettjükkel védekeztek. Több sebesülés történt. Egy rendőrt megszurtak, kettőnek pedig követ bezúrták a fejét. Csak este nyolcz órakor sikerült a csendőrségnek és az őrzőjáratnak a véréngző katonákat lefegyverezni s bajonettjeiket elvéve, a kaszárnyába kísérni.

KÜLÖNFÉLÉK.

A halak életkora. Milyen hosszú életű lehet a hal? Sok természettudós törte már fejét e problémán, de bizony nem tudtak adni kielégítő feleletet. Kisebbszámban halak vannak, de bizony a nagyság nem bizonyult alkalmasnak a kor meghatározására. Mert pl. egy bizonyos halnemenél elég lett volna a kor kiszámítására az évi gyarapodás kiszámítása a hosszúságváltozás révén. Ez azonban nagyon különböző szokott lenni, mert a táplálék bőségétől függ erősen. Dr. Hoffbauer, a sziléziai trachenbergi tó gazdasági kísérleti állomás vezetője új módszerrel tett kísérletet. A fáknál észlelt évgyűrűket véve kutatása alapjául, a halaknál is ily gyűrűszerű nyomát kezdte nyomozni az éveknek — és meg is találta. A nyáron és tavaszon a pikkelyek lerakódása egymástól távolosabb gyűrűzésben történik a haltest körül, míg a másik két évszakban a hideg szerint egyre sűrűbben. Ennek oka az, hogy az első két évszakban a táplálkozás nagyon erős, míg ősszel gyöngül, hogy télen át szüneteljen. Ily távol és közel eső gyűrűk alkotnak aztán egy esztendő. Ponton tette megfigyeléseit, a mit a többi édesvízi halakon is sikerrel folytatott, eképp megállapítván a halak életkorát.

A kötelességérzet netovábbja. A kötelességérzet egy ritka és meghatározható példája történt Londonban. Az eset a következő: a Great Northern-vasútvonal peterboroughi állomása közelében egy kisebb őrházban teljesített nehéz és felelősségteljes szolgálatát a különben teljes egyedüllétben éldegélő Edward Woods váltóőr, a kit feljebbvalói is rendkívül lelkiismeretes és pontos embernek ismertek. Az elmúlt napok egyikén, egy tehervonat áthaladása után halálos rosszul lett fogta el a már korosabb váltóőrt, a ki, érezve, hogy erejével együtt lassanként az öntudata is elhagyja nemsokára, az utolsó pillanatokban minden erejét összeszedte és az összes jelzőkészülékeket tilosra állította. Alig egy órával később az első vonat megérkezett az őrház közelébe. A mozdonyvezető a „tilos”-jelzés láttára természetesen megállította a vonatot, melynek személyzete rögtön utána nézett, hogy mi az akadály. Az őrházban azután a jelzőgép mellett boltan találták az öreg váltóőrt, a ki még utolsó pillanataiban is arra gondolt, hogy

a felügyelet nélkül maradt vonalrészen szerencsétlenség ne történjék.

Fűtés villamossággal. A londoni Vaudeville-színházban múlt télen volt az első próba a villamos fűtéssel, még pedig meglepő eredménnyel. Nem tekintve, hogy az új fűtési rendszer tűzveszélyt teljességgel nem okozhat, a fűtést eszközölő villamos gyűjtők egyformaleget adnak, melynek hőfoka tetszés szerint szabályozható és így nem fordulhat elő, hogy a színház felső emeletein tropikus hőség legyen, míg a földszinten és a földszinti páholyokban fáznak. A nagy színház fűtése óránként két forintba kerül.

Ködgyűzés. A tengeren utazók s a tengerparton lakók számtalanszor sajátos, agyulövöldözéshez hasonló zajt tapasztalnak, melynek eredetét megmagyarázni nem tudják. Rendesen a forró időszakokban fordul elő a tengerpartokon, mikor a levegő csaknem egészen tiszta és a nagy gőzölgés köde már szétfoszott. Ugy látszik, nincs helyhez kötve ez a rendesen kora délután hallható dörgés. Verulamii Baco is említi már. Ebben a században jóformán minden felfedező hallotta s mindenütt azt hitték először, hogy agyuznak. Valószínű azonban, hogy a rejtelmes hang a köd szétoszlásakor támadt villamos erő robbanása. Broeck E., belga tudós kiderítette, hogy a titokzatos lövések ereje, iránya és tartóssága különböző és hogy a hang inkább a légköri változásokkal, mint a tenger vizével van kapcsolatban. Európában Calais és Ramegate között hallható. Európán kívül pedig Barisal mellett és pedig oly erősen morajlik, hogy a távol fekvő Kalkuttában is meghallják.

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre, továbbá a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre a szerkesztőség nem válaszol.

Cs. I. őrsvezető. Olvassa el figyelmesen a ránk czitált §-t és meg fog róla győződni, hogy az altisztet a csapatok részéről nem illeti meg a fővetés, hanem csak a vezető altiszt részéről való tisztelgés.

B. Gy. Vazseez. Büntettet képez. Lásd a btkv. 126. §-ához fűzött magyarázat utolsóelötti bekezdését.

K. I. Plskolt. 1—2. Az 1 koronás bélyeggel ellátott és a cs. és kir. hadügy ministerhez czimzett német szövegu kérvényt az illetékes orzd parancsnokságához kell benyújtania, a honnan, a szükséges okmányokkal felszerelve és véleményezőve, továbbítják. 3. Juniussig rá ér. 4. Ha félhasáhosan van írva, megküldheti.

K. I. A törvénytelen származás nem képez házassági akadályt.

H. J. Őrsvezető. 1. A horog is halásznai eszköz, a minek a használatához a halásznai jog bérlőjének vagy tulajdonosának engedélye szükséges. 2. Ha vadászik a flóberttel, akkor vadásznai jeggyel is kell bírnia. 3. Eltávozási engedély kell hozzá. 4. Ha a kérdés most áll megoldás alatt.

K. K. P. 1. Csak szabályszerű sapkák viselhetők. 2. A kérdéses szállítólevelekkel hivatalból láttatnak el. A lapunk szerkesztőségéhez intézett levelek portókötelesek.

K. J. csendőr. A jelzett osolekmény a btkv. 238. §-ába ütköző és magánvádra üldözhető büntettet képez, tehát a sértett felnyilatkozata nélkül az eljárás meg nem indítható.

Megrontott. Igen 16. rangszámmal.

Hegyvidéki őrmester. A folyó évben 5. rangszámmal ismét felvételott.

Gy. M. 1. A jelzett esetben a letartóztatott egyént, mintán az illető ellen még vizálat van folyamatban, a vizsgálóbíró tartozik átvenni, de természetesen nappal. A fogházőrmester a letartóztatott egyént bírói utasítás nélkül nem jogosult átvenni még akkor sem, ha az illető elfogatási parancs alapján lett letartóztatva. 2. Az átvételi elismervényben a hatóság úgy a fogolynak valamint az annak birtokában talált és a járőr által vele együtt beszolgáltatott pénz vagy értéktárgyaknak átvételét igazolni tartozik, a mivel úgy az átadó járőr mint az őrsparancsnok fedve vannak. A tanu mindig jó, de a felhozott esetben nem okvetlenül szükséges. 3. A kutya tulajdonosa nem csak kártérítéssel tartozik, hanem a körülményekhez képest a btkv. 122. §-a alapján meg is büntethető. 4. A csendőrségen kívül, a járőrt lealacsonyító kifejezésével becsületsértést is követett el, a minek a feljelentését a járőrnek elmulasztani nem szabad.

Ultimo. Nem, mert a büntethezőség akkor már elévült.

R. O. 1. A tanfolyamot csak a 12. szolgálati évében hallgathatja. 2. A kincstár költségén. 3. Igen. 4. Azt előre megállapítani nem lehet.

M. J. Hogy ön — saját szavai szerint — a csendőrségnél él, azt a többek között mi is tudjuk és valószínűleg mindazok, a kiket illet szintén tudják s ha az ön kedvéért a szobkönyvben nevének új rovatot nyitnánk is — a mit azonban nem fogunk megtenni — alig hisszük, hogy ezzel a létezése iránt érdeklődők számát növelnők. Igen szívesen állunk, feladatunkhoz képest, a komoly kérdések megoldásának szolgálatában, az egyéni hiúságok kielégítését azonban nem soroljuk feladataink közé.

K. P. 1. Olvassa el lapunk folyó évi 11. számában a „Érdeklődő”-nek küldött üzenetünket. 2. Váltópénzt képeznek: az ezüst, nikkal és bronz pénzeink.

Határszéli csendőr. A határonőrség illetéksabályzatát nem ismerjük.

M. J. ezimzetes őrsvezető. A már kinevezett őrsvezetőket meg nem előzhöti s majd ha valóságos őrsvezetővé léptetik elő s abban a csoportban a sor rá kerül, lesz csak ez őrmesterré előléptethető.

B. őrsvezető. Kérdozze meg a járásparancsuokát.

Sz. S. őrmester. A posta- és távirássegédtszti állás elnyerhetése céljából valamely, szabadon választható m. kir. posta- és távirás hivatalnál hat havi próbaszolgálatot kell teljesíteni és csak azután lehet ily állásokra pályázni. A kezdő fizetés évi 1400 korona, megfelelő lakkér és bizonyos mellékkeltmények. A katonaságnál és csendőrségnél eltöltött idő után, posta- és távirássegédtszti való kinevezése esetén a nyugdíjalapra nem kell utána fizetni.

T. J. Ha a végkielégítés felvételétől két év már eltelt és ha a felülvizsgálóbizottság szolgálatképesnek találja, akkor felvehető. Két éven belül azonban a végkielégítést koteles megfelelő arányban visszafizetni.

Petőfi őrsvezető. 1. A szobkönyv szerint már őrsparancsnok, a bácsujlaki őrsön, rangszáma előttünk ismeretlen. 2. Az őrsparancsnoki megbízatásra az 508-ik. Utána. 3. Május 1-én. 4. A törvény mindenkre egyenlően kotelező, a katonai feljebbvalók és csendőrségi előjárók vadásznai jegyoi épp úgy ellenőrzendők mint a polgári egyéneké, tehát e tekintetben a polgárokkal egyenlő elbánásban részesitenendők. Olyan utasítást adni jogukban nem áll. 5. Folyamatban van egy tervezet kidolgozása, annak idején ismertetni fogjuk. 6. Igen. 7. Csak szolgálati uton szerozhető be. 8. Az ősszea előfizetési izek beérkezése után. 9. Azt a kerületi parancsnokság dönti el.

A. A. csendőr. A kerületi parancsnokságtól kérjen.

Csendőr őrsparancsnokság. A szalmásákokat Klugger Hourik Budapest, V. Szabadság-tér 11. sz. alatti cég szállítja.

NICK CARTER
AMERIKA LEGNAGYOBB DETEKTIVJE!

Az eddig megjelent legérdekesítőbb detektivbeszólások, melyek Nick Carter a legszemélyesebb amerikai detektivnek átélte kalandjait tartalmassák. Ezen legérdekesebb bűneseteket és azoknak részletes nyomozásait Nick Carter maga beszéli el. — Ár 15 krajczár. Kapható mindenütt és a kiadóban

STOKOVSKY és MIKOLÁSY

Budapest,
Király-u. 12.

Kiváncsi. 197-ik.

Felvidéki őrsvezető. Azért, mert rangszáma a többi kerületbeliekével együtt a szolgálati ideje alapján lett megállapítva. A bélyeget lapunk javára bevételítettük.

G. P. 11. rangszámmal fel van véve.

Kiváncsi V. 129. rangszáma van.

K. J. törzsőrmester. Közleménye lényegesen megrövidítve és átdolgozva, mielőtt a sor reá kerül, az „Érdekes nyomozások” rovata alatt közölve lesz.

FEJTÖRŐK.

Képtalány.

Számtalány.

Hárman, A, B és C összehasonlítván pénzüket, megállapítják hogy ha B 23 fillért ad A-nak, akkor ez utóbbinak még egyszer annyi pénze lesz, mint B-nek és ha C ad 23 fillért B-nek, akkor B-nek háromszor annyi pénze lesz, mint C-nek. Mennyi pénze volt mindegyiknek?

Betűtalány.

S i i A március. Sz $\frac{D}{CS} \frac{D}{S}$

Megfejtési határidő: 1908 április 6.

Mind a három talányt megfejtők között egy darab Erzsébet-királyné sanatoriumi sorsjegy lesz kisorsolva.

Lapunk f. évi 11. sz.-ban közölt fejtörők helyes megfejtése:

Szórejtvény: „Koronás ezüst érdemkereszt”. — Számrejtvény: „80 napig dolgozott”. — Betűrejtvény: „Bánk bán”.

Helyesen megfejtették: bácsborsodi őrs, Kari Károly cz. őrm., Koleszvár, Veres L. őrm. Kányád, Joachimthal Károly jörm. Lengyelóti, besztercebányai őrs, Pataki A. jörm. és neje Liptószentmiklós, Vladár Dániel jörm. Kisszeben, Jeney János őrm. és Kezner János csendőr Noszlop, nagyrippényi őrs, Szőke Lajos Bácsföldvár, Boér János csendőr Boravica, Sulán Géza őrm. Osgyán, Váradi János csendőr Kúnhegyes, Sebestyén János csendőr Kúmló.

A kisorsolt Erzsébet-királyné Sanatorium-sorsjegyet a bácsborsodi őrsnek elküldöttük.

HIVATALOS RÉSZ.

Közigazgatási döntvények.

Vad üzése fegyver nélkül nem vadászás.

Az a cselekmény, hogy a Dunában uszó szarvasbikát megpillantók csolnakra ülve, üres kézzel a vadat üzték, mely hajlás közben a szarvas kimulván, azt partra szállították, a vadászás tényálladékát nem állapítja meg.

(A m. kir. belügyminister 1907. évi 3814. sz. határozata).

Közúton termett fűnek eltulajdonítása.

A törvényhatósági közút teste — a mennyiben mezőgazdasági termény (fű) előállítására alkalmas és arra lényegesen hasznosítatik is — jogi szempontból a mező fogalma alá esik s így az azon nőtt fűtermés elvitele, vagy megrongálása — amennyiben az érték s illetve okozott kár 60 K-t meg nem halad — az 1894. XII. tcz. 93. §-ának a) s illetve c) pontjában meghatározott kihágás tényálladékát állapítja meg, ezeknek a kihágásoknak az elbírálása pedig a hivatkozott törvény-cikk 104. §-a által, a közigazgatási hatóság hatáskörébe van utalva.

(Minisztertanács 1908 febr. 17. 2016/908. I. M. sz. a.)

Különítményfelállítás.

Az I. számú csendőrkerület területén Beszterce-Naszód vármegyében fekvő Szentjózsef községben, az Ilva és Lesvölgyben tervezett vasutépítési munkálatok tartamára, márczius hó 1-ével egy 3 főből álló különítmény állíttatott fel.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározás.

Ő császári és apostoli királyi Felsége 1908. évi február 22-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával: Baum József IV. sz. és Schmidt Henrik VIII. sz. csendőrkerületbeli járásőrmestereknek és

Horovitz Sámuel IV. sz. csendőrkerületbeli törzsőrmesternek hosszú és kötelességű szolgálataikért a koronás ezüst érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Oldiratilag megdicsértettek:

A m. kir. bonvédelmi minister úr által:

Boronkay Ákos V.,

Bárá Gyula és

Spalla Aurél, II. sz. csendőrkerületbeli századosok hosszú ideig át kifejtett kötelességű és igen buzgó tevékenységükért, továbbá:

ettrekarsai Lukács Ákos százados és

neczpáli Justh András főhadnagy, az V.

Ótvos József és

verbói Szilva Imre főhadnagyok, a II. sz. csendőrkerületi parancsnokság állományában, szakaszparancs-

noki minőségben kifejtett buzgó és eredményes működésükért; végül:

Fenesi József százados-számvivő, az V. sz. csendőrkerület állományában, a kerület számvivőségénél vezetői minőségben tanúsított szorgalmas és eredményes működéseért.

A m. kir. IV. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Vaiszer János járásörmester, mert 14 évet meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén folytonosan kiválóan kötelességű és eredményes tevékenységet tanúsított.

Bartos János és

Sulón Géza őrsvezető cz. őrmesterek, mert előbbi 10, utóbbi 9 évet meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén folytonosan fáradságtalan szorgalmat és kötelességűséget kifejtve, kiválóan eredményesen működtek.

Horváth Alajos cz. őrsvezető, mert 10 évet megközelítő csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén folytonosan lankadatlan szorgalmat és kötelességűséget kifejtve, eredményesen működött.

A m. kir. VI. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Farkas Illés törzsörmester, székesfehérvári szárny-számvivő különböző irodai alkalmazásában 9 éven át tanúsított kiváló szorgalma, megbízhatósága, buzgó tevékenysége, teendőinek lelkiismeretes teljesítése és kifogástalan magaviseletéért.

Kovács István I. csendőr cz. őrsvezető és

Gyenes József csendőr, egy árvízveszély által fenyegetett község lakosságának és vagyonának mentése körül tanúsított önfeláldozó és bátor magatartásukért.

Fodor János őrsvezető egy házastáron elkövetett ezandékos emberölés tettesének nagy buzgalommal, ügyes és szakavatott eljárással párosult nyomozással történt kiderítése és az igazságszolgáltatás kezébe juttatásáért.

A m. kir. VIII. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Anik János, Péter Lajos, Gergely Gergely, Szabó Lajos, Schwarcz Máttyás és Tóth János járásörmesterek, továbbá *Móricz István* őrmester, *Papp János II.* és *K. Szűcs Lajos* őrsvezetők és *Erdélyi János* cz. őrsvezető a múlt év folyamán a jelentkezők gyűjtése körül kifejtett buzgalomukért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

A m. kir. III. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Hudács György lovas őrmester, mert mint őrsparancsnok az utóbbi két év alatt a közbiztonsági szolgálat terén szorgalommal és eredményes tevékenységgel működött, őrsét jó rendben tartotta és alárendeltjeit helyesen vezette.

Nagy Ambrus cz. őrmester, 12 évi csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett eredményes működéseért.

Lábodi András cz. őrmester, mert 10 évi csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén buzgalommal és eredményesen működött, őrsét mindenkör példászerű rendben tartotta, példás magatartásával alárendeltjeinek és hajótársainak mintaképpül szolgált.

A m. kir. VI. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Bándi Károly és *Viszhofer András* cz. őrsvezető II.-od altisztek hosszabb csendőrségi szolgálati idejük alatt a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett buzgó és szorgalmas tevékenységükért, valamint alárendeltjeik helyes befolyásolása és jó magaviseletükért.

Weinacht Mihály csendőr egy házastáron elkövetett szándékos emberölés tettesének kiderítése körül tanúsított eredményes közreműködéseért.

A m. kir. VIII. sz. csendőrkerület állományában:

Fülöp József csendőr cz. őrsvezető a közbiztonsági szolgálatban hosszú időn, különösen pedig a múlt évben Aranyosmegyes községben kiütött tűzveszély alkalmával a tüzoltás, továbbá az élet és vagyonmentés körül tanúsított igen bátor és hasznos tevékenységéért.

Nagy József cz. őrmester, *Kovács Sándor*, *Botos József* és *Likó István* csendőrök, mert Oros községben a múlt év január 3-án dühöngött tűz alkalmával az oltásnál közreműködtek s ekként a tűz tovaterjedését megátolták, mi által a nagyobb kárnak eleje vetették, s a lakosságnak jó példát mutattak.

Athelyeztetettek:

1908. évi márczius hó 16-ával:

Brettschneider Béla, IV. számú csendőrkerületbeli hadapród-tiszthelyettes, a VII. sz. csendőrkerületbe.

1908. évi április hó 1-ével:

Bózsiny József járásörmester a VI. számú csendőrkerulettől, az V. sz. csendőrkerülethez.

Eldőléptettek:

1908. évi márczius hó 16-iki ranggal:

A m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában: *Varga Ferenc*, *László Dénes*, *Pál János*, *Kristó Károly*, *Erdős András* és *Balázs Ferenc* cz. őrsvezetők, *őrsvezetőkké*; továbbá

az öt évi tényleges csendőrségi szolgálat betöltése után: a m. kir. II. sz. csendőrkerület állományában:

Polovics János csendőr, *csendőrsz. ezredes őrsvezetőre*.

Járőrvezetői jelvénynyel elláttattak:

A m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában: *Sánta Sándor*, *Derezeni Sándor*, *Kandra György*, *Kangyal János*, *Brágya János*, *Tordai János*, *Puskás János*, *Czikai Zsigmond*, *Szabó (András) Mihály*, *Fris Vilmos*, *Tolnai Ferenc*, *Hajdu József*, *Nagy György*, *Pál Imre* és *Miszlo József* csendőrök.

Jelvény pótdíj.

A m. kir. honvédelmi minister ur 1908 február hó 22-én kelt 18867/16. számú rendeletével, *Kiss Gergely I. sz. csendőrkerületbeli járásörmester* részére, a neki legkegyelmesebben adományozott arany érdemkereszt után illetékes napi 64-filler folyosíthatásig, 1907. évi

Kényelmes

havi részletfizetésre

Képes hangszer-árjegyzék ingyen és bérmentve.

hegedűk, gramofonok, fuvolák, czimbalmok

Önműködő, forgatható hangszerek.

Előzékeny kiszolgálás, múltányos üzleti elvek.

ELEK és TÁRSA

BUDAPEST, Károly-kört 10. sz.

december hó 1-étől kezdődőleg, egy megüresedett 32 filléres jelvénypótdíjat folyósított.

Lovaglási jutalomdíj.

David József II. számú csendőrkerületbeli őrsvezető egy darab 10 koronás arany lovaglási jutalomdíjban részesült.

Jutalmazások.

A m. kir. belügyminister ur a III. számú csendőrkerület állományában, a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett eredményes működésükért *Marjincán* János járásörmesternek 150, *Huszár* József ez. örmesternek pedig 100; továbbá a Palánka községet és környékét az 1907. év folyamán fenyegetett árvízveszély elhárításáért *Nagy* Mihály Lajos járásörmesternek 60 K; végül egy betöréses lopás tettesének kiderítésénél kifejtett buzgalomuk elismerésül, *Szilágyi* István csendőr ez. őrsvezetőnek 50 és *Biró* Károly csendőrnek 30 K pénzt jutalmat adományozott.

Névváltoztatás.

Magyar János, II. sz. csendőrkerületbeli csendőr vezetőnek, a m. kir. belügyminister urnak 1908. évi február 20-án kelt 154304/VI. számú engedélye alapján, „*Magyar*”-ra változtatta.

Házasságra léptek:

A m. kir. I. sz. csendőrkerület állományában: *Schönherr* Károly főhadnagy, *Bregárdt* Mária úrbölgygyel, 1908 márcz. 2-án, Kolozsvárt.

A m. kir. IV. sz. csendőrkerület állományában: *Peck* Ferenc őrsvezető ezimzetes örmester, *Tulicsák* Emmával, 1908 márcz. 2-án, Gíralton.

Dobreczeni Derecskei Imre őrsv. ez. örmester, *Kövi* Jolán Rózával, 1908 febr. 8-án, Hosszumezőn.

PÁLYAZATOK.

Egy hivatalozolgai állás a budapesti kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 700 korona. Lakpénz pótlékkal 300 korona. Ruháilletmény 100 korona, vagy természetbeni ruházat. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a budapesti kir. törvényszék elnökéhez 1908. évi április hó 17-ig.

Három hivatalozolgai állás Arad vármegye alispáni hivatalánál. Kezdő fizetés 600 korona. Lakpénz 260 korona. Természetbeni ruházat. Csizmapénz 16 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények az Arad vármegye alispánjához 1908. évi április hó 30-ig. A nyugdíjazás esetében követendő eljárásra a honvédségi Rendeleti Közlöny (Szabályrendeletek) 1907. évi 14. számában 3833/eln. szám alatt közzétett körrendelet irányadó.

Magyar királyi államvasutaknál 33 hivatalozolgai állás. Első pedig: az igazgatóságnál 19, az északi főműhelyben, zágrábi, temesvári és debreczeni műhelyekben 2—2, a zólyomi, kolozsvári, szeged-rókusai, pécsi műhelyekben, az istvántelki főműhelyben és a vegyészeti laboratoriumnál 1—1 állás.

Fizetés 300 korona. Lakpénz 300, 240, 210, 180, 150 korona. Egyebek: egyenként.

Az állás elnyerésére megkívánt általános feltételek Magyar

nyelv bírása. Szellemi és testi épség és vasuti szolgálatra alkalmasság. Irni és olvasni tudás és a számtan alpműveleteiben való jártasság.

A folyamodvány sajátkezűleg irandó és aláírandó. Az általános felvételi kellékek hiteles okiratokkal igazolandók. Közlendő: a folyamodó családi állapota (nőtlen, nős vagy özvegy) gyermekeiknek száma és azok kora, valamely alkalmazottal netalán fennálló rokonsági vagy sógorsági viszony. A folyamodványhoz a katonai anyakönyv hitelesített másolata hivatalból csatolandó.

Hat havi díjtalan próbaszolgálat. Kérvények a magyar királyi államvasutak igazgatóságához 1908. évi április hó 22-ig.

A katonai szolgálatból közvetlenül a szolgálat folytonosságának megszakítása nélkül a vasuti szolgálatba átlépő igazolványosoknak, a katonai szolgálathoz 24-ik életévükön túl eltöltött idejük a vasuti szolgálatban való végkielégítésüknél nyugdíjigajósító idejükbe beszámíttatik és ezen beszámítandó katonai szolgálati időért az államvasuti nyugdíjintézet alapszabályok szerint járó utánfizetéseket, nemkülönbön a nyugdíjintézetbe való belépéskor fizetendő felvételi díjat a közös haderegbeli (haditengerészeti) honvédségi és m. kir. csendőrségi, valamint a darabantestőrsegeknél szolgált igazolványosokért az államkinestár, illetőleg az udvartartás vállalja el.

Ellenben az okkupált tartományok csendőrségének igazolványos altisztjei a m. kir. horvát-szlavon csendőr-igazolványosok, az okkupált tartományok katonai csapataiban szolgált boszniai és hercegovinai illetőségű igazolványos altisztek, kik Horvát-Szlavonországokban létező ménesintézeteknél szolgáltak, ezen utánfizetéseket megfelelő havi részletekben sajátjukról fedezik.

Egy irtoki állás a szabadkai kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 420 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Közhatósági orvosi bizonyítvány. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a szabadkai kir. törvényszék elnökéhez 1908. április hó 16-ig.

Két irtoki állás Arad vármegye törvényhatóságánál. Kezdő fizetés 1400 korona. Lakpénz 300 korona. Négy középiskolai osztály. Arad vármegye főispánjához ezimzett kérvények. Arad vármegye alispánjához 1908. április hó 15-ig. A nyugdíjazás esetében követendő eljárásra a honvédségi Rendeleti Közlöny (Szabályrendeletek) 1907. évi 14. számában 3833/eln. szám alatt közzétett körrendelet irányadó.

Egy fogházörmesteri állás a kolozsvári kir. főügyészség területén. Fizetés 1000 korona. Lakpénz pótlékkal 180 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Számtanban kellő jártasság. Kérvények a kolozsvári kir. főügyészséghez 1908. április hó 6-ig.

Egy hivatalozolgai állás a rózsashegyi kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz pótlékkal 180 korona. Ruháilletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Közhatósági orvosi bizonyítvány. Kérvények a rózsashegyi kir. törvényszék elnökéhez 1908. évi április hó 2-ig.

Egy hivatalozolgai állás az egri kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 600 korona. Szabályszerű lakpénz és 60 korona pótlék. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények az egri kir. törvényszék elnökéhez 1908. évi április hó 8-ig.

Egy irtoki állás a budapesti kir. kereskedelmi és váltótörvényszéknél. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 600 kor. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Három havi előzetes próbaszolgálat. Közhatósági orvosi bizonyítvány. Kérvények a budapesti kir. kereskedelmi és váltótörvényszék elnökéhez 1908. évi április hó 7-ig.

Egy irtoki állás a fehérgyarmati főszolgabírói hivatalnál. Fizetés 1400 korona. Lakpénz 360 korona. Négy középiskolai osztály. Szatmár vármegye főispánjához ezimzett kérvények Szatmár vármegye alispánjához 1908. évi április hó 4-ig. A nyugdíjazás esetében követendő eljárásra a honvédségi Rendeleti Közlöny (Szabályrendeletek) 1907. évi 14. számában 3833/eln. szám alatt közzétett körrendelet irányadó.